

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

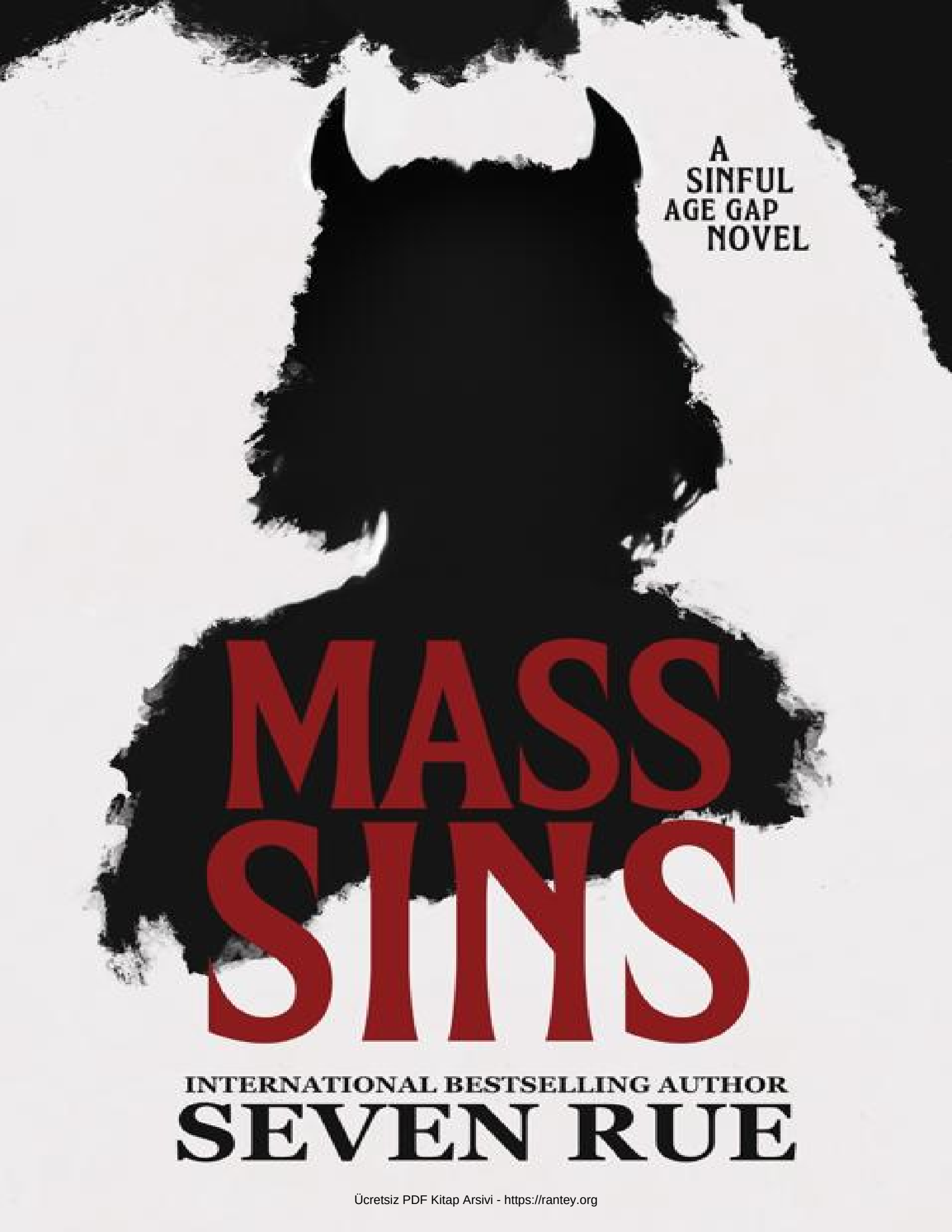
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A
SINFUL
AGE GAP
NOVEL

MASS SINS

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
SEVEN RUE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

M A S S I N S

Bir Yasak Çağ Gap Romanı Seven

Rue

Copyright © 2025 Seven Rue Tüm

hakları saklıdır

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik ya da ölü, tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Düzenleme: Hope (littlewolfbooks) ve Seven Rue Kapak
tasarımı ve biçimlendirme: Seven Rue

Seven Rue'dan daha fazlası

Web sitesi: www.authorsevenrue.com

Amazon: Seven Rue

Instagram: @sevenrue

Tropes & Tetikleyici Uyarı

günahkar rahip
kahraman dindar
kahraman edepsiz
konuşma
kilisede cinsel aktiviteler kanser
hakkında konuşmak
istismar yaş
farkından
bahsediliyor

Kitlesel Günahlar, inancını sorgulayan aziz bir kadın olan Bennie ile yıllardır kilise kurallarını çiğneyen bir rahip olan Joska'yı konu alıyor. Bu kitap kolaylıkla rahatsız olabilecek okuyuculara tavsiye edilmez.

Joska ilk olarak **Günah Kadar Tatlı Serisi**'nde görünür.
SaS Serisini okumak gerekli değildir, ancak tavsiye edilir.

PROLOGUE

JOSKA

Ben bir rahiptim ama asla kurallara uyan biri olmadım.

Kimse size neyin doğru neyin yanlış olduğunu söylemeden, hayatı istediğiniz gibi yaşamanız gerektiğine inanıyordum. Her insan gibi benim de yerine getirmem gereken bazı ihtiyaçlarım vardı ve dindar bir insan olmama rağmen günah işlemek düzenli olarak yaptığım bir şeydi.

Bununla kimseyi rahatsız etmiyordum ve her Pazar sabahı ayine gelen ve beni vaaz verirken dinleyen insanlar önceki gecelerde yaptığım şeyleri bilmiyorlardı. Kimseye zarar vermiyordum ve böyle bir niyetim de yoktu.

Herkesin sırları vardı, benim de vardı.

Yapmamam gereken bir şeyi yaparken yakalandığım tek bir an oldu ve o hatadan ders çıkardım. Bu bana yeni işime mal oldu ama yine de sonsuza dek hafızamda tutacağım bir deneyim oldu.

Birkaç yıl önce Fort Collins'te yeni bir işe girmiştım. İşe başladığım kilise güzel ve tarihi bir yerdi ve bana her Pazar sabahı yaklaşık üç yüz kişi tarafından ziyaret edildiği söylendi. Daha önce çalıştığım iki kilise daha küçüktü.

En hafif tabiriyle büyük bir kiliseydi ve ben her zaman o kadar insanın önünde vaaz vermek istemiştım, ama bu hiç gerçekleşmedi. Çünkü mihrapta iki üniversiteli kızla üçlü yapmıştım.

on beş yıl önce

Fort Collins'e iş bulma niyetiyle taşındım ve bir rahip olarak bu kadar kolay iş bulmak çok kolay olmasa da buraya geldikten sadece bir hafta sonra bir iş buldum. Tesadüfen, ben yeni daireme yerleşirken, şehirdeki en büyük Katolik kilisesinin rahibi istifa etti ve ben de üye olduğum çevrimiçi forumlardan birindeki bir gönderi sayesinde bundan haberdar oldum.

Bunu düşünmeme gerek yoktu. Hemen başvurdum ve tabii ki pozisyonun bana uygun olup olmadığını görmek bir mülakata davet edildim. Benimle mülakat yapan iki kişinin beni değerlendirmek ya da pozisyona uygun başka rahipler olup olmadığını görmek için zamana ihtiyacı yokmuş gibi görünüyordu, çünkü mülakattan sadece bir gün sonra işi aldığımı söyleyen bir telefon aldım.

Neyse ki, iş çalışmaya geldiğinde basit bir adamdım ve bu yüzden kısa süre içinde yeni işime başlamayı kabul ettim.

Yeni daireme tam da doğum günümde yerleşmiştim. Yeni işimdeki ilk günümünden önceki Cumartesi günüydü ve bu şehirde kimseyi tanımadığım için otuzuncu yaş günümü bir gece kulübünde kutlamaya karar verdim.

Sohbet başlatmakta iyiydim, özellikle de rahip olduğum konuyla başladığımda. Bu her zaman başkalarını eğlendirirdi ve ben de kulüpte bu konuyu açmaya ve umarım birkaç ilginç yeni bağlantı kurmaya kararlıydim.

Gecem planladığım gibi geçti. Gerçi kulüpten iki güzel sarışınla ayrılmayı planlamamıştım. Gecenin erken saatlerinde barda durup ikinci biramı sipariş ederken dikkatimi çekmişlerdi. İkisi de beni izliyor, barın karşısından beni izlerken kıkırdıyorlardı. Onlara başımı salladım ve gülümsedim, biramı onlara doğru eğerek kadeh kaldırdım.

İkisi de içkilerini kaldırdı, biraz daha kıkırdadı ve sonra kendimi tanıtmak için onlara doğru ilerledim.

Önlerinde durduğumda sağdaki sarışın "Çok yakışıklısın," dedi. Bana sırtıttı ve saçının bir tutamını parmağının etrafında döndürdü.

"Teşekkür ederim. İkiniz de çok güzelsiniz. Ben Joska," dedim, önce sağdakine elimi uzattım, sonra diğer kızların elini sıktım.

"Joska... çok seksi bir isim."

"Çok ateşli," dedi diğeri sırtarak. "Ben Poppy. Bu da Alexis."

İkisinin arasına baktım ve güzelliklerine hayran kaldım. Şimdi tam , Poppy'nin mavi gözleri olduğunu görebiliyordum, Alexis'inkiler ise

Kahverengi. Bu onları ayırt etmeme yardımcı olurdu. Mankenlere benziyorlardı ve bir erkek olarak mankenleri severdim. Yine de egzotik görünümlü ve basmakalıp olmayan kadınlardan da hoşlanıyordum. Aslında her tür kadından hoşlanıyordum.

Bu konuşmaya devam etmeden önce yaşlarının tuttuğundan emin olmam gerekiyordu. Bugünlerde olduğundan çok daha yaşlı görünen çok fazla kız vardı.

"Peki siz ikiniz kaç yaşındasınız?"

Sorumdan alınmadıkları gibi cevap vermekte de tereddüt etmediler.

"İkimiz de 22 yaşındayız. Bu yıl üniversiteden mezun olacağız ve ikimiz de şehirde yaşıyoruz. Artık hakkımızda her şeyi bildiğine göre, bize kendinden bahset yakışıklı."

Poppy'ye gülümsedim. Çok samimiydi ama Alexis'in gözlerinde de o nezaket vardı. "Aslında bugün otuz yaşıma bastım ve buraya taşınalı daha bir hafta oldu," dedim.

"Yok artık, gerçekten mi? Mutlu yıllar!" Alexis heyecanla söyledi. "Buna içmeliyiz."

Hepimiz içkilerimizden birer yudum aldık ve şişeyi dudaklarımdan indirdiğimde, "Siz kızlar buraya sık gelir misiniz?" diye devam ettim.

"Ara sıra. Canımız ne zaman isterse. Biz genellikle daha çok bar tipi kızlarız," dedi Alexis.

"Evet, ama haftaya yine burada olursanız biz de oluruz," diye ekledi Poppy flörtöz bir tavırla.

Sırıttım ve biramdan bir yudum daha aldıktan sonra etrafıma bakındım. Müzikten pek hoşlanmamıştım ama güzel bir kulüptü ve insanlar arkadaş canlısı ve sadece eğlenmek için burada gibiydi. Gözlerim tekrar onlarınkiyle buluştu ve başımı salladım. "Kesinlikle tekrar geleceğim. Ama barları da daha çok seviyorum."

"Gelecek hafta sonu en sevdiğimiz bara gidebiliriz!" Poppy önerdi. "Orası bir üniversite barı ama orada daha yaşlı insanlar da var. Otuz yaşındaki tek kişi sen olmayacaksın."

Artık onlar kadar genç olmadığımı kabul ederek güldüm. "Bana uyar. Dans etmek ister misin?"

Her iki kız da bunun harika bir fikir olduğunu düşündü ve böylece dans pistine çıkmadan önce içkilerimizi boşalttık ve bana dansta ne kadar iyi olduklarını gösterdiler. İkisi de bana yaklaştı ve ben de onlara

Elleri göğsümde ve sırtımda aşağı yukarı gezinirken vücutlarına biraz dikkat ettiler.

Hiç utangaç değillerdi. Hem de hiç. Ve bu gece benimle eve gelecekleri konusunda umutlanmaya başlamıştım.

Gece devam etti ve üçümüz de yorulmaya başlayana kadar dans ettik. Dans pistinden inip bara geri döndük ve hepimize birer kadeh shot ve bir kadeh daha içki aldım çünkü daha önce alkolün hepsini zaten terleyerek atmıştık.

"Hey, bu arada... ne iş yapıyorsun?" Poppy başını eğerek bana baktı ve sordu. "Bize söylemedin, sanmıyorum."

"Hayır, yapmadım," diye cevap verdim, onlara ne iş yaptığımı söylemeden önce dudaklarımı büzdüm. "Ben bir rahibim."

"Siktir . Hayır, değilsin," dedi Poppy gülerek. "Gerçekten öyle misin?" Alexis gözlerini kocaman açarak sordu.

"Evet."

"Hassiktir... yani, hassiktir! Sen rahip misin? Bu çok seksi!" Poppy, Alexis'le birlikte gülerek haykırdı.

Biramdan iki yudum aldım ve şişeyi indirdiğimde kıkırdadım ve mesleğimle ilgili kıkırdamaları bittiğinde, ikisi de dudaklarında seksi sırıtışlarla kirpiklerinin arasından bana baktılar.

Alexis, "Genelde erkeklere *baba* demeyi severim ama bu gece sana *baba* dememde bir sakınca yok," dedi. Bunu daha önce duymamış olsaydım etkilenirdim.

Her nasılsa, bu şakayı daha önce birkaç kez bir kızın ağzından duymuştum. Yine de komikti ve kıkırdadım.

"Benim için de sorun olmazdı."

"Hayır, ama... cidden. Gerçekten rahip misin? Rahip olmak için çok genç değil misin?" Poppy, alkol damarlarında dolaşmaya başladığı için kafası karışmış gibi bir sesle sordu.

"Rahip olmak için en az yirmi beş yaşında olmanız gerekiyor. Ben neredeyse beş yıldır bu işi yapıyorum," diye açıkladım dirseklerimi arkamdaki bara dayarken.

"Yani sen tamamen Tanrı'ya falan mı bağlısın?" Poppy devam etti.

Güldüm, başımı salladım. "Rahip olmanın gerekliliklerinden biri de bu. şeyler hakkında vaaz veremezsiniz."

İkisi de bana bakarken onları izledim. Şimdi bana farklı bir bakıyorlardı ama bu kötü bir bakış değildi. Aslında, onlara

onları bu gece eve götürme şansımı artırdı. "Bekle, yani... eğer bir rahipsen, alkol içmene izin var mı?"

ve bütün gece parti mi yapalım?" Alexis sordu. Ne yaptığımınla gerçekten ilgileniyorlardı ve merak etmelerine engel olmayacaktım.

"Buna izin var. Belki bu miktarda değil ama... bunu küçük sırrımız olarak saklayabiliriz," dedim onlara göz kırparak.

Poppy ciyakladı. "Seksi ve günahkar bir rahip. Kahretsin, bu *çok* Sıcak!"

Onlara baktım, gecenin geri kalanını nasıl geçireceğimi anlamaya çalışıyordum.

benimle birlikte olmak istediklerini söylediler. Bunun üzerine meseleyi kendi ellerime almaya ve onlara planımın ne olduğunu açıklamaya karar verdim.

Alkolün etkisi üzerimdeydi ve onları eve götürmekle ilgili basit sorum daha fazla bir şeye dönüştü.

"Eğer gerçekten bir rahiple yaramazlık yapmak istiyorsan, sana yeni iş yerimi göstermeme ve birlikte günah işlememize ne dersin?"

Bana deliymişim gibi baktılar ve bunun için onları suçlamadım. Kendi kurallarını çiğneyen bir rahiple karşılaşmak pek alışıldık bir şey değildi ve buna uyacak çok az kadın vardı. Ama bu ikisi maceraperestti. Sonunda gece kulübünden ayrıldık ve ilk ayinimde hizmet etmem gereken kiliseye gittik.

Seviştik, uzun zamandır yaşadığım en iyi üçlü seks deneyimini yaşadık ve sabah ayrılamadan yardımcım tarafından yakalandık. Aslında hiçbir zaman resmi olarak o olmadı, çünkü yeni işimi aldığımdan daha çabuk kaybetmişim.

BÖLÜM 1

JOSKA

GÜNÜMÜZ

Hayatımda pek çok aptalca şey ama hiçbiri iki yıl önce kardeşime ve ailesine davranış şeklimle kıyaslanamazdı. Onu sadece bir kez hayal kırıklığına uğratmıştım ve neden onu hayal kırıklığına uğratma noktasına geldiğimi anlamam biraz zaman aldı.

Niyetim bu değildi ve aylar sonra halletmem gereken şeyler olduğunu fark ettim. Bir daha asla kimseyi böyle incitmemek için kendimle ilgili değiştirmem gereken şeyler.

Kardeşimin arkasından iş çevirmenin ve ona yalan söylemenin iyi bir fikir olduğunu düşünmem aptalcaydı. O gün onlarla kilisede karşılaştığımda, ne için orada olduklarını biliyordum. Sinclair'i benimle tanıştırmak istiyorlardı. Kardeşim Tabor'un onunla bir ilişkisi vardı ve buna ek olarak en iyi üç arkadaşı da ailelerinin bir parçasıydı.

Daha önce pek çok ilişki görmüştüm ama dört iri adamın küçücük bir kadını paylaştığı bir ilişki hiç görmemiştim. Sin çok güzeldi ve belli ki dördüyle nasıl başa çıkacağını biliyordu. Onları küçük parmağına dolamıştı ve onun için her şeyi yaparlardı.

O gün beni seks yaparken izlemeye davet ettiler. Ben bir izleyiciydim.

Bir röntgenci.

İnsanların seks yapmasını izlemekten büyük zevk alırdım ama o gece kendi kardeşimin güvenine mal olacak bir hata yapmıştım. Düşünmüyordum. O kadar acelem vardı ki sınırları görmezden gelmiştim.

Onları sevişirken izlemekle kalmamış, telefonumla filme de almıştım.

Niyetim hiçbir zaman videoyu internette herhangi bir yerde yayınlamak değildi. Tek istediğim daha sonra tekrar izlemek ve bunu yaparken kendimi tatmin etmektir. Ama iş o noktaya gelmedi çünkü belli ki kardeşim ne yaptığımı fark etmiş olmalı ve gelip videoyu silmemi istedi.

O gün yüzüme sert bir yumruk yedim ve sonraki birkaç gün boyunca hissettiğim acı bana bir daha asla böyle aptalca bir şey yapmamam gerektiğini hatırlattı.

Dersimi almıştım ve neyse ki çocuklar ve çoğunlukla Sinclair beni affetmişti.

İnsanların benden nefret ettiğini bilerek yaşayamazdım ve özellikle kardeşim asla hayal kırıklığına uğratmak istemediğim biriydi. Yine de, belki de kendilerini daha iyi hissetmek için beni affettiklerini düşünerek kendimi kötü hissettim, ancak küçük kızlarının ikinci doğum gününe davet edildiğimde yanıldığım kanıtlandı.

Tabii ki daveti kabul ettim ve dün kızları için mükemmel bir hediye bulma görevine .

Dört babası da varlıklı ve çalışkan insanlar olduğu ve annesi de öyle olduğu için bu çocuk muhtemelen ihtiyacı olan her şeye zaten sahipti. Yine de getirdiğim hediyenin hepsini gülümseteceğini umuyordum.

Kutlama Ford'un evinde yapıldı, ben de bu akşam kutlamaya katılmak için dağın yarısına kadar araba sürdüm. Arabamı garaj yoluna park ettiğimde Tabor'un çoktan ön kapıda beni beklediğini gördüm.

Ellerini pantolonunun ceplerine sokmuş orada duruyordu ve ben arabadan inerken kaşlarının arasındaki o her zamanki derin kırışıklıkla beni dikkatle izliyordu.

Beni gördüğüne sevinmiş gibi görünmüyordu ama sevindiğini biliyordum. İnsanlara böyle bakardı.

Sinclair ve kızı dışında. Onlara asla o huysuz ifadeyle bakmazdı.

"Merhaba," diye selam verdim. Arka koltuktan paketlenmiş hediye aldıkları sonra arabanın kapısını kapatarak ona doğru yürüdüm. Ona ulaştığımda, hediye sol kolumun altında tutarken elimi ona uzattım.

"Nasıl evlat?" diye sordu elimi sıkarken.

Bana çocuk demeyi hiç bırakmamıştı, şimdi yetişkin olsak bile. Benden neredeyse on yaş büyüktü ama beni hala küçük kardeşi olarak görüyordu.

"Güzel. Beni ağırladığınız için teşekkürler. Luca için bir hediye getirdim. Ufaklık nasıl?"

Hediyeyi ona uzattım ve dikkatle inceledi, ambalaj kâğıdına sarılı olduğu için pek bir şey göremedi.

"Durumu iyi. Soğuk algınlığını yeni atlattı ama şimdi daha iyi. Burada ne var?" diye sordu, hâlâ şimdiki zamanı düşünerek.

"Bir denge bisikleti."

Gözleri benimkilerle buluştu ve kaşlarını kaldırdı. İlk başta pek memnun görünmüyordu, bisikleti aldığımda hayal ettiğim gibi. Kızının tehlikeli bir şey yapmasını istemezdi ama onun bile küçük kızının çocuk olmasına izin vermesi gerektiğini düşündüm.

"Orada bir de kask var. Güvenlik için," diye açıkladım.

"Tamam. Teşekkürler."

Belli etmiyordu ama minnettar olduğunu biliyordum. Bu tür şeylerde hiç iyi değildi, bu yüzden kişisel olarak algılamadım.

"İçeri gel."

Onu içeri kadar takip ettim ve diğer konuklara yaklaştığımızda sesler hızla yükseldi. Bu geceden fazla bir şey beklemiyordum ama Sinclair, Luca'nın doğum gününü kutlamak için çocuklarıyla birlikte başka ebeveynleri de davet etmiş gibi görünüyordu.

"Tanıdığım biri var mı?" Tabor'a sordum, daha önce tanışmış olabileceğim ama unuttuğum insanlarla garip karşılaşmaları önlemek istiyordum.

"Çocuklar ve Sin dışında, muhtemelen hayır."

Güzel. Bu, doğum günü kızının muhtemel babasının kardeşi olarak konuşmak için çok ilginç olmayacağım anlamına geliyordu. Bu da benim için sorun değildi.

"Joska, merhaba!" Sinclair dudaklarında kocaman bir gülümsemeyle bana doğru yürüdü ve her zamanki gibi hoş bir şekilde bana sarıldı. "Seni tekrar görmek çok güzel. Nasılsın bakalım?"

Ona gülümsedim ve çocukları kızdırmamak için ellerimi çekmeden önce kalçasını sıktım. Beni izlediklerini biliyordum. "Güzel, teşekkür ederim. Çok güzel görünüyorsun. Annelik sana yakışmış," diye iltifat ettim.

"Çok tatlısın. Hiç bu kadar mutlu olmamıştım."

Tabor ona kolundaki hediyeyi göstererek, "Joska Luca'ya bir hediye aldı," dedi.

"Oh, ! Nedir o?" "Bir denge bisikleti. Ve kask."

"Olmaz, bu harika. Luca buna bayılacak. Deli gibi koşturup duruyor, bu yüzden bir denge bisikleti onun için mükemmel olabilir. Teşekkürler

Sen, Joska."

"Bir değil. Doğum günü kızı nerede?"

"Link'le birlikte şurada." Açık mutfağı işaret etti ve Link'in kolunda Luca ile diğer konuklarla konuştuğunu gördüm.

"Gidip merhaba diyeceğim."

"Tamam. Bu arada, daha sonra tanışmanı istediğim biri var." "Benimle mi?"

"Evet, sen. Herkese merhaba demeyi bitirdiğinde bana geri dön."

Dudaklarımı büzüp başımı salladım ve dikkatimi Tabor'a çevirmeden önce onun gidişini izledim. "Bundan haberin var mı?"

"Evet."

"Peki kiminle tanışmamı istiyor?" "Göreceksin."

İç geçirdim ve tartışmamaya karar verdim. Nasıl olsa bana söylemeyecekti, ben de peşini bıraktım. "Pekâlâ. Gidip diğerlerine merhaba diyeceğim."

Mutfağa gidip önce Ford ve Archer'a merhaba dedim, sonra da Link'in yanına gittim. Beni görünce döndü ve gülümseyerek Luca'ya bana el sallamasını söyledi.

"Selam tatlı kız. Doğum günün kutlu olsun" dedim, küçük elini bana uzatırken ona gülümsedim. Elinin arkasını okşarken parmaklarımı tutmasına izin verdim.

Link onun yerine "Teşekkür ederim," dedi. Sıkı bir gülümsemeyle bana baktı. Yorgun görünüyordu ama bu şaşırtıcı değildi. O da diğerleri gibi çok çalışıyordu. "İşler nasıl, Joska?"

"Oldukça iyi. Hâlâ aynı işi ve hâlâ memnunum." "Bunu duymak güzel.

Yeni haberler var mı? Kız arkadaşın var mı?"

Kıkırdadım. "Hayır, bilmiyorum. Neden soruyorsun?"

"Çünkü Sin seni arkadaşıyla tanıştırmadan önce bunu bilmenin iyi olacağını düşündüm."

Demek tanışmamı istediği kişi buymuş.

"Kim o?" Bekâr birine benzeyen birini bulmak için etrafıma bakınarak sordum. Belki de bekâr bir anneydi. Pek tercih edeceğim biri değil ama kim bilir?

Kız arkadaş bile aramıyordum ama karşıma *kim* çıkarsa çıksın, her şeye açıldım.

"Onu şu anda göremiyorum ama gerçekten iyi biri. Kesinlikle iyi anlaşacaksınız," diye garanti verdi Link.

Bundan hiç şüphem yoktu. Çoğu kadınla iyi anlaşırdım.

Ayrıca, bunun Sin'in arkadaşı her kimse onunla çıkmakla sonuçlanması gerekmiyordu, bu yüzden umutlanmayacaktım.

Ya da herhangi birinin, bu konuda.

BÖLÜM 2

BENNIE

Bundan tam bir hafta önce, bu gezegendeki en şanssız kadın olduğuma karar vermiştim.

Bu gece, bu unvanın resmen benim olması için hazırdım.

Geçmişimde bana bu ödülü kazandıracak pek çok şey olmuştu ve şimdi nihayet ödülü resmi olarak kendime vermeye hazırdım.

Üzerinde "HER ZAMAN VE HER YERDE EN ŞANSSIZ KADIN" yazan altın renkli, Oscar görünümlü bir ödül olmasını ve nereye gidersem gideyim yanımda götürüp herkese gösterebilmeyi istiyordum.

Evet, istediğim tam olarak buydu.

Kaşlarım çatılırken Luca'ya getirdiğim hediyeye baktım, kendime ve doğum günü kızına denge bisikleti almayı düşünen kişiye kızmıştım.

Büyük beyinler benzer düşünür, diye düşündüm. Yine de bu durumu daha iyi hale getirmedi.

Sinclair'in yumuşak kahkahası beni düşüncelerimden uzaklaştırdı ve hala kaşlarımı çatarak ona baktım. Luca'ya ne aldığımı söylediğimde eğlenmişti ve kötü haberi olabildiğince nazik bir şekilde vermek için elinden geleni yaptı.

"İki denge bisikleti alamaz. İki yaşındaki hiçbir çocuğun iki denge bisikletine ihtiyacı yoktur," diye karşı çıktım ve derin bir iç geçirdim.

"Hey, hiç sorun değil. Birini burada bırakıp diğerini Archer'a götürebiliriz. Böylece o da orada gezebilir."

"Çocukların bundan nefret etmeyeceğinden emin misin?"

"Tabii ki hayır, Bennie. Çok düşünceli bir hediyeydi ve Luca'nın iki bisiklete de bayılacağını biliyorum. Tekerlekli şeyler için çıldırıyor."

Güldüm ve burnumu kıvırdım. "İyi. Sanırım o bundan memnunsa, ben de onun adına memnunum."

Sinclair hediyeı benden alıp tüm hedıyeler için hazırladıkları masanın üzerine koydu ve arkasını döndükten sonra elimi tutup kendi elinin içinde tutarak nazikçe gülümsedi. "Şimdi söyle bakalım. Nasılsın bakalım? İzinli olduğun zamanın tadını çıkardın mı?"

Rahatlamıştım. Bu konuşmanın konusu hatırlamak istemediğim bir konu olsa bile, Sin'le bu konuda konuşmanın yardımcı olduğunu biliyordum.

"Ben yaptım. İlk iki gün ne yapacağımdan emin değildim çünkü hiçbir şey yapmadan oturmaktan nefret ederim ama sonra uzun yürüyüşlere çıkmaya başladım ve bu da beni yordu. Bu yüzden her geceyi film izleyerek geçirdim, bu da eğlenceliydi. Yine de yarın işe döneceğim için mutluyum."

Sinclair gülümsedi ve elimi sıktı. "Peki onun evinden eşyalarını alma fırsatın oldu mu?"

"Onları ona bıraktırdım. Onunla yüz yüze gelemedim ve eminim o da beni görmek istemiyordu. Muhtemelen en iyisi de buydu," dedim ona sıkı bir gülümsemeyle. "Sadece bittiği için mutluyum."

"Kendini daha iyi hissetmeye başlamana sevindim. Ve biliyorsun ki konuşmaya ihtiyacın olursa ben buradayım."

Başımı salladım ve onu kucakladım. Sinclair'le ilk tanıştığımda ondan korkmuştum. Mükemmel bir yüzü, sarı saçları ve güzelliğine ek olarak çok nazik bir ruhu vardı. Bırakın arkadaşım olmak istemesini, onun gibi birinin var olduğuna bile inanamıyordum ama birbirimizi tanıdıkça, onun yıldır ihtiyacım olan arkadaş olduğunu daha iyi anladım.

Babamın dükkanını Sinclair'in butiğinin hemen yanında açması bir tesadüf olamazdı ve ikimiz de yan yana çalıştığımız ve aynı yaşta olduğumuz için hemen konuşmaya başladık.

Adorn Butik'i çok severdim ve ne zaman mola versem Sin'le takılmak ve onun çıkardığı yeni koleksiyonlara bakmak için oraya giderdim. Modaya olan sevgimiz tek ortak noktamız değildi, ikimiz de kıyafet tasarlamayı seviyorduk.

Ailemden aldığım ilk hediye çocuklar için olan bu dikiş makinesiıdi ve o zamandan beri bir moda tasarımcısı olmak hayalimdi.

Çocukluğumun yarısını hastanede geçirmek zorunda kaldığımda bu hayalim suya düştü ama iyileşip liseden mezun olduğumda babam erkek modası sattığı ve terzilik yaptığı kendi butiğinde çalışmama izin verdi.

Bir süredir terzilik yapıyordum ve bu iş hiç sıkıcı olmamıştı. Belki de bunun nedeni babamın her zaman yanımda olması ve aptalca şakalarıyla günlerimi aydınlatmasıydı ve Sinclair'in hemen yanımda çalışmasıyla ihtiyacım olan her şey elimin altındaydı.

" arada, aklımda senin de bir parçası olmanı istediğim yeni bir koleksiyon var ama henüz kabataslak bir fikir, yarın sana daha fazlasını anlatacağım. Şimdi gel benimle pasta ye."

Beni mutfaka çekmesine izin verdim ve Link'in kolunda Luca ile orada durduğunu gördüm. Beni görünce gülümsedi ve dikkatimi Luca'ya çevirmeden önce yanına gidip ona hızlıca sarıldım.

"Merhaba tatlım! Tanrım, gittikçe annene daha çok benzemeye başlıyorsun," dedim parmağımın tersiyle tombul yanağını nazikçe okşarken. "Ne kadar tatlısın değil mi?"

Link, Sin'e göz kırparak, "Gerçek babasının kim olduğunu tahmin etmemizi kesinlikle kolaylaştırmıyor," diye şaka yaptı.

"Oh, zaten bunun bir önemi yok. Hepiniz onun babasısınız," dedim Link'e gülümseyerek. "Sizi tekrar görmek güzel."

"Sen de Bennie. Pasta mı?"

Sin bana üzerinde lezzetli görünen bir kek parçası olan bir kâğıt tabak uzatırken başımı salladım. "Ama şimdi bir tane alacağım. Güzel görünüyor. Sen mi yaptın?" Sin'e bakarak sordum.

"Oh, hayır. Bu parti için yapmam gereken diğer şeylerin arasında pişirmeye vaktim olmadı. Dükkanlarımızın iki blok ötesindeki şirin fırından sipariş ettim. Tadı harika."

Yemeye başladım ve lezzetli olduğunu kabul etmek zorunda kaldım.

Sadece üç yıl önce, bu yiyemez ve tutamazdım. Çok hastaydım ve mideme giren her şey hemen geri çıkıyordu. Yemekle yeniden sağlıklı bir ilişki kurmayı başardım, ancak bunu ikinci kez yapmak zor oldu.

Ford bize mutfakta katıldı ve onlar sohbet ederken ben de pek bir şey katmadan onları dinledim. Çoğunun kucağında Luca'nın yaşlarında bebekler olan konukları gözlemledim. Bu insanları gerçekten tanımıyordum ama hepsi mutlu küçük aileler gibi görünüyordu. Her erkeğin yanında bir kadın vardı ve kucaklarında bebekleriyle mükemmel bir görüntü oluşturunyorlardı.

Ama ortama pek uymayan adam vardı. Tıpkı benim gibi.

Elinde bir birayla orada durmuş, Tabor ve Archer'la konuşuyordu. Parmağında yüzük yoktu ve hiçbir kadın da ona yaklaşmamıştı. Konuştuğu adamlardan başka kimseye bakmıyordu ve onları oldukça eğlendiriyor gibi görünüyordu çünkü sürekli gülüyorlardı.

"Görüyorum ki Joska'ya bir göz atmışsın bile," dedi Sin, yanımı dürterek. "Yakışıklı, değil mi?"

"Ben uh..." O kadar benmerkezci bir adamla yaşadığım taciz dolu bir ilişkiden yeni çıkmıştım ki erkekler hakkında farklı düşünmeme neden oldu. Sin'in erkekleri ya da babam hakkında değil, çünkü onlar mükemmel erkeklerdi. Ama tanımadığım erkekler. Artık bana çekici gelmiyorlardı. Eskisi gibi değillerdi.

"Merak etme, sana onu ayarlamak istememiştim. O bir rahip ve sana yardımcı olabileceğini umuyordum."

"O bir rahip mi?" Kaşlarımı kaldırarak sordum. "Rahip olmak için fazla seksi."

Sinclair güldü. "Onunla ilk tanıştığımda ben de öyle demiştim. Ama gerçekten öyle. Aynı zamanda Tabor'un kardeşi, bu yüzden iyi biri olduğunu biliyorum."

Tamam, işler biraz garipleşmeye başlamıştı. "Kardeşi mi? Tabor'un rahip olan ve *böyle* görünen bir kardeşi mi var?"

"Ben de inanmadım. Seni onunla tanıştırmak istiyorum. Senin için sorun olur mu?"

Sinclair'in beni bir rahiple görüştürmeye çalışmasının nedeni, ikinci kez hastalandığımda inancımı kaybetmiş olmamdı ve Sin hiç dindar olmasa da bana destek oluyordu. Endişelerimi dinlemişti ve bana yardım etmeye kararlıydı.

"Evet, değil."

Elimi tutmasına izin vermeden önce tabağı yere bıraktım. Beni, iki adamının adını çoktan unuttuğum rahiple konuşmakta olduğu oturma odasına doğru çekti.

Önlerinde durduk ve Sin'in konuşmasını bekledim. "Çocuklar, Joska'yı bir sizden çalmamın bir sakıncası var mı?" *Yaws-kah*.

İlginç bir isim.

Tabor her zamanki karanlık sesiyle, "Siz gidin," dedi. Archer'la birlikte gitti ve Joska dikkatini bize çevirdi.

"Joska, bu Bennie. Bennie, bu Joska."

Elini uzatmadan önce kahverengi gözleriyle yüzümü dikkatle inceledi. "Tanıştığımıza memnun oldum, Bennie."

Bakışlarını tutarken elini sıktım. "Ben de memnun oldum." "Çok güzel bir ismin ," dedi, gözleri yumuşaktı ve gülümsemesi Nazik. Tıpkı bir rahibin ifadesinin olması gerektiği gibi.

"Teşekkürler, aslında Benedetta, ama Bennie gayet iyi."

"Benedetta. İtalyan mısınız?"

"Yarısı. Annem İtalyan, o yüzden bana bir İtalyan ismi vermekte ısrar etti. *Kutsanmış* anlamına geliyor."

"Çok güzel," dedi bana, gülümsemesini hiç kaybetmeden. "Ben de seninkini beğendim. Kulağa da Avrupalı gibi geliyor."

"Öyle. Macar aslında."

"Demek oralısın?" diye sordum. Avrupalıya benziyordu. Ve yine rahip olamayacak kadar yakışıklı görünüyordu.

Görünüşüne aldırma. Onunla bu yüzden konuşmuyorsun.

"Ailem oralı. Ben burada doğdum ve büyüdüm. Ama ülkemi birkaç kez ziyaret ettim. Çok güzel bir yer."

Sin boğazını temizledi ve yüzündeki sırıtış bana amacına ulaştığını söyledi. "Bırakayım da ikiniz konuşun." Gitti ve ben yeni tanıştığım bir adamla konuşma fikrinden hoşlanmasam da panik yapmamaya ve bunun olmasına izin vermemeye karar verdim.

Sonuçta Sin'in amacı çöpçatanımız olmak değildi. Onun niyeti beni bir rahiple inancım hakkında konuşturmak. Ben de bu konuşmayı oraya doğru yönlendirecektim.

"Sin bana rahip olduğunu söyledi."

"Öyleyim. İtiraf etmen gerekiyor mu?" Sesi ciddi olmasına rağmen gözlerinde eğlenen bir parıltı vardı.

Gülmemi engelleyemedim. "Hayır, pek sayılmaz. Ama biraz inanç krizi yaşıyorum ve sanırım Sin burada bir fırsat gördü. Yine de bir doğum günü partisinde din hakkında konuşmak istediğinden pek emin değilim."

Joska'nın gülümsemesi tekrar yumuşadı. "Benim için sakıncası yok ama böyle bir konuşma için daha sessiz bir yer daha uygun olabilir."

Ben de aynı fikirdeydim. Burası doğru yer değildi. Yine de aniden ona tüm sorunlarımı anlatmak için güçlü bir dürtü hissediyordum. "Dışarıda oturmaya ne dersin?"

Bunu düşündü ama sadece bir an için. "Elbette. Sen önden git, ben de bize bir içki daha getireyim. Ne istersiniz?"

"Oh, bir kola harika olur. Teşekkür ederim."

Bana başıyla onay verdi ve o bize içki getirmeye giderken ben de arka tarafta birkaç sandalye ve şezlongun bulunduğu küçük bir terasa yöneldim. Birbirimizden çok uzakta oturmak zorunda kalmamak için daha büyük olan salona oturmaya karar verdim ve bana katılmasını beklerken, onunla çok fazla şey paylaşmamaya kendimi ikna ettim.

Bir rahip bile, bunu henüz tam olarak düşünmemiştim.

Belki de beni doğru yöne itebilir ve gerçekten ne istediğimi ve ne hakkında konuşmam gerektiğini anlamama yardımcı olabilirdi.

Evet, kulağa hoş geliyor.

Sadece birazcık it.

Ondan sonra da yakışıklılığıyla dikkatimi dağıtmayan bir rahip bulacaktım.

BÖLÜM 3

JOSKA

Bana açılmakta zorlandığı belliydi ama ben soru sordukça o daha çok konuşuyordu. Sorularıma cevap veriyor olsa da, yaşadığı krizin gerçek sebebini henüz açıklamamıştı.

Taciz içeren bir ilişkiden çıktığını ima etti. Bana söylemesine gerek kalmadan, eski sevgilisinin ona iyi davranmadığını söylediğinde ne demek istediğini anladım. Bunu anlamak kolaydı. Sözleri şifreli olsa da, gözleri bana söylemediği her şeyi anlatıyordu.

Geçmişteki ilişkisiyle ilgili ayrıntıları anlatması için onu dürtmeyecektim. Yeni tanışmıştık ve ben bir rahip olsam da, bu doğum günü partisi kişisel endişeler hakkında konuşmak için doğru yer değildi.

Bennie'nin kelimelerle arası iyiydi. Yine, ama çok şifreli, konuşma şekli rahatlatıcıydı. Kendimi birkaç kez onun ağzına bakarken yakaladım ama elimde değildi. Dudaklarında oldukça kırmızı bir renk vardı. Koyu renkti ama yine de doğal renginin ortaya çıktığını görebiliyordum. Makyaj hakkında en ufak bir fikrim yoktu ama o bunu nasıl yapacağını çok iyi biliyordu.

İki ön dişi arasındaki küçük boşluk ağzında en çok hoşuma giden şeydi. Bu ona yakışıyordu ve böyle küçük kusurları olan kadınları her zaman çekici bulmuşumdur. Gerçi o küçük boşluğa kusur demek de doğru değildi. Bana göre bu onu daha çekici gösteriyordu. Hepsi bu kadar.

Keskin bir çenesi ve yüksek elmacık kemikleri vardı ama yine de onda ilgimi çeken bir yumuşaklık vardı. Burnu düzdü ve ucu biraz yukarı kalkıktı. Ne zaman konuşsa hareket ettiğini fark ettim, bu da artık karşımda olmadığında düşüneceğim başka bir şeydi.

Gözleri iri ve yuvarlak, koyu kirpikleri irislerinin altın rengini parlatıyordu. Koyu renk bukleler bronz yüzünü mükemmel bir şekilde çerçeveliyordu,

Alnını örten kısa saçak da güzelliğinden bir şey götürmüyordu.

Bir kadın beni kendisine bu kadar hayran bırakmayalı uzun zaman olmuştu ama Bennie'de beni kendisine çeken bir şey vardı, onu daha yakından tanımak istiyordum.

O zamanlar ben bir partide rahip olan bir adamdım, o ise kendisini dinleyecek ve belki de tavsiyelerde bulunacak birine ihtiyaç duyan bir kadındı.

"...Ve şimdi, lafı dolandırıp durduğum hakkımda neredeyse hâlâ hiçbir şey bilmediğinize göre, muhtemelen size Tanrı'ya olan inancımı neden kaybettiğimi söylemeliyim," dedi gergin bir kıkırdamayla. "Zamanınızı boşa harcadığım için özür dilerim."

"Vaktimi boşa harcamıyorsun. İşimin yüzde ellisi dinlemekten ibaret" dedim ve ona göz kırptım.

"Sadece içeri geri dönmek istersen üzülmeceğimi bilmeni istiyorum."

"Burada kalmak ve seninle konuşmak istiyorum." Gülümsedim ve biramdan bir yudum aldıktan sonra şişeyi yere bırakıp daha rahat etmek için arkama yaslandım.

"Tamam." Bir sonraki söyleyeceklerini toparlarken dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı. "İnancımı kaybetmemin nedeni iki kez kanser geçirmiş olmam. Bir kez gençken, ikinci kez de dört yıl önce."

Bir an için bu sözlerin aklımda yer etmesine izin verdim. Kanser gibi acımasız bir hastalıkla mücadele eden birini dinlemekten hiç hoşlanmıyordum ve yavaş yavaş onun neden inançsız hissettiğine dair parçaları birleştirmeye başlıyordum.

"Bunu söylemenin aptalca bir şey olduğunu biliyorum ve pek çok insandan neden böyle davranmamam gerektiğine dair gerekçeler duydum ama Tanrı tarafından bu dünyaya getirilmeme rağmen neden hayatımın yarısını kanserle savaşıyor geçirdiğimi anlayamıyorum. Onu onurlandırmam gerekirken karşılığında beni sağlıklı tutmaması haksızlık gibi geliyor."

Gerekçesi geçerliydi. Hayatları boyunca tek yaptıkları iyi olmakken, hayatlarında işler kötüye gittiğinde birçok insanın anlayamayacağı bir şeydi bu.

Derin bir nefes aldım ve nazikçe gülümsedim. "Şimdi nasıl hissediyorsun?" Kanserinin tamamen geçmişte kalıp kalmadığını bilmek isteyerek sordum.

"İyi. sağlıklı hissediyorum ve mutluyum. *Daha mutluyum.*" Gülümsemesi .

Başımı salladım. "Bunu duyduğuma sevindim. Her şeyden önce, böyle zor koşullarla karşıya kaldığınızda kafa karışıklığı hissetmenizin tamamen normal olduğunu bilmenizi isterim. Hayal kırıklığını da anlayabiliyorum ve neden acıya katlanmak zorunda olduğumuzu sorgulamak doğaldır, özellikle de adaletsiz görüldüğünde." Durakladım ve öne doğru eğildim, dirseklerimi dizlerimin üzerine koyarken gözlerimi ondan ayırmadım. "Yakın olduğunuz dindar biri var mı?"

"Tüm ailem öyle, ama sanırım tüm bu yıllar boyunca çok yakın olduğum tek kişi babam. Gerçi... kanserim yüzünden inancını tamamen kaybetti."

Başımı salladım ve bir sonraki sözlerimi düşünmek için bir an daha bekledim. "Mücadelelerimizin nedenlerini her zaman anlayamayabiliriz, ancak Tanrı'nın bizi koşulsuz sevdiğini unutmamak önemlidir. Şimdi size yalan söyleyip neden hastalandığınızı bildiğimi söyleyebilirim ama gerçekte hiç kimse bazı insanların neden bu kadar acımasız bir hastalıkla mücadele etmek zorunda kaldığını bilemez."

Bir an durdum, nasıl devam edeceğimden emin değildim. Kendi inançlarımı ve Tanrı'yı sorgulamayalı uzun zaman olmuştu ama Bennie sayesinde tam da bunu yapıyordum.

Konuşmaya devam ederken kaşlarımı çatmıştım. "Seni hasta edenin Tanrı olduğuna inanmıyorum. Sen inanıyor musun?"

Tam olarak okuyamadığım bir ifadeyle bana baktı. Ama gözlerinde kafa karışıklığı vardı. "Yani, bana hayatta yaşadığım her şeyin Tanrı'nın olduğu öğretildi. Yaşadığım her şey Tanrı'nın planı. Küçüklüğümde beri bana hep böyle söylendi."

Her kilisenin, her ailenin Tanrı'nın kim ve ne olduğuna dair kendi fikri olduğunu anladım ve şaşırtıcı bir şekilde onunki beni düşündürdü.

Dudaklarımı büzdüm ve çenemi ovuşturdum, sözlerinin devam etmesine izin verdim, "Bir rahip olarak sana şunu söylemeliyim ki, yanlış gibi görünse de, Tanrı tüm sana yaşattı çünkü senin de söylediğin gibi bu onun planıydı, ama aynı zamanda sana yardım etti. Sen kanserle savaşırken yanında durarak iyileşmene yardımcı oldu. Ama... şimdi düşünüyorum da, bu saçmalık."

Bunu söylediğimde Bennie kolasından bir yudum alıyordu ve sözlerime şaşıracak içkisini yudumladı. Gözleri neşeyle parladı ve kolasını bırakıp elinin tersiyle dudaklarını sildikten sonra güldü. "Gördün mü, ben de bunu söylüyordum. Bu çelişkili. Beni bu hale getiren Tanrı'ya nasıl inanabilirim ki?"

Hasta olmama rağmen atlatmama yardım ediyor. Peki ya sonunda hayatta kalamasaydım? Ya kanser kazansaydı? Tanrı'nın planı da bu muydu? Ölmeme izin vermek mi?"

Haklıydı. Ne dediğini anlıyordum ve her şeyi dinime karşı koymamaya çalışırken, bir kez olsun böyle bir konuşma yapmak güzeldi.

"Anladım." Elimi uzattım ve kalçasına koyup hafifçe sıktım. "Tüm bunlardan anladığım ona güvenmediğin."

"Artık o kadar da değil, hayır."

"Bu, onu tamamen uzaklaştırmadığın anlamına geliyor."

Başını iki yana salladı. "Henüz değil."

"... belki de ona sadece yardımcı olacağını düşündüğün zaman ." Bana deliymişim gibi baktı. Dürüst olmak gerekirse, ben de öyle hissediyordum.

Bir rahip olarak akla hayale gelmeyecek bir şey yaparak Tanrı'nın güvenini ilk kıran bendim ama yine de başkalarının inançlarını korumalarına yardımcı olmak istedim.

Bennie kıkırdadı. "Yani Tanrı'ya sadece kısmen güvenmem gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Evet. Çünkü o da size sadece kısmen yardım etti."

Dudakları bir sırtışla kıvrıldı. Gülmemek için kendini zor tutuyordu. "Beni ona tekrar tamamen inandırman gerekmiyor mu?"

"Hayır, benim dinlemem ve tavsiye vermem gerekiyor. Bu tavsiyeyle ne yapacağın sana kalmış. Seni ona gençken inandığın gibi inanmaya zorlayamam, tıpkı başka kimseyi kararını vermişken benim Tanrıma inanmaya zorlayamayacağım gibi."

Sessizlik üzerimize çökerken birbirimize baktık. Söylediğim her şey hakkında derin derin düşündüğünü anlayabiliyordum ama bu konuda konuşmaya devam etmek istemiyordu. İkimiz de yeterince konuşmuştuk.

"Benimle oturup dinlediğiniz için gerçekten minnettarım. Tavsiyeni dikkate alacağım," diyerek beni temin etti ve nazıkçe gülümsedi. Elini benimkinin üzerine koydu ve ben de kalçasını bir kez daha sıktım,

"Ne zaman istersen." Bir an durdum, iyi tepki vereceğinden pek emin olmadığım seçeneğe yönelmeden önce seçeneklerimi tarttım. "Ve bunda ciddiylim. Eğer tekrar konuşmak istersen, sana numaramı vereyim ve buluşalım. Kahve içer ve konuşuruz."

Dudaklarını tekrar büzdü ve ben onun bu ifadesini sevmeye başlamıştım. "Bana çıkma mı teklif ediyorsun?"

"Hayır."

"Çok yazık." Elimi bıraktı ve ayağa kalktı. Artık kararmış olan altın rengi gözleriyle bana bakarken, gözlerinde çapkın bir parıltı belirdi. "Seksi bir rahiple kesinlikle çıkardım."

Bunu söyledikten sonra içeri girdi ve beni orada, ay ışığında tek başıma otururken bıraktı.

Arkama yaslandım ve elimi yüzümde gezdirdim, kıkırdadım ve bana bıraktığı sözler karşısında başımı salladım.

Gençti. Zeki. Ve belki de böyle bir adam için fazla güzeldi.

Ben.

Ama ben kimdim ki Bennie gibi bir kadının peşinden koşmayayım?

BÖLÜM 4

BENNIE

Onun ve Sin'in yanında durduğumda Tabor, "Kardeşimle çok iyi anlaştığınızı görüyorum," dedi.

Ona gülümsedim ve başımı salladım. "İyi bir adam ve aynı iyi bir rahip."

"Onunla konuşmak istediğin şeyler hakkında konuşabildin mi? ne hakkında?" Sinclair sordu.

"Evet, aslında. Konuşmamızın bu yöne gideceğini düşünmemiştim ama gittiğine sevindim."

"Bunu duyduğuma sevindim. Yardımcı olabilmesine sevindim." Sin kolumu ovuşturdu ve bana nazikçe gülümsedi.

"Sadece kendinizden mi bahsettiniz, yoksa ondan da bahsettiniz mi?" Tabor birasından bir yudum almadan önce sordu.

"Çoğunlukla kendim hakkında konuştum. Kişisel meselelerini pek sormadım. hayat.

" "Mm, belki de etrafta çok rahat etmeden önce yapmalısın Bu sözler ona

onu." Sin'den bir dirsek kazandırdı. "Tay," dedi bir uyarı tonuyla söyledi.

"Ne? Sadece söylüyorum. Hepimiz kardeşimin bir aziz olmadığını biliyoruz ve bu insanları korkutup kaçırabilir. Özellikle de Bennie gibi masum olanları."

Kaşlarımı kaldırdım. Hayatımdaki bazı şeyler söz konusu olduğunda daha muhafazakâr da masum değildim. Cinsel açıdan da öyle. "Aziz olmayan bir rahip mi?"

Sinclair bir elini Tabor'un göğsüne koyarak onu küçük çemberimizden nazikçe uzaklaştırdı. "Bu gece için yeterince konuştun. Luca'yı yatırması için Archer'a yardım etmeye ne dersin? Çok yorgun."

Tabor ona baktı, gözlerinde eğlence parlıyordu. Bana bakarken ağzının kenarında bir sırıtiş belirdi. "Sadece bir uyarı, sevgilim," dedi.

bana göz kırparak söyledi.

Sin'in başını öpmesini izledim ve gittiğinde kaşlarımı kaldırarak ona baktım. "Şimdi endişelenmeli miyim? Açmamam gereken birine mi açıldım?"

Sin derin bir iç çekti ve başını salladı. "Elbette hayır, Bennie. Kötü biri olduğunu düşünseydim onu seninle tanıştırmazdım. Tabor sadece kardeşini kötü göstermeye çalışıyor." Bana gülümsedi ve Tabor'un sözlerini duyduktan sonra ihtiyacım olan rahatlamayı sağladı.

"Tamam ama... neden böyle bir şey söylesin ki? O kadar da kötü olamaz, değil mi? Ne de olsa o bir rahip."

Sin dudaklarını büzdü. Belli ki bana söylemek istemediği bir şey vardı ve bilmek ilgimi çekse de onu bana söylemesi için zorlamayacaktım. Belki de böylesi daha iyiydi. Ona ateşli bir rahiple çıkmak istediğimi söylesem bile, bunu gerçekten kastetmemiştim.

Taciz içeren bir ilişkiden yeni çıkmıştım ve hâlâ hayatımı toparlamaya çalışıyor, şimdilik huzur içinde yaşamak istiyordum.

"O iyi bir adam ve benim tek amacım onunla konuşmanı sağlamak ve güvенеbileceğin biri olup olmadığını görmektir. Onunla konuşmak işe yaramış gibi görünüyor."

"Öyle oldu. Ama aynı zamanda..." Joska'nın daha önceki sözlerini hatırlayınca durdum ve kaşlarımı çattım. "Kendisiyle çelişiyordu. Ve kendi dinini sorguluyordu."

"Bana bir örnek verin."

"Mesela ona beni tekrar hasta etmemesi için Tanrı'ya güvenip güvenemeyeceğimden emin olmadığımı söylediğinde, güvенеbileceğimden o kadar da emin olmadığını söyledi."

Ya da bu çizgide bir şey.

Sin beni dikkatle izliyor, bana söyleyecek doğru kelimeleri bulmaya çalışıyordu. Yardım etmek istiyordu ama kendisi de bir ateist olduğu bana yardımcı olabileceği pek bir şey yoktu. Bana söylemek istediği bir şey vardı ama emin görünmüyordu.

"Anlat bana," dedim, Joska hakkında bildiği ama bana söylemek istemediği her şeyi anlatmasını umarak.

"Yapmam gerektiğinden pek emin değilim."

Onu tekrar dürtmek üzereydim ama o anda Joska yanımıza geldi ve konuşmamızı böldü. Tabor ve Sin'in söylediği her şeyin geçip gitmesine izin verdim, benim için sadece bir rahip olmasına ihtiyacım varken bu adamın özel hayatının derinliklerine inmemenin muhtemelen en iyisi olduğunu düşündüm.

"Hanımlar," dedi, Sin'in sırtına bir elini koyarken ikimize de gülümseyerek. "Böldüğüm için özür dilerim ama iyi geceler dilemeye geldim."

"Şimdiden gidiyor musun?" Sinclair ona doğru dönerek sordu.

"Evet, bugün oldukça yoğun bir gün geçirdim ve yorulmaya başladım. Gitsem iyi olacak ama bu gece çok eğleneliydi. Davetiniz için teşekkürler." Bana bakmak için dönmeden önce eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. Gülümsedi ve elini cebine atarak bir kartvizit çıkardı. Kartı bana uzattığında elinden aldım ve üzerinde ne yazdığını okudum.

*Joska Kovacs
Augustine Kilisesi
Boulder, Colorado*

Arka yüzünde tek bir telefon numarası vardı.

Kaşlarımı kaldırdım ve ona baktım. "Bu senin numaran mı yoksa kilisenin mi?"

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Sanırım bunu öğrenmen gerekecek." Elini belime koydu ve eğilip önce sağ yanağıma, sonra diğerini öptü. Geri çekildiğinde gözlerimiz tekrar buluştu ve yüzümün ısındığını hissettim.

Belli ki vücudumun ona tepki vermesi için fazla bir şey yapması ya da söylemesi gerekmiyordu. Bu konuda ne hissettiğimden emin değildim.

"Yakında konuşuruz," dedi, sesi alçaktı ve bir lanet için fazla seksiydi.

Rahip.

"Evet, tabii."

Telaşlanmıştım.

Kahretsin. Şimdi olmaz.

O değil.

Joska gitti ve ben kalbim göğsümde yüksek sesle atarak orada durdum. "Çok," dedi Sin, kendisi de oldukça şaşırılmış görünüyordu. "Ben o kadar Onu bir rahipten daha fazlası olarak görmenizi istediğimden emin olabilirsiniz."

"Ben de o kadar emin değilim," diye nefes aldım, sesim zar zor duyuluyordu.

Kaşlarım çatılmış ve düşüncelerim çılgına dönmüş bir halde Sin'e baktım. Bu basit etkileşim karşısında nutkum tutulmuştu ve belli ki onun da öyle.

"Yani, o iyi bir adam. Ve bekar, yani..."

"Bir rahiple çıkamam. Hele ki inancımı daha da sorgulamama neden olan biriyle."

Omuz silkerek, "Belki de sen onun sorgulamasına neden oldun," dedi.

Niyetim bu olmasa bile öyle görünüyordu.

İçimi çektim ve bir elimi saçlarımda gezdirerek Joska'nın bana bıraktığı karta baktım. "Kaç yaşında bu arada?"

"Kırk beş."

"Lanet olsun."

"Bu iyi bir lanet mi yoksa kötü bir *lanet* mi?"

Omuz silktim. "Dürüst olmak gerekirse, söyleyemem. Şu anda artık hiçbir şey mantıklı gelmiyor."

Sin usulca güldü ve kolunu omuzlarıma dolayarak beni sıkı bir kucaklamanın içine çekti. "Bir süre her şeyin kafanda oturmasına izin ver. Henüz herhangi bir karar vermek zorunda değilsin."

"Teşekkürler, Sin." Ben de ona sarıldım ve onun koşulsuz desteğini hissettim.

Ona her zaman güvenebilirdim ve ne zaman konuşmaya ihtiyaç duysam hemen yanımda beni dinlerdi. Hatta zaman zaman beni ön plana çıkarır, sırf sorunlarım hakkında sızlanmamı dinlemek için dört yakışıklı erkeğini bir kenara iterdi.

Ama aynı anda dört erkekle uğraşmak zorunda kalsaydım, ben de zaman zaman boşluk isterdim.

Onunki gibi bir ilişki içinde olmak hayal olsa bile, bir erkek fazlasıyla yeterliydi.

Ve Joska'nın ele avuca sığmayan birinden daha fazlası olduğu ortaya çıkacaktı.

Pazartesi günleri benim için eğlenceliydi.

Babamı dükkânda tekrar görebildim ve tüm hafta sonu yaptığı şeyler hakkında konuşmasını dinleyebildim. Bir motosiklet kulübünün üyesiydi ve ben o dünyanın bir parçası olmasam da, onun motosikleti bu kadar sevmesine bayılıyordum.

Her zaman büyük ve gürültülü motosikletlere ilgi duymuştu ve yıllardır kulüp binasının etrafında olmasına rağmen hiçbir zaman üye olmaya karar vermemişti. Ancak ben evden taşındıktan sonra bir sonraki adımı atmaya ve gururla giyeceği deri kesimi kabul etmeye karar verdi.

Terzi olarak yaptığı iş ile dövmeli, sakallı ve deri giyen bir motorcu olarak yaptığı hobi arasındaki tezat büyüktü, ama onu mutlu eden buysa, kimse bunu ondan alamazdı.

Bu sabah kahvaltı için kruvasan ve kahve getirdim ve dükkânı açmadan önce yedik. Bana kulüpten birkaç *kardeşiyle* çıktığı geziden bahsetti ve gezinin ne için olduğunu söylemese de eğlenmiş görünüyordu.

"Beni yakında o adamlardan bazılarıyla tanıştıracak mısın?" Ona gülümseyerek sordum.

"Onlarla tanışmak istediğinden pek emin değilim, tatlım. Onlar bambaşka bir dünyada yaşıyorlar." Sesi hırıltılı ve derindi.

"Yani? O kulübe katıldığına göre artık sen de başka bir kulüpte yaşıyorsun. Ve iyi adamlara benziyorlar."

"Göreceğiz, Bennie."

Ona gülümsedim. "Tamam. Bitirdin mi?" Önündeki kâğıt tabağı işaret ederek sordum. Başını salladı ve ben de dükkânın arka tarafında duran masayı temizledim. "Sinclair'e daha sonra öğle yemeği için buraya gelmek isteyip istemediğini sormak istiyorum. Sorun olur mu?"

"Tabii ki. Sipariş verebiliriz," diye önerdi.

"Harika. Ona haber veririm."

Babam Sinclair hayranıydı. Ona her zaman üçüncü kızım derdi ve dürüst olmak gerekirse, bir kız kardeşimin daha olmasına aldırmazdım. İkimiz de ona hayrandık ve bu yüzden daha sonra ona mesaj atarak öğle yemeğini bizimle geçirmesi için davet ettim.

BÖLÜM 5

BENNIE

Sin öğle yemeğinde butiğini kapattı, böylece buraya gelebildi ve otuz dakika önce sipariş ettiğimiz pizzaları almadan önce tam zamanında gelmişti.

Babamın yanına gidip ona da sarılmadan önce ona sarıldım ve babam da onu başından öptü. "Seni görmek güzel, Sinclair."

"Sen de Connor. Hafta sonun nasıl geçti?" diye sordu.

Hepimiz yuvarlak masaya oturduk ve pizza kutularımızı açtık ve yemeye başlarken babam ona kulüple yaptığı gezintiyi anlattı.

"Görünüşe göre yapmayı gerçekten sevdiğin bir şey bulmuşsun. Yani, harika bir terzisin ama herkesin iş dışında bir hobiye ihtiyacı vardır."

"Bu konuda haklısın. Ve bu hobimi sürdürmek niyetindeyim. Beni mutlu ediyor," dedi babam ona. "Bennie bana küçük kızınızın geçen Cumartesi doğum günü olduğunu söyledi. O nasıl?"

"Oh, o harika. Gündüzleri çok hareketli, bu da onu her gece yoruyor. Son zamanlarda bir melek gibi uyuyor."

"Kulağa rüya gibi geliyor," dedi babam, bana doğru eğlenen bir bakış fırlatarak. "Benim bebeklerimden biri gibi."

Babam her zaman çocukken ne kadar tatlı olduğumu anlatırdı. Büyüdükçe ne kadar itaatkâr ve nazik olduğumu. Beni meleği olarak görüyordu ve bu yüzden neden kansere yakalandığımı anlayamıyordu. Beni yetiştirirken yanlış bir şey yapmadığını biliyordu ve benim hastalanmam onu da en az benim kadar etkiledi.

Yine de ben bir savaşçıydım ve bu gücün çoğunu ondan aldım. Onun desteği ve sevgisi beni ayakta tuttu ve o olmasaydı bunu başaramazdım.

Ona gülümsedim ve kolunu hafifçe sıkmak için elimi uzattım. "Ben hâlâ senin bebeğimin baba. Bir yetişkin olsam bile. Her zaman yanında olacağım."

"Ve bundan memnunum. En azından kızlarımdan biri beni hayatında tutuyor. Kız kardeşinden aylardır haber almadım."

Ablam berbat biriydi.

Onu seviyordum ama o çok farklıydı. Benden on beş yaş büyüktü ve ailemizin başka bir bebek sahibi olma fikrinden hoşlanmadığı her zaman açıktı. Ben doğana kadar her zaman onların tek çocuğu olmuştu ve o zamandan beri bir velede dönüşmüştü. Anne babamızın yaptığı her şeye sinirlenmeye başladı ve o zamanlar ergenlik çağında olduğu için her fırsatta anne babamıza karşı öfkelenmeye başladı.

Söz dinlemez, onlarla tartışır ve temelde ebeveynlerimizin ona yapmamasını söylediği her şeyi yapardı. Zor bir çocuk oldu ve ben bunu anlayacak yaşa geldiğimde, onun davranışlarında benim hatam olduğunu düşündüm.

Daha sonra bunun kimsenin suçu olmadığına karar verdim ve zaman daha iyi anlaşmaya başladık. Kız kardeşimi seviyordum ama o bizden uzak duruyordu, özellikle de artık bir kocası olduğu için.

"Eminim sadece meşguldür, baba," dedim ona sıkı bir gülümsemeyle. "Ne olduğu önemli değil. Bana iyi olduğunu söyleyen basit bir mesaj Tek ihtiyacım olan bu. Her neyse, kız kardeşin hakkında konuşmayalım. Sadece beni huysuzlaştırıyor."

Konuyu çabucak değiştirdik ve bir şekilde Sin'in beni tanıştırdığı ateşli rahip hakkında konuşmaya başladık. Joska son iki gündür aklımdaydı ve ilgimi çekmesine ve kesinlikle içimde bir şeylerin çırpınmasına neden olmasına rağmen, ona mesaj atmanın iyi bir fikir olup olmadığından hala emin değildim.

"Yani o bir rahip mi?" Tabor'un kardeşi hakkında biraz daha bilgi verdikten sonra babam Sin'e sordu.

"Evet, kasabadaki Aziz Augustine Kilisesi'nde."

"Niyetiniz Bennie ile tanışmasını sağlamaktı. onu?"

"Hayır, benim niyetim onların konuşmasıydı. Bennie'nin bazı sorunlar yaşadığını biliyorum.

İnancı hakkında endişeleri var ve ben de belki konuşabilirler diye düşündüm. Ve Cumartesi günü konuştular," diye açıkladı Sin babasına.

"Ah." Kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Peki inancını geri getirdi mi?"

Dudaklarımı büzdüm ve başımı salladım. "Pek sayılmaz. Yani, garip bir konuşmaydı. Konuşmamız bittikten sonra ona kendi inancını sorgulatmışım gibi hissettim."

"Lanet olsun. Ona ne söyledin?" Babam eğlenmiş görünüyordu. Artık kiliseler ve din pek umurunda değildi. Dindar olduğu için bir insan hakkında kötü konuşacak biri değildi, çünkü daha önce o da onlardan biriydi, ama artık bunlarla uğraşmıyordu.

"Ona sadece durumumu anlattım. Beni tekrar hasta etmemesi için Tanrı'ya tekrar güvenebileceğimden emin değildim. Bilirsiniz işte, bunun gibi şeyler."

"Peki o buna ne dedi?"

"Tanrı'ya bu anlamda tekrar güvenebileceğimden de emin olmadığını söyledi." Bunu yüksek sesle söylemek sonunda rahiplerin bile inançlarından her zaman emin olmadıklarını fark etmemi sağladı.

Babam yüksek sesle güldü. "Bu mükemmel. Böyle birinin rahip olduğunu hayal bile edemiyorum. Rahip olduğuna emin misin?" diye sordu Sin.

Sırıtmamak için dudaklarını büzdü. Sin dindar değildi. Hiçbir zaman da olmamıştı ama yine de destekleyiciydi ve kimseyi dinine göre yargılamazdı. Yine de bu durumda Joska'yı savunmak kolay değildi.

"Hayatının yarısından fazlasını rahip olarak geçirdi. Ama..." Durdu, yüzünde emin olmayan bir ifadeyle yan gözle beni süzdü.

"Ama ne? Bunu Cumartesi günü de yaptın. Bir şey söyleyecektin ama sonra durdun. Ne oldu?" Bana söylemesine ihtiyacım vardı. Bir şey biliyordu ama belli ki bana söylemek istemiyordu. Ama bana söyleyemeyeceği kadar kötü olan neydi?

"Hiçbir şey. Sanırım Joska'yı kendim sorguluyorum," dedi gergin bir kahkaha atarak.

Dahası da vardı ama babam odadayken onu sıkıştırmamaya karar verdim.

"Bu konuda çok fazla endişelenme, tatlım. İnançlarını sorgulaman çok normal. Ben yaptım ve o zamandan beri hayatımdan hiç bu kadar memnun olmamıştım."

"Yani Tanrı'ya inanmayı bırakmam gerektiğini mi söylüyorsunuz?"

Babam masadan kalktı ve başını sallayarak bana baktı. "Sadece neye istersen ona inanabileceğini söylüyorum. Tanrı'ya, kiliseye, bir ağaca, King Kong'a. Sonuçta hayat hayattır. Ne olacağını asla bilemezsin ve hayatını yönlendiren bir Tanrı olamaz çünkü zaten ondan asla mutlu olmayacaksın. Kendi hayatını kendin yönetmelisin. Yirmi beş yıllık yaşamında benim yaşımdaki çoğu insanın atlattığından daha fazla badire atlattın ve tüm bunlardan kurtulmana gerçekten yardımcı olan tek kişi sendin. Bir baş belası gibi savaşıyor."

Ne demek istediğini anlıyorum ve haklıydı da.
Ama bunca zamandır hayatımda olan bir şeyi bırakmak zordu. Derin bir
yıllarc
nefes aldım ve bakışlarımı ellerime indirdim, ne yapacağımdan emin

a.
değildim.

söylem
Babam başımın üstünü öpmek için eğildi, eliyle başımı kavradı.

ek

için.

Boyun. "Seni seviyorum, evlat. Bunu bil. Ve eğer konuşmak istersen, ben
buradayım."

"Biliyorum. Ben de seni seviyorum baba." Ona sarıldım ve beni bıraktıktan
sonra boş pizza kutularından kurtulmaya devam etti.

Sin ve ben de ayağa kalktık ve o babama veda ederken ben de gülümsedim.
"Görüşürüz Connor. İyi günler."

"Sen de, Sin."

Sin'le birlikte dükkânın önüne doğru yürüdük ve kapıdan çıkamadan onu
durdurdum. "Bana söylemediğin şey ne Sin?" diye sordum.

Beni dikkatle inceledi, muhtemelen sakladığı sırrı duymaya hazır olup
olmadığını merak ediyordu. "Joska ile aranızdaki bu ilişkiyi senin için mahvetmek
istemiyorum. Niyetinin muhtemelen onunla çıkmaya başlamak olmadığını
biliyorum ama yine de onunla dinin hakkında konuşmak istiyorsan, sana onun özel
hayatından bahsetmemem gerektiğini düşünüyorum."

İlginç.

Dudaklarımı büzdüm ve yavaşça başımı sallamaya başladım. Ne dediğini ve
beni bir şeyden korumaya çalıştığı açıktı.

"O hâlâ iyi bir adam, değil mi? Bilirsin işte..."

Nazikçe gülümsedi ve ellerimi tutarak hafifçe sıktı. "Hayır, kesinlikle onun
gibi değil. Aksi takdirde onunla tanışmana asla izin vermezdim."

Eski sevgilim gibi bir adamın etrafında olamazdım. Onunla yaşadığım ve
bana hiçbir değerim yokmuş gibi hissettiren ilişkiden sonra olmaz.

Nefes aldım ve gülümseyerek onu kucakladım. "Biraz düşünmem gerekecek.
Sanırım sadece zamana ihtiyacım var."

"İstedığın kadar zaman ayır. Tavsiyeye ihtiyacın olursa ben buradayım,
tamam mı?" "Teşekkür , Sin. Sen en iyisisin." Onu bir kez daha sıkıca
kavradım.

Onu bırakmadan önce ve kapıdan çıktıktan sonra, günün geri kalanında işe
odaklanmak isteyerek bir nefes aldım.

Bu çok zor oldu, çünkü Sin'in Joska hakkında benden sakladığı olası şeyleri
düşünüp duruyordum.

Joska'nın gerçekte kim olduğunu merak ettim ve ilgimi çekti.

Dükkânı beş buçuk gibi kapattıktan sonra babam beni eve bıraktı ve eve geldiğimde yaptığım ilk şey sıcak bir duş almak oldu. Öğle yemeğinde yediğim pizza yüzünden pek aç değildim, bu yüzden duştan çıkıp rahat pijamalarımı giydikten sonra, kanepeye oturmadan önce bir elma kestim ve iki mandalina soydum.

Son iki haftadır binging yaptığım diziyi açtım ve ekrandaki hikâyeye odaklanmışken Joska'nın bana verdiği kartvizite bakmaktan kendimi alamadım. Cumartesi günü partiden sonra eve geldiğimde onu sehpanın üzerine koymuştum ve o zamandan beri orada duruyordu.

Bakışlarım sürekli karta kayıyor ve her seferinde kalbimin en küçük atışını hissediyordum. Hayatımda bir kez tanışıp konuştuğum bir adamın üzerimde bu kadar etkili olması adil değildi. Onun sadece konuştuğum bir rahipten fazlası olmasını istemiyordum ama onu çok merak ediyordum.

İç çekerek başımı salladım ve kartı görmezden geldim. Yapmak zorundaydım. Beni bu kadar heyecanlandıran bir şeye teslim olacak kadar güçlü değildim.

Joska'yı tanımak cazip geliyordu ama ağırdan almam gerekiyordu.

Evet, yavaş kulağa hoş geliyor.

BÖLÜM 6

BENNIE

Görünüşe göre, Joska'yı düşünmemeye çalıştıkça o daha çok aklıma . Yüzü hep oradaydı ve izlediğim filme odaklanmamı zorlaştırıyordu.

Joska ile tanışalı bir hafta olmuştu ve onunla sadece din hakkında konuşmuş olsam da daha derin bir bağımız varmış gibi hissediyordum. Tam olarak anlayamadığım bir bağ ama oradaydı ve güçlüydü.

En azından bana öyle geldi.

Sehpaya baktım, kartviziti hâlâ dokunulmamış bir şekilde duruyordu. Ama üzerinde görünmez delikler vardı çünkü sürekli ona bakıyordum.

Alt dudağımı çiğneyerek sağlıklı düşünmeye çalıştım. Bundan ne çıkabilirdi ki? Ya ona mesaj attığımda bana sadece inancımınla ilgili sorularla cevap verirse?

Ya onun sözlerini ve bakış açısını yanlış yorumlamış olsaydım?

Ben mi?

Ve beni öptüğünde dudaklarının yanaklarımı gıdıklaması

Hoşça kal... Ya bunların hepsi benim hayal gücümse?

Hayır.

İnsanları okumakta iyiydim ve bana bakışı yeterince şey anlatıyordu. Bana kartını kişisel nedenlerle vermişti. Rahip sebepleriyle değil.

"Kahretsin," diye mırıldandım sehpanın üzerindeki karta uzanırken. Telefonum kanepede yanımdaydı ve kilidini açmadan önce onu elime aldım.

Bir süre numaraya baktım ve sonunda telefon uygulamasını açmayı başardığımda, belki bir şey beni durdurur düşüncesiyle rakamları tek tek, yavaşça girdim.

Ama hiçbir şey ve numarayı onun ilk numarasının altına kaydetmeye devam
İsim. ettim.

Sadece *Joska* doğru görünmüyordu. Bir şeyler eksikti.
Dudaklarımı büzdüm ve adından önce *Baba* yazdım, eğlenerek
benim mizahımla.

Eğer konuşma umduğum gibi gitmezse, en azından niyetimin onunla flört
etmek olmadığını kanıtlamış olacaktım.

Kartı masaya bıraktım ve arkama yaslandım, bacak bacak üstüne atmıştım ve
telefonumu iki elimle kucağımda tutuyordum. Yeni bir sohbet açtıktan sonra
kendime "Pekâlâ... ne yazacağım?" diye sordum.

Aklıma birçok şey geldi.

Ona basit bir *selam* gönderebilirdim ya da Sin'in bana Luca'ya denge bisikleti
alan diğer kişinin kendisi olduğunu söylediğini anlatabilirdim.

Ama bu seçeneklerin hiçbiri kulağa yeterince iyi gelmiyordu. Hiçbiri
dikkatini çekmezdi, bu yüzden daha doğrudan olmalıydım. Daha samimi.

Yazmaya başlamadan önce "İşte bir şey çıkmıyor," diye mırıldandım.

Ben

Bir rahip olarak, biriyle çıkmaya izin var mı?

Silmeden önce mesajı gönderdim ve birkaç saniye beklerken ismimi
eklemenin faydalı olacağını düşündüm.

Ben

Bu Bennie, bu arada.

Sohbeti kapattım ve telefonumu kilitledikten sonra kanepenin diğer tarafına,
ulaşamayacağım bir yere attım. Bunun beni bu kadar germesinden nefret ediyordum
ama şimdi geri almayacaktım.

Bu konuda lakayt olurum. Eğer bana mesaj atarsa, hemen cevap
vermezdim. Bu beni çaresiz gösterirdi. Ya da ilgisiz.

Televizyona bakarken telefonumun varlığını görmezden geldim ve filme
odaklandım. Ama telefonum çaldığında hemen başımı çevirdim. Tanrım, ben

çoktan gitmişti. Ne yazdığını kontrol etmek istedim. O olduğunu biliyordum çünkü bana mesaj atan başka biri olamazdı.

Durup dururken değil.

Parmaklarım seğirdi ve uzanıp telefonumu alma dürtüsünü görmezden gelmek zordu.

"Henüz değil, Bennie. Çaresiz görünmek istemezsin," diye fısıldadım, gözlerimi tekrar telefonumdan ayırarak.

Tekrar çaldı ve ona bakmamak için elimden geleni yapsam da gözlerim tekrar telefonumdaydı. Derin bir nefes aldım ve kendimle konuşarak onu görmezden gelmeye çalıştım.

Ama yapamadım.

Ona doğru uzandım ve ekrana baktım. Ekranın altında ondan gelen iki mesaj vardı ve onları açmadan okudum.

Peder Joska

Senden haber almayı umuyordum, Bennie.

Peder Joska

Ben sıradan bir rahip değilim.

Yüksek sesle gülmeden önce bu metni birkaç kez okudum. Bunu zaten fark etmiştim. Özel hayatı hakkında fazla bir şey bilmesem de, sıradan bir rahip olmadığına dair pek çok ipucu vardı. Sadece Sin'in benden Joska hakkında bir şeyler saklıyor olması bile çok şey anlatıyordu ve benim ona inancını sorgulatmış olmam da sorgulanabilirdi.

Modern bir dünyada yaşıyorduk ve herkes kurallara uymuyordu. Yine de kutsalın tam tersi olan bir rahiple tanışmak tuhaf ama ilgi çekiciydi.

Sohbeti açıp bir cevap yazarken dudaklarımı büzdüm.

Ben

Ben de öyle düşünmüştüm. Peki, çıkmaya iznin var mı yok mu?

Cevabı neredeyse anında geldi.

Peder Joska

Eğer benimle çıkmak istediğin için soruyorsan, evet.
Eğer sadece meraktan soruyorsanız, o zaman hayır.

Yanağımın içini ısırdım.
Yani, sadece benimle mi çıkmak istedi?

Ben

Benim için kuralları çiğneyeceğini mi söylüyorsun?

Mesajı gönderirken gülümsedim ve yüzünü görmesem de onun da gülümsediğini hayal edebiliyordum. İtiraf etmek garipti ama son birkaç gündür hissettiğim o bağ daha da güçlenmişti ve şimdi onunla konuşurken sanki görünmez bir ip bizi birbirimize doğru çekiyordu.

Tabii ki hayal görüyor da olabilirdim. Ama bir sonraki mesajı farklıydı.

Peder Joska

Bir kalp atışında.

JOSKA

Çok ileri giderek onu uzaklaştırmak istemedim ama aramızdaki bağı açıkça hissetti.

Bennie'nin bana başka hiçbir kadının hissettirmediği şeyleri hissettirdiğini kabul etmek zordu, ama son bir haftadır aklımdaydı ve umutsuzca bana mesaj atmasını bekliyordum.

Aslında o kadar çaresizdim ki, neredeyse Sin'den Bennie'nin numarasını vermesini isteyecektim, böylece önce ona mesaj atabilecektim ama ona ihtiyacı olan zamanı ve alanı tanımanın en iyi seçenek olduğunu düşündüm.

Gönderdiğı mesaj beni gülümsetmişti. Bir rahibin iyi olması ve kuralları çiğnememesi gerektiğini biliyordu ama tatlı Bennie merak ediyordu ve o istemediği sürece uzak durmayacaktım.

Son mesajlarımdan sonra cevap vermesi biraz zaman aldı. Ama baloncuk patlayıp yazdığını bana bildirdiğinde, ne cevap vereceğini görmek için heyecanla bekledim.

Bennie

O zaman bana çıkma teklif edecek misin?

Sorusuna sıırttım ve tereddüt etmeden cevap verdim.

Ben

Kesinlikle, ama metin üzerinden değil.

Mesajımı okumasını bekledim ve cevap veremedem arama düğmesine dokundum. Telefonu kulağıma götürdüm ve koltuğumda arkama yaslanarak açmasını bekledim.

İkinci zilden hemen sonra yaptı ve ondan duyduğum ilk şey yumuşak bir kahkaha oldu. Kahretsin, sadece gülüşü bile mükemmeldi.

"Merhaba," dedim.

"Merhaba, sesini duymak güzel," dedi. Tanrım, çok tatlı bir kızdı.

"Sen de." Mesajla sormak istemediğim soruyu ona sormadan önce bir an duraksadım. "Bunu sana yüz yüze sormayı çok isterdim ama bu da olur diye düşündüm. Benimle çıkmak ister misin Bennie?"

Kardeşimden Bennie'nin yirmi beş yaşında olduğunu öğrenmiştim. Benden yirmi yaş küçüktü ama bu haliyle benim yaşımdaki çoğu kadından daha olgun olduğunu biliyordum. Çok şey yaşamıştı ve böyle şeyler bir kadını büyütür. Glyd ve bu da onu çekici kılan pek çok özelliğinden biriydi.

"ok isterim," diye cevap verdi. Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum ve keşke onu grebilseydim.

"Harika. Güzel bir akşam yemeğine ne dersiniz? Özel bir isteğin var mı? Hep denemek istediğiniz restoranlar?"

"Her şeye aığım," dedi bana ve ekledi. "Beni şaşırt." Evet... Bunu yapabilirim.

"Tamam, bir şeyler ayarlayacağım. Ne zaman vaktin var?"

"Yarın gece mi?" diye cevap vermeden önce bir an düşündü.

Çok kısa vadeli, ama yarın gece vaktim vardı. Ve onu tekrar görmek istiyordum. "Bana uyar."

"Harika. Sabırsızlanıyorum." Sesindeki gülümsemeyi fark etmemek mümkün değildi. "Mkemmek. Bana adresini gönderirsen, gelip seni evinden alırım. saat altıda."

"Sana adresimi mesaj atarım. Heyecanlıyım," diye itiraf etti. Sesi gergin gelmiyordu, bu da beni sakinleştirdi.

"Seni tekrar görmek için sabırsızlanıyorum. İtiraf etmeliyim ki... Geçen hafta boyunca seni düşünüyordum," dedim.

Sözlerim aklımda kalırken bir süre sessiz kaldı ve tekrar konuştuğunda, sesinin yumuşaklığı ve tatlılığı karşısında neredeyse kalbim yerinden çıkacaktı.

"Ben de seni düşünüyordum."

Gülümsedim ve çenemi ovuşturarak yumuşak bir kahkaha attım. "Sonunda beni aramaya karar vermene sevindim. Yarını senin için özel yapacağım. Söz veriyorum."

Yine sessizlik oldu ve en son ne zaman bir erkeğin ona böyle bir şey söylediğini duyduğunu merak ettim. Geçmişteki ilişkisi hakkında pek bir şey bilmiyordum ama eski sevgilisini ima ettiğinde gözlerindeki bakış bana bilmem gereken her şeyi anlatmıştı. Ona eski sevgilisini ve onu nasıl bu kadar kırmayı başardığını sormayı planlamıyordum ama bana bir şans verirse, ona ne kadar iyi davranılmayı hak ettiğini gsterecektim.

", " dedi sonra, sesi fısıltı gibiydi. "şimdi gitmem gerek. Artık gitmeliyim. geç."

"Evet, seni tutmak istememiştim. Yarın görüşürüz o zaman.
İyi geceler, Bennie."

"İyi geceler, Joska."

Telefonu kapatana kadar hatta kaldım ve yarınki randevumuzu planlamaya başlamadan önce ondan adresini içeren bir mesaj aldım. O Boulder'ın merkezinde yaşıyordu, ben ise şehrin daha güneyinde. Yine de uzun bir yolculuk olmayacaktı.

Sadece konuşmamızdan bile Bennie'nin özel biri olduğunu anlamıştım. Bir bakıma, onunla her şeyin mükemmel bir şekilde yürüyeceğini düşünmekle aptallık etmiştim. Sadece bir randevudan sonra birbirimiz için doğru kişi olduğumuza karar verecektik.

Ama sonra, ona doğru hissettiğim bu çekim daha önce hiç hissetmediğim bir şeydi.

Ve tüm bu heyecan verici düşünceler arasında önemli bir gerçeğı ihmal ediyordum.

Bennie çok tatlı biriydi ve beni bir rahip olarak tanımıştı.

İnanç krizinde ona yardım edecek kişinin ben olmam gerekiyordu, ancak kurtarılması gereken bir başka şeye dönüşmek üzere olduğumdan korkuyordum.

BÖLÜM 7

BENNIE

"Hey, bana bir saniye ver. Uyanmaması için Luca'nın odasından çıkmam gerek. Bu uykuya ihtiyacı var," diye fısıldadı Sin. Bulunduğu oda karanlık olduğu için onu ekranda zar zor görebiliyordum ama odadan çıktıktan sonra başka bir odaya yöneldiğinde onu daha iyi görebildim. "Tamam, işte buradayım. Ne var ne yok?"

Telefonuma gülümsedim. "Seni rahatsız etmek istememiştim. Sadece gerginim ve seninle konuşmaya ihtiyacım vardı.

"Ne için gergin?"

Onu kanepeye otururken gördüm ve arka plandan Archer'ın çatı katında olduğunu anladım. Evim diyebileceğin iki yerin olması, dört adamın senin ve kızın için her şeyi yapmaya hazır olması çok havalı olmalı. Sin çok şanslıydı.

"Bir randevum var. Bu gece. Joska ile." Söylediklerimi garipsemeyeceğini umarak dudaklarımı sıkı bir çizgi halinde bastırdım.

Başlangıçta kaşlarını çatmış olsa da hemen ardından sırtmaya başladı. "Ah-huh... yani onunla mı konuşuyordun?"

"Pek sayılmaz. Bütün hafta ona mesaj atmayı düşündüm ama hiç atmadım. Sonra, dün gece ona doğru garip bir çekim hissettim. Bana verdiği karta doğru. Ben de ona mesaj attım ve konuşmamız bana çıkma teklif etmesiyle sonuçlandı. Bu gece."

Sin sırtmaya devam etti ve daha fazla ayrıntı duymaya hazır bir şekilde koltukta daha rahat bir pozisyon aldı. "Bu çok eğlenceli! Heyecan iyidir, Bennie. Seni nereye götürüyor?"

"Henüz bana söylemedi. Bu sabah mesaj attı ve beni saat beşte alacağını söyledi. Ne giyeceğimi bilmiyorum."

"Şirin bir elbise ve botlara ne dersin? Joska bir erkek. Üzerindeki her şeye bayılacaktır," dedi kıkırdarak.

"Yani onun basit bir adam olduğunu mu söylüyorsunuz?"

"Tanrım, hayır. Bazı açılardan değil. Ama gerek yok. Bence ne giyersen giy, seni harika bulacaktır. Ve sen her şeyin içinde iyi görünüyorsun."

"Teşekkür ederim, Sin. Bunu çok ciddiye almalı mıyım emin değilim. Biliyorsun, onunla ilk tanıştığımda kendimden o kadar çok bahsettim ki onun kendisinden bahsetmesine fırsat bile olmadı ve bunun tekrar böyle olmasını istediğimi sanmıyorum. Sonuçta o hâlâ bir rahip. Bu randevunun ne kadar ciddi olacağını düşündüğünü bilmiyorum."

Sin dudaklarını büzdü ve bir süre cevap vermeden önce düşündü: "Joska'nın bunun bir randevu olması konusunda çok ciddi olduğuna eminim. Burada dürüst olacağım... Joska'nın pek flört ettiği söylenemez. Tabii ki bunun nedeni işi ve biriyle çıkmasına izin verilmemesi olabilir ama o kurallara pek uymaz."

Ben de öyle düşünmüştüm.

Gözlerimi ona diktim. "Bana hâlâ onun hakkında ne söylemiyorsun, Sin? Çıkar ağzındaki baklayı."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Bunları benden duymak ister misin bilmiyorum. Joska istediği zaman iyi bir adamdır ve inan bana daha önce hiçbir kadınla seninle ilgilendiği kadar ilgilenmedi. Bu onun için çok farklı, bunu söyleyebilirim."

"Bundan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Çünkü onunla tanıştığımdan beri hiç randevuya çıkmadı. Başka şeyler de yaptı ama asla yanında bir kadın olmadı. Tabor da size aynı şeyi söyleyecektir." Sin telefonu yüzüne yaklaştırdı ve fısıldayarak konuşmaya devam etti: "Sık sık Joska'nın bir türlü yuva kuramamasından şikâyet ederdi. Aileleri de bu konuda sızlanıp duruyordu."

Yani Joska pek kimseyle çıkmıyordu ama yaptığı *başka şeyler de* vardı. "Nedir bu bahsettiğin *diğer şeyler*?"

Sin telefonu tekrar kapattı ve kimsenin olup olmadığını görmek için etrafına bakındı.

-büyük olasılıkla Tabor- onu duymak için etraftaydı. Pazar günüydü ve bazen adamları Pazar günleri bile çalışsa da, Sin bebekleriyle asla yalnız kalmazdı.

"Joska çok... cinsel olarak aktif."

"O bir erkek fahişe!" Tabor'un arka planda bir yerden seslendiğini duydum.

Sin gözlerini devirdi ve başını ona doğru çevirdi. "Ben olsam erkek fahişe demezdim, daha çok... kadın avcısı derdim."

Burnumu kıvırdım ve Tabor'un Sin'in arkasından yürümesini izledim. Ellerini kanepeye koydu ve yüzü ekrana gelene kadar eğildi. "Kardeşim Bennie gibi bir adam için fazla iyisin."

Sin iç çekti. "Bence onun için iyi olacak."

"Oynamak için iyi. Konu kadınlara gelince kardeşim tam bir pisliktir. Onları becerir, terk eder ve bir daha aramaz. Eğer Tanrı'ya olan inancınızı yeniden kazanmayı umuyorsanız, kardeşim bu konuda size yardımcı olabilecek biri değil. O dünyadaki en kötü rahiptir."

"Hey, bu doğru değil. İşini iyi yaptığını biliyorsun. Sadece... mihrapta olmadığı zamanlarda normal bir rahibin yapmayacağı her şeyi yapıyor. Beyaz yakası olmadığına da bir erkek ve dürüst olmak gerekirse bence bu sorun değil."

"Evet, çünkü sen ve ben dindar değiliz ve bir rahibin boş zamanlarında etrafta dözüşüp dözüşmemesini umursamıyoruz. Bennie bir aziz. Tanrı'ya inanıyor ya da inanmaya devam etmeyi umuyor. Ve şimdi Joska'yla konuştu, o da onu sikip atacak. Kardeşim yüzünden kalbinin kırıldığını görmek istemiyorum. Benim de terbiyem ve değerlerim var ve Bennie'nin sırf o sik kafalıyla akrabayım diye hakkımda kötü düşünmesini istemiyorum."

Kuşkusuz Tabor'un sözleri ödümü kopardı. Beni zaten olduğumdan daha gergin hale getirdiler ve Joska ile çıkma kararımı sorgulamama neden oldular.

Öte yandan, söylediği her şey ilgimi çekiyordu. Bir rahip nasıl bu kadar yaramaz olabilirdi? Kahretsin... Onunla randevuya gitmem gerekiyordu.

Kılık değiştirmiş bir şeytan gibiydi ve aziz bir kadın olarak şeytanın nasıl bir şey olduğunu hep merak etmişimdir.

"Başkası yüzünden senin hakkında asla farklı düşünmem Tabor. Seni tanıyorum ve bence sen en iyi arkadaşımı ve ailesini seven inanılmaz bir adamsın," dedim ona dürüstçe. Söylediği her şeyi düşünmek için bir an durdum ve gülümseyerek ekledim: "Kendi resmimi kendim çizmeliyim. Bu sadece bir randevu, değil mi?"

"Evet, öyle. Bir şeye ihtiyacın olursa bana mesaj atman yeterli." Bana gülümsedi, sonra başını çevirip Tabor'a baktı. "Luca'nın doğum gününde gözlerinde bir şey gördüm. Bennie'ye yardım etmekle gerçekten ilgileniyordu ve eğer sadece onu becermek isteseydi, bunu hemen o anda denerdi."

Orada. Ama yapmadı. Bence seninle gerçekten ilgileniyordu," dedi tekrar telefona bakarak.

"Güzel. Sanırım siz kadınların bu konularda süper güçleri , değil mi? Bir şeyin doğru ya da yanlış olduğunu her zaman içgüdüsel olarak hissediyorsunuz," dedi Tabor kaşlarını kaldırarak ve eğlenen bir ifadeyle. Bana hoşça kal demeden önce Sin'in başının üstünü öptü.

"Hoşça kal, Tay." Sıkıca gülümsedim ve tekrar Sin'e odaklanmadan önce onun gidişini izledim. "Bu konuda iyi şeyler hissettiğine emin misin?"

"Yüzde yüz."

"Ben de," diye itiraf ettim. "Ve... herkes biraz seksüeldir, değil mi? Yani, sen öylesin. Dört erkeğiniz de öyle. Joska özgürlüğünün tadını bol bol seks yaparak çıkarıyorsa ne olmuş yani? O bekâr, yani... ne isterse yapabilir."

"Aynen öyle. Ayrıca, bir keresinde üçlü seks yaptığı iki kadınla tanıştım ve kendilerini kraliçe gibi hissettirdiğini ve onlara o kadar saygılı davrandığını söylediler ki, numaralarını kabul etmesini dilediler. Ama kabul etmedi çünkü görünüşe göre aynı kadınla iki kez yatmıyor."

Sin'in söylediklerinde aklımda kalan iki şey vardı. Bir, üçlü yapmıştı. İki, aynı kadınla asla iki kez yatmazdı.

İlk şey onun seks hayatı hakkında daha fazla şey öğrenmek istememe neden oldu ve ikinci şey de iki kez seks yaptığı ilk kadın olmak istememe neden oldu. Kulağa bir meydan okuma gibi geliyordu ve Joska hakkında daha fazla şey öğrendikçe, kendi kişisel kurallarımı daha fazla yıkmak istedim.

Hiçbir zaman dinimin ahlak kurallarına aykırı bir şey yapma eğiliminde olmadım ama bu geceden sonra günah işlemekten korktum.

"Bennie?"

Sin'in sesi beni düşüncelerimden çekip çıkardı ve ona gülümseyerek ve çok daha net bir zihinle baktım. "Evet, buradayım. Teşekkür ederim, Sin."

"Yani gidiyor musun?"

"Evet, gidiyorum. Ve heyecanlıyım. Sanırım senden gelecek küçük bir itkiye ihtiyacım vardı."

"Güzel. Buna sevindim. Hey, o seni almadan önce kıyafetini bana gönder. Ne kadar seksi görüldüğünü görmek istiyorum."

Güldüm. "Sana göstereceğim. Tamam, hazırlanmaya başlamalıyım. Sana mesaj atarım."

"Pekala, bu gece çok eğlenin!" "Teşekkür .

Luca'ya benden bir öpücük ver."

Vedalaştık ve bir süre daha kanepede oturduktan sonra kalktım ve duş almak için banyoya yöneldim.

Sin ve Tabor'un Joska hakkında söyledikleri şeyleri düşünmeden edemiyordum ve bu geceki randevunun asla unutamayacağım bir randevu olacağını biliyordum.

Joska çok dakikti. Saat tam beşte kapımın zilini çaldı ve onu karşılamak için aşağıya indiğimde, bütün gün hissettiğim gerginlik heyecana dönüştü.

Yüzünü tekrar göreceğim ve sonunda onu daha yakından tanıyacağım için heyecanlıyım. Onunla ilk tanıştığım andan beri hakkında bildiğim tek şey Sin ve adamları sayesindeydi ve Joska hakkında kendi kararımı vermeye hazırdım. Gerçekten nasıl biri olduğunu ve Tabor'un söylediği kadar farklı olup olmadığını görmek istiyordum.

Nihayet aşağı inip kapıyı açtığımda başını kaldırdı ve arabasından indi. Elleri cebindeydi ve dudaklarında kendini beğenmiş bir sırıtış vardı. Bana doğru yürümeye başladı ve durduğunda, gözleri tekrar benimkilerle buluşmadan önce beni bir aşağı bir yukarı süzdü.

"İnanılmaz görünüyorsun Bennie," dedi, her kelimesinde ciddiydi.

Dudaklarımı büzdüm ve kendime baktım. Gece mavisi, saten, dizlerimin altında biten ve sağ tarafı yırtmaçlı bir etek giymeyi tercih etmişim. Giydiğim botlar siyahtı ve topuklu olmalarına rağmen çok uzun değillerdi. Üzerimdeki beyaz bluz asimetrik bir kesime sahipti ve uzun kolları hafifçe dışarı taşıyordu. Görünümü tamamlamak için de eteğimin boyunda olan siyah deri ceketimi giymeye karar .

Harika görünüyordum ve ben de öyle hissediyordum.

Daha önce ona bir selfie gönderdiğimde Sin de kıyafetime hayran kalmıştı ve Joska'nın harcadığım çabayı takdir sevindim. Saçımı ve makyajımı da yaptım, ancak saçım zaten kısa olduğu için sadece düzleştirdim ve yüzümde sadece birkaç makyaj ürünü kullandım. Aşırıya kaçmak istemedim. Bunun için bir neden yoktu.

"Teşekkür . Siz çok yakışıklı görünüyorsunuz," dedim.

Kıyafeti şık ve çok temizdi. Üzerinde beyaz gömlek vardı ve üst iki düğmesi açıktı. Ceketini ve pantolonu siyah, spor ayakkabıları beyazdı. O bir erkekti ve kıyafeti için çok çaba sarf etmişti. Eski bir kot pantolon ve süveterle, hatta bir kazakla bile gelebilecek yeterince adam vardı.

futbol forması giyyordu ama Joska'nın bu gece için giyinme şekli bana bu randevuyu ciddiye aldığını söylüyordu.

Gecemiz için iyi bir başlangıçtı ve kalbim artık göğsümde daha yüksek sesle çarparken, geceyi onunla geçirmeye hazırdım.

BÖLÜM 8

BENNIE

Apartmanın otoparkında sessizce durup birbirimizi süzerken gözlerimi ondan alamıyordum. Joska ellerini cebinde tutuyordu ama yaklaşmak istediği belliydi.

Ona sarılma isteği duydum ama ilk hamleyi onun yapmasını istedim. Ona ihtiyacım vardı.

Sanki aklımı okumuş gibi ellerini ceplerinden çıkardı ve bir adım daha yaklaştı. Bir elini kalçama koydu, önce sağ yanağımı, sonra sol yanağımı öpmeden önce eğildi.

Tekrar gözlerimin içine bakmak için geri çekildiğinde gülümsedi ve "Buna evet dediğine sevindim" diye fısıldadı.

Randevuyu kastediyordu.

Yakışıklı yüzüne yakından bakarak gülümsedim. "Hayır desem duyguların incinir miydi?"

Kıkırdadı. "Dürüst olmak gerekirse, evet. Bir kadına çıkma teklif etmeyeli uzun zaman oldu. Uzun zamandır daha derin bir seviyede tanımaya değer olduğunu düşündüğüm ilk kadın sensin."

Oh.

Yani sadece beni becerip bir daha görmemek istemedi mi?

İçimi bir rahatlama kapladı ve içten içe bu konuda endişelendiğimi fark etmemiştim bile. Kalbim sadece beni tanımak için dışarı çıkarmak istediğini düşünmüştü ama aklım öyle düşünmemişti.

Ben kalbimle hareket ederim ve eğer kalbim bana bir kişinin iyi olduğunu iyi niyetli olduğunu söylüyorsa, ona inanırım.

"Güzel. Çünkü sanırım seni daha derin bir seviyede tanımak istiyorum.

"

Dudakları bir sırtışla kıvrıldı. Kapattığımda görmeye devam edeceğim bir tane geceleri gözlerim.

"Buna sevindim. Benim gecemi şimdiden güzelleştirdin ve senin de harika bir gece geçirmeni sağlayacağım."

Tanrım, bir aziz gibi konuşuyordu ama gözleri bir günahkârinkiler gibiydi.

Beni arabasına götürmesine izin verdim, yolcu kapısını açıp içeri girmeme yardım etti ve arkadan dolaştıktan sonra diğer taraftaki kapıyı açıp kendisi bindi.

"Bu arada beni nereye götürüyorsun?" "Beni nereye götürüyorsun bu arada?" diye sordum.

Onu.

"L'Osteria'ya. biliyor musun?" Dudaklarımı büzdüm. "Hayır, ama İtalyanca."

"Bu doğru. yarı İtalyansın, değil mi? de düşündüm ki biraz nostalji hissedebileceğiniz bir yer. Ama aynı zamanda makarnayı seviyorum ve en iyisini onlar yapıyor. Bu yüzden bu kararı verirken biraz bencilce davrandım."

Gülümsedim ve bir el salladım. "değil, ben de İtalyanca'yı seviyorum. Çok heyecanlıyım.

Ve ben açım."

Joska arabayı çalıştırdı ve park yerinden çıkmadan önce bana gülümseyerek baktı. Yolculuğun ilk birkaç dakikası sessiz geçti, ancak ilk trafik ışığında durduğumuzda Joska konuşmamızı anladı.

"Peki, ne iş yapıyorsun?" diye sordu, bana baktı ve gözlerimle buluştu.

"Ben bir terziyim. Babamla birlikte onun erkek moda mağazasında çalışıyorum. Sin'in butiğinin hemen yanında," dedim.

"Oh, gerçekten mi? Orada bir erkek moda mağazası olduğunu hiç fark etmemiştim. Öyle mi?

Yeni mi?"

"Evet, oldukça. Kısa bir süre önce oraya taşındık. Biz de Ondan önce de şehrin diğer tarafındaydım," diye açıkladım. Bakışlarımın yakışıklı yüzünde gezinmesine izin vermemeye çalışarak gözlerimi ondan ayırmadım.

"Bir gün uğramam gerekecek. Sen ve baban takım elbise satıyor musunuz?"

"Oh, evet. Çeşitli takım elbiselerimiz var. Sık sık iş adamlarına ya da yenilerini almak için geliyorlar. Aslında Sin'in tüm adamları daha geçen ay bizden yeni takım elbiseler aldı."

Joska ve ışık yeşile döndüğünde dikkatini tekrar önümüzdeki yola çevirdi. "Bir gün uğramak zorunda kalacağım. Sin'in yaptığı gibi sen de kıyafet tasarlıyor musun?"

Tüm bu soruları sorması başka bir kadına normal gelebilirdi ama benim için her şeydi. Daha önce hiçbir erkek yaptığım şeyle bu kadar ilgilenmemişti.

Eski sevgilim bile.

Aslında, bana hiçbir şey sormadı. Hiç sormadı.

Gülümsedim ve ona bakmaya devam ettim. "Kıyafet tasarlamayı seviyorum. Aslında, giydiğim bu eteği ben yaptım."

"Yaptın mı? Bu harika bir şey. Çok güzel."

"Teşekkür ederim." Yanaklarım alev alev yanıyordu. İşim ve hobim hakkında sorduğu sorulara bir de iltifatları eklenince alışmam gereken bir şeydi.

Alışmayı *umduğum* bir şey.

Ona ne kadar süre gideceğimizi sormamıştım ama sormaya fırsat bulamadan çok şık görünümlü, beyaz bir Viktorya dönemi binasının önüne geldik. Yan tarafta büyük bir çeşme vardı, etrafı ağaçlarla çevriliydi ve Boulder gibi kalabalık bir şehirde saklı bir yer hissi veriyordu.

"Oh, vay canına..." Her şeyi içime çekerek nefes aldım. "Burası bir restoran mı?"

"Kesinlikle öyle." Ben ne kadar büyük ve güzel olduğuna hayret ederek mimariye bakmaya devam ederken o arabayı park etti. "İçerisi daha da güzel," diye ekledi.

Ona baktım ve gülümsedim, heyecanım artıyordu. "Biliyor musun, şehir merkezindeki bir barda bir bira ve hamburgerle de idare edebilirdim."

Joska başını sallayarak kıkırdadı. "Eminim bu senin için sorun olmazdı ama benimle çıkmak için evet dediğinde aklına gelen ilk yer burası oldu."

İlk başta anlamadığınız türden bir iltifatı, ancak kelimeler devreye girdiğinde bunun ne kadar anlamlı olduğunu anlıyordunuz.

Tüylerim diken diken oldu ve göğsümü bir mutluluk ve memnuniyet duygusu doldurdu. Belki de benimle ilk buluşmasını bu kadar önemseyen bir erkekle hiç karşılaşmadığım için kolay etkileniyordum ya da belki Joska gerçekten bir centilmendi ama henüz keşfetmediğim karanlık bir tarafı vardı.

Üzerine atlayıp yüzünü binlerce kez öpmek istememe neden olan şey her neyse, kendimi bırakmaya hazırdım.

Restoranda personel tarafından karşılandık ve garsonlardan biri bize masamızı gösterdi. Restoranın içi, her yerde güzel çiçekler ve bitkiler ve hatta masamızın bulunduğu arka tarafa yakın küçük bir şelale ile çarpıcıydı.

Joska sandalyemi çekti ve buraya geldiğimizden beri yüzlerce kez teşekkür ederek oturdum. Burada romantik olan ben olmaya alışmıştım.

Her durumda -çünkü ben bir kadındım ve görünüşe göre romantik olmak bir kadının işiydi- ama bu gece Joska bana bir erkeğin de gerçekten isterse bu rolü üstlenebileceğini gösterdi.

"İkinizin yerleşmesine izin vereceğim ve hemen bir aperatifle döneceğim. Bir kadeh şampanya da ister misiniz?" diye sordu kadın, sürekli bana bakarak.

"Oh, evet. Çok teşekkür ederim," diye cevap verdim ona gülümseyerek. "Benim için zevkti."

O masadan kalktıktan sonra çevremize baktım, her şey beni şaşırtmıştı. "Demek buraya daha önce geldin?"

Bunu daha önce buraya kaç kadın getirdiğini öğrenmek için sormak istememiştim, ancak üslubumun nasıl bu anlama gelebileceğini görebiliyordum.

"Ben sadece yemek almaya geldim. Aslında içeri oturup yemek yemeye hiç gelmedim," diye açıkladı. "Bekle, bu bir yalan. Daha önce burada oturup yemek yemiştım ama evlendiğim bir çiftin düğün kutlamasıydı. Yine de fazla kalmadım."

Ona baktım ve dudaklarımı büzdüm. "Yani yemekler gerçekten iyi olmalı

o

zaman "Gerçekten öyle."

." "Ne tavsiye edersiniz?"

Bir süre düşündü ve sonra şöyle cevap verdi: "Sanırım Patlıcan Parmigiana harika ama klasik Carbonara da çok lezzetli." Ağzım sulanmaya başlamıştı bile. "Nasıl seçim yapmam gerekiyor? bir tane?"

"değilsiniz. Ne istersen sipariş edebilirsin, ve eğer Hepsini bitirmezsen, yarın için eve götürürsün" diye öneride bulundu.

Garson kız geldi ve mezeleri bırakırken gözlerimi ondan ayırmadım. Bu gece iyi vakit geçirmemi gerçekten istiyordu. Ufak tefek şeylere öncelik veriyordu ama bunlar benim için çok şey ifade ediyordu.

Babamdan başka hiçbir erkek tarafından ilk sıraya konulmadım.

O zaman ne yaptığının ve ikimizin de aslında ne kadar dindar olduğumuzun bir önemi olmadığına karar verdim.

Bu gece mükemmel geçseydi, geçmişte yaptıklarına onu tekrar görmek isterdim.

Parmigiana'mı bitirdikten ve Joska ile bir tabak Carbonara paylaştıktan sonra doymuştum, ancak tatlılarından en az birini denemeden bu restorandan ayrılamazdım.

Garsonun elinde tatlılarla ileri geri yürüdüğünü, onları diğer masalara getirdiğini ve her birinin beni çağırdığını görmüştüm.

"Tiramisu ve Panna Cotta almaya ne dersiniz? Tekrar paylaşabiliriz" diye önerdi.

"Bana uyar."

Garsonun benim hakkımda ne düşündüğünü merak ediyordum. Genelde benim kadar çok yemek pek hanımefendiye yakışan bir davranış olarak görülmezdi ama tatlı siparişi verdikten ve masamıza getirdikten sonra bana tam da duymak istediğim şeyi söyledi. "Uzun bir mesaiden sonra her zaman bu iki seçeneği tercih ederim. Bunlar çok lezzetli."

Tekrar masadan kalkmadan önce bana göz kırptı ve ben de eğlenmiş görünen Joska'ya baktım. "Genelde bir restoranda bu kadar çok yemezsin, değil mi?"

"Dürüst olmak gerekirse, restoranlarda pek sık yemek yemem. Belki dört ayda bir," diye itiraf ettim. "Yemek yapmayı seviyorum."

"Öyle mi?"

Başımı salladım. "Sen mi?"

"Evet, ben de. İlk planım seni evime götürüp sana yemek yapmaktı ama bunun biraz fazla ileri gitmek olacağını düşündüm. Seni rahatsız etmek istemedim."

Bu güzeldi.

Alt dudağımı ısırarak gülümsememi gizlemeye çalıştım. "İkinci randevumuzda birlikte yemek yapabiliriz."

Joska bu fikri sevdi. Gülümsedi, sonra gülümsemesi sıırıtmaya dönüştü. "Anlaştık. Başka bir randevu o zaman."

"Evet, öyle." Yanaklarım kıpkırmızıydı. Ya da en azından öyle hissettim. gibi.

Daha bu sabah,

Tabor kardeşiyle çıkmamı engellemeye çalışıyor, fikrimi değiştirmem için onun hakkında kötü şeyler söylüyordu.

Başta şüphelerim olsa da geldiğime memnun oldum. Joska kötü bir adam değildi.

Bir rahip olarak bazı tartışmalı şeyler yapmış olabilir, ama ben zaten inancımı sorguladığım ve kime inanacağımdan emin olmadığım için

Artık her şeyi oluruna bırakmanın ve Joska ile olan bu şeyin beni nereye götüreceğini görmenin adil olacağını düşündüm.

Şimdilik tek düşünebildiğim, onun karanlık tarafını görmemin ne kadar zaman alacağıydı.

BÖLÜM 9

BENNIE

Dün gece bana çıkma teklif ettikten sonra, diğer konuların yanı sıra din hakkında da konuşacağımızı hayal etmişim, ancak bu akşam saat beşte buluştuğumuzdan beri ikimiz de bu konuda tek kelime etmedik.

İlk tanıştığımızda tek konuştuğumuz şey benim inancımı kaybetmemdi ve o bir rahip olduğu için aramızda başka bir dinamik olacağını düşünmemiştim. Ama işte buradaydık, karnımız toktu ve restoranın arkasında bulunan küçük göl boyunca yürüyorduk.

Joska'nın elleri pantolonunun cebindeydi, benimkiler ise önümdeydi, parmaklarımla oynuyordum ve tırnaklarımın etrafındaki deriyi koparmamaya çalışıyordum. Onun yanında gergin değildim ama yemekte neredeyse her şeyi konuştuğumuz için şimdi ne söyleyeceğimi bilemiyordum.

Bir süredir sessiz olmamıza rağmen, bu rahat bir sessizlikti. En azından benim için öyleydi.

Ona baktığımda başını çevirip bana baktı. Yüz ifadesi yumuşaktı ama gözlerinde belli bir parıltı vardı. Onlara baktığımda beni heyecanlandıran bir parıltı.

Gülümsememi gizlemek için alt dudagımı ısırdım ama başarılı olamadım. Ağzımın kenarları yukarı kıvrıldı ve bakışlarımı ellerime indirerek söyleyeceğim kelimeleri düşündüm.

"Gerçekten çok iyi vakit geçirdim," dedim gözleriyle tekrar buluşarak. "Ben de harika vakit geçirdim. Ve bence bunu tekrar yapmalıyız."

Bu beni şaşırtmamalıydı. Joska açık sözlü ve dürüsttü, bu da onun gerçekten hoşuma giden bir özelliği idi.

Yürümeyi bıraktı ve ben de yavaşladım. Neden durduğunu sorgulamadan ona doğru döndüm.

"Yani ikinci randevu hala geçerli mi?"

Kalbimin ne kadar hızlı attığını fark ettim. Daha önce fark etmemiştim, muhtemelen yemekte beni son derece rahat hissettirdiği için. Ama şimdi, gölün kenarında dururken, ay üzerimizde parlarken ve o bana öyle bakarken, yavaş yavaş burada neler olduğunu anlamaya başladım.

Ve hoşuma gidiyordu.

"Evet, kesinlikle," dedim. Sesimin soluk soluğa çıkmasını istemiyordum ama yaklaştığını hissediyordum ve bu da odaklanmamı zorlaştırıyordu.

Tanrım, üzerimde bir etkisi vardı. Bunu yapmak istese de istemese de, beni küçük parmağına dolamıştı bile. Artık geri dönüş yoktu. En azından benim için. Ve eğer bunu yanlış yorumluyorsam ve beni sadece biraz eğlenmek için kullanıyorsa, o zaman genellikle insanlar söz konusu olduğunda gerçekten iyi olan sezgilerimi gerçekten sorgulamak zorunda kalacaktım.

İçgüdülerim nadiren yanılırdı.

"Güzel." Joska gülümsedi ve gözlerinde yine o rahatlık vardı. "Senin evin mi benimki mi?"

Bana bir seçenek sunuyordu.

"Benim." Dudaklarımı büzdüm, kararımı yeniden düşündüm. "Yine de... Bir rahibin nasıl yaşadığını görmeyi çok isterim."

Kıkırdadı. "Evim özel bir yer değil. Kesinlikle Tabor gibi bir çatı katında yaşamıyorum ama güzel bir mahallede kendime ait küçük bir evim var."

"O zaman ikinci randevumuzu senin evinde yaparız. Görmek istiyorum," diye itiraf ettim sırtarak.

"Bana uyar. Peki ne pişirelim?" diye sordu bana bir adım daha yaklaşarak. Bir elini kalçama koydu ve bana niyetinin ne olduğunu söylemeden, ağaçlardan birine yaslanana kadar geriye doğru hareket ettim.

Arkama yaslandım ve o yaklaştıkça ona bakmaya devam etmek için başımı eğdim. Normalde ilk buluşmamızda bu kadar yaklaşmasına izin vermezdim ama zaten son zamanlarda kuralları çiğniyordum ve bu da çiğnemem gereken bir kural gibi görünüyordu.

"Biftek pişirmekte gerçekten iyiyim," dedim ona gururla.

Eğleniyordu ama küçümseyici bir şekilde değil. "Öyle mi? Bu biraz seksi."

Kendimi tutamayarak yüksek sesle güldüm.

"Şu anda gülüyorsun ama sana benzeyen bir kadının güzel, büyük bir biftek pişirmesi kulağa son kırk yıldır sürekli gördüğüm bir rüya gibi geliyor."

Gülmemi engelleyemiyordum ama sakinleşmek için çok uğraştım. Göğsüne bir tokat attım, sonra iki elimle ceketine tutundum. "Rüyada biftek pişiren bir kadın mı görüyordun?"

"Evet. Beni heyecanlandırdın. Biftek pişirebilir ve biraz sebze buharda pişirebiliriz. Kulağa nasıl geliyor?" diye sordu, elleri kalçalarımın koymadan önce yanlarımda gezinirken bana sırtarak.

Sakinleşmeyi başardığımda "Kulağa çok hoş geliyor," dedim. "Belki sonrasında da güzel bir tatlı yaparız," diye önerdi. Onun Sesi alçalmaya devam etti, gözleri de öyle. Gözlerimden ağzıma kaydılar ve ben alt dudağımı emerken orada kaldılar.

Tek söyleyebildiğim "Mh-hmm," oldu.

Aklımdan birçok düşünce geçiyordu ama hiçbirisi olumsuz değildi. Bu garipti, çünkü sadece bir hafta önce hayatım hakkında endişeli ve kafası karışık hissediyor olabiliyordum. Ama Joska'yla tanıştığымdan beri bir şeyler değişmişti.

Dilinin ucunun alt dudağını yalamak için çıkışını izledim ve gözlerimiz tekrar buluştuğında kalbim daha önce hiç atmadığı kadar hızlı çarptı.

Beni bu kadar iyi hissettirdiği için ona lanet olsun.

Ve ondan önce bunu yapmayan herkese lanet olsun.

"Seninle işleri aceleye getirmek istemiyorum ama sanırım seni şimdi öpmem gerekiyor."

Evet.

Ben de öyle

düşünmüştüm. "Tamam."

İstesem bile onu durduramazdım. Ama yine de istemedim. Dudaklarını dudaklarımda istiyordum. Bu ateşli rahibin beni öpmesini istiyordum.

Elleri yüzümü kavrayacak şekilde yukarı kalktı ve beni kilitleyip kıpırdayamaz hale getirdikten sonra eğilip ağzımı kendi ağzıyla kapattı. Aramızda hemen bir ateş tutuştu ve kalbim göğsümde patladı.

İlk başta beni yavaşça öptü, ama ben onun içinde eridiğimde, vücudum onunkine bastırıldığında, dilini ağzıma kaydırarak derinleştirdi. Dilini benimkinin etrafına doladı ve ben onun yüzünden çıkardığım seslerle kendimi şaşırtarak inledim.

Parmakları saçlarımda gezindi, başını biraz daha yana eğerken hafifçe kavradı. Dili tekrar ağzımın içine daldı ve benimkiyle birlikte duyusal bir şekilde hareket etti.

İstemediğim kadar hızlı nefes nefese kalmıştım ve bir an için geri çekildikten sonra kaldığımız yerden devam ettik. Bir elini saçlarımda tutarken diğer elini kalçama attı. Bir bacağına benimkinin arasına soktu ve kalçasını amıma bastırdı. O zaman ne kadar zonkladığını fark ettim ve aramızdaki cinsel gerilim anında patladı.

Joska bana başka hiçbir erkeğin hissettirmediği şeyleri hissettiriyordu ve bir bakıma, beni bu kadar seksi hissettiren ilk kişi olduğu için mutluydum.

Tekrar inledim ve dizlerimin çökmemesi için ellerimle omuzlarına tutundum.

Sin'in sırtışını şimdiden görebiliyordum, bu gece neler olduğunu duyunca çok heyecanlanacağını biliyordum. Bunu çok istiyordu. Joska ile çıkmamı. Onunla eğleneceğimi biliyordu ve güvendiğim için mutluydum. Öte yandan Tabor, bugün kardeşi hakkında sözler yüzünden beni dinlemek zorunda kalacaktı. Kardeşlerin birbirlerine karşı genellikle kötü davrandıklarını biliyordum ama Tabor Joska'yı gerçekten kötü bir duruma düşürmüştü ve kardeşiyle iyi vakit geçirdiğimi bilmesini istiyordum.

Geri nefes nefese kalmıştım ve alnını benimkine yasladığında gözlerimi kapalı tuttum. İkimiz de öpücüğün içine işlemesi için bir an bekledik.

Elini saçlarımdan yanağıma götürdü, başparmağıyla elmacık kemiğimi okşarken hafifçe kavradı. Gözlerimi açıp onunkilere baktım ve mutluluğumu gizleyemeyerek gülümsedim.

"Bu çok güzeldi," diye fısıldadım.

Gülümsedi ve burnumun ucuna küçük bir öpücük kondurdu, ardından gözleri tekrar benimkilerle buluşmadan önce dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "Güzel, çünkü bu sadece başlangıçtı."

Bu sözler beni heyecanlandırdı.

Onun hakkında kesinlikle keşfetmek istediğim şeyler biliyordum ama aynı zamanda onu bu şekilde tanımak istiyordum.

Joska olarak.

Yaramazlık yapan rahip Joska olarak değil.

Yine de... o öpücükten sonra, karanlık tarafının ne kadar günahkâr olduğunu merak ediyordum.

JOSKA

Dürüst olmak gerekirse, Bennie kalbimin bir parçasını çalmamış olsaydı, ona çıktığım diğer kadınlar gibi davranırdım. Birbirimizle tanıştırıldığımızda, gerçekten bağlanmayı planlamamıştım, ama o gece Luca'nın doğum gününde dışarıda oturup konuşurken, Bennie'ye hemen kafayı takmıştım.

Başımı döndüren kişinin neden o olduğunu açıklayamıyordum ama o konuştuğu, onu daha yakından tanıma isteğim daha da artıyordu. Neyse ki numaramı geri çevirmemişti ve bir hafta geçmesine rağmen bana mesaj atmıştı.

Geçmişte yaptığım ve onun bilmediği bazı şeyler vardı ama sorarsa hepsini anlatmaya hazırdım. Uzun zamandır ciddi randevulara çıkmamış olabilirdim ve bir süredir bir kadına duygusal olarak açılmaya istekli olmayabilirdim ama Bennie için bunu yapardım.

Tam bir azizeydi, çok tatlı ve iyi kalpliydi ama aynı zamanda meraklıydı ve onun bu yönünü daha fazla keşfetmek istiyordum.

Bana yaşadığı krizi anlattığında, kendi lanet olası inancımı sorgulamaya başladım. Belki de rahip olduğum bunca zaman boyunca garip şeyler yaptığım ve yıllardır ahlaki değerlerim olması gereken şeylere karşı geldiğim içindir. Ama Bennie'den beri bir şeylerin değişmesi gerektiğini biliyordum.

Daha önce bir kez yakalanmıştım, ertesi gün çalışmaya başlamam gereken kilisenin mihrabında üçlü yapmıştım ve ondan sonra çok dikkatli olsam da aptalca bir şey yapıp yakalanma riski hiç de az değildi.

Paylaştığımız yoğun öpücüğün ardından arabaya doğru yürüyorduk ve parmaklarımız birbirine kenetlenmiş halde onun elini tutuyordum. Doğru hissettiriyordu. Bütün akşam boyunca her şey doğru hissettirmişti. Sebebi de oydu.

Başparmağını kendiminkiyle birleştirdim ve gülümseyerek ona bakarken elini nazikçe sıktım. "Her şey yolunda mı?" Sessizliğini fark ettiğimde sordum.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda memnuniyetini hemen fark ettim. O da bana gülümsedi ve başını salladı. "Her şey mükemmel."

Arabama vardığımızda durduk ve iki elimi beline koyarak onu önüme çektim. Yaklaştı ve ellerini göğsümde birleştirdi, bakışları bir saniyeliğine düştükten sonra tekrar benimkilerle buluştu.

"Seninle harika vakit geçirdim," dedi bana, sesi yumuşak ve içtendi.

Sağ elimi kaldırdım ve saçının bir tutamını geriye doğru tarayarak kulağının arkasına sıkıştırdım. "Ben de öyle. Seni tekrar görmek için sabırsızlanıyorum."

Kaşlarının arasında küçük bir çatıklık belirdi. "Beni eve götürmeyecek misin?" Kulağa hileli bir soru gibi gelmişti ama cevabım hazırды.

"Hayır, bu gece olmaz, tatlım."

İstemediğimden değil ama böylesi daha iyiydi. Kendimi tutamayacaktım ve çok hızlı hareket ederek yaşadığımız geceyi gerçekten mahvetmek istemiyordum.

"Tamam, güzel." Gözlerinde meydan okuyan bir bakış parlarken tekrar gülümsedi. "Bu aramızdaki ilişkiyi mahvederdi."

İyi ki bu gece sikimle düşünmüyordum. Eğer bedenime kalsaydı, nasıl bir erkek olduğumu göstermek için onu kesinlikle eve götürürdüm. Ama kalbim ve ironik bir şekilde iyi niyetim bu gece beni yönlendiriyordu. Bennie tek gecelik bir ilişki için uygun bir kadın değildi ve ben de onun flört ortamını mahvetmek istemiyordum. Hele de tacizci eski sevgilisini öğrendikten sonra.

Bennie el üstünde tutulmak ve sevilme için yaratılmıştı ve ona, benim hakkımda ne düşünürse düşünsün, hak ettiği tüm saygıyı göstereceğimi göstermek istedim.

Elbette çok ateşliydi ve herhangi bir erkek onu yatağa attığı için şanslı sayılırdı. Ama onu korkutmamak için ağırdan almalı ve ona zaman tanımalıydım.

"O halde doğru seçimi yaptığıma memnunum." Eğildim ve onu tekrar öptüm, arabaya binip onu eve götürmeden önce bir kez daha tadına bakma ihtiyacı duydum. O da tereddüt etmeden beni öptü ve uzun, yavaş bir öpücükten sonra ona tekrar bakmak için geri çekildim. "Hazır mısın?"

Başını salladı, yüzünde nazik bir ifade vardı. Kapıyı açıp arabaya binmesine yardım edebilmem için geri çekildi ve içeri girdiğinde, sürücü tarafına geçmek için ön tarafa doğru yürümeden önce kapıyı kapattım.

İçeri girdiğimde emniyet kemerimi taktım ve onun da taktığından emin oldum. Arabayı çalıştırdım ve ana yola çıktım ve çok fazla düşünmeden elimi kalçasına koydum, ona dokunma ihtiyacı duydum.

"Haftaya ne zaman boşsun?"

"Randevumuz için mi?"

Başımı salladım. "Evet."

Bir an düşündü, sonra bir elini benimkinin üzerine koyarak omuz silkti. "Her akşam işten sonra boşum. Ama yine hafta sonu yapabiliriz. Benim için de sorun değil."

"Çarşambaya ne dersin?"

"Kulağa harika geliyor."

Verdiği yanıttan memnun kalarak elimi avuç içim yukarı bakacak şekilde çevirdim ve parmaklarımı tekrar onunkilerle kenetledim. Çarşamba gününe üç gün vardı ve onunla konuşmadan bir gün bile geçiremeyeceğimi biliyordum.

Kahretsin, onu eve götürdüğümde hemen ona mesaj atma isteği duyacağımı biliyordum.

Daha önce hiç kimse ya da hiçbir şey tarafından tüketilmemiştim ama Bennie bunu değiştirecek kişi olabilirdi.

BÖLÜM 10

BENNIE

Günah

Nasıldı?

İyi vakit geçirdin mi?

Onunla eve mi gittin?

Ben

Onunla eve gitmedim ama keşke gitseydim.

Gerçekten harikaydı. Onunla gerçekten iyi vakit geçirdim.

Günah

Bunu duyduğuma çok sevindim! Seni nereye götürdü?

Ben

L'Osteria adındaki bu muhteşem İtalyan restoranına. Mekan inanılmazdı ve yemekler çok güzeldi.

Günah

Oh! O restoranı biliyorum.

İyi anlaştınız mı? Ne hakkında konuştunuz?

Ben

Birçok şey hakkında konuştuk ve o çok iyi bir dinleyici. Açıkçası Tabor'un kardeşiyle ne sorunu olduğunu bilmiyorum ama Joska çok iyi bir adam.

Günah

Tabor sadece Tabor'luk yapıyor. Joska ile çıkma kararını onun sözlerinin etkilemesine izin vermediğine sevindim.

Ben

Ben de özledim! Çok iyi vakit geçirdim ve dürüst olmam gerekirse... şimdiden onun etrafında olmayı özledim. Genelde böyle şeyler için fazla heyecanlanmamaya çalışırım ama onu tekrar göreceğim için heyecanlanmadan edemiyorum. Çarşamba günü için ikinci randevumuzu planladık bile.

Günah

Aaah! Senin adına çok sevindim, Bennie. İkinizin iyi anlaşacağını biliyordum. Din hakkında hiç konuştunuz mu?

Ben

Hayır, tek kelime etmedi, ki bunun iyi olduğunu düşündüm çünkü onu tanımaya istiyordum.

Günah

Anlaşılabilir. Peki Çarşamba günü ne yapacaksınız?

Ben

Onun evinde yemek pişireceğiz. İkimizin de yemek yapmayı sevdiğini öğrendik ve bunun eğlenceli bir şey olacağını düşündüm.

Günah

Oh, kesinlikle. Kulağa harika geliyor!

Ben

Çok heyecanlıyım :)

Neredeyse size bu gece olan en heyecan verici şeyi söylemeyi unutuyordum.

Günah

ÖPÜŞTÜN MÜ?

Ben

LOL

Evet ve MÜKEMMELDİ!

Günah

Ateşli bir rahibi öptün.

Biraz kıskandım, yalan söylemeyeceğim.

Nasıldı?

Ben

Çok iyi! Tanrı gibi öpüyor.

Ve dürüst olmak gerekirse, bütün gece boyunca benden yirmi yaş büyük olduğu gerçeğini düşünmedim. Benden büyük bir adamla çıkmak aklımın ucundan bile geçmedi.

kesinlikle faydaları var.

Günah

Kesinlikle öyle ;)

Hey, yarın konuşalım! Öğle yemeğinde uğrarım.

Ben

Tamam. İyi geceler!

Günah

Tatlı (ateşli rahip) rüyalar!

Güldüm ve telefonumu bırakıp dişlerimi fırçalamaya ve pijamalarımı giymeye gittim. Randevumuzu ve o öpücüğün ne kadar yoğun olduğunu düşünmeden edemiyordum. Tabor'un onun hakkında söylediklerine rağmen Joska bana gerçek bir beyefendi olduğunu kanıtlamıştı. Sakladığı şeyler olduğu kesindi, ama asıl mesele, bu şeylerin benim ilgimi çekmesi ve hiç de çekici olmamasıydı.

Onun hakkında daha fazla şey bilmek ve gizemli tarafında neler sakladığını öğrenmek istedim.

Elbette tüm bunlar olurken bazı şüphelerim vardı. Ya beni yatağa atmak için böyle iyi davranıyorsa? Ya beni kullanmak istiyorsa?

Bu düşünceler beni biraz rahatsız etti. ama dediğim gibi, sezgilerim iyiydi ve içten içe bu konuda iyi şeyler hissediyordum.

Zihnim beni geri tutmak istiyordu ama kalbim zaten içindeydi. Belki biraz fazla girmişti ama her şey kontrolüm altındaydı.

Ve eğer bana zarar verirse, Sin ve dört adamının da hak ettiğini bulmasını sağlayacaklarını biliyordum.

Yatak odama geri döndüm ve telefonum komodinin üzerinde çaldığında yorganın altına girdim.

Peder Joska

Hala uyanık mısın?

Ben

Evet, ama yorgunum. Daha yeni yattım.

Peder Joska

Seni tutmayayım. Sadece bu gece harika vakit geçirdiğimi söylemek istedim.
Ve seni tekrar görmek için sabırsızlanıyorum.

Mesajına gülümsedim.

Bir şey hakkında bu kadar erken bu kadar iyi hissetmek normal miydi?

Tama
m mı? Kesinlikle iyi hissettiriyordu.

Ben

Ben de. Teşekkür ederim.

Peder Joska

Bana teşekkür etmene gerek yok, tatlım.
İyi uykular.

Ben

İyi geceler :)

Ertesi gün Sin öğle yemeği için babamla bana katılmak üzere dükkânın arka tarafına geldi. Bu sefer kendi yemeğini getirmişti, babam ve ben ise Çin yemeği yiyorduk.

Birlikte geçirdiğimiz pazartesi severdim ama bu seferki farklı olabilir.

Sin, Joska ile olan randevum hakkında daha fazla şey öğrenmek ama babam otururken ne kadar açık olabileceğimden emin değildim. O çok

Koruyucu babam, kanser ve eski sevgilimle yaşadıklarımın sonra hayatıma yeni bir erkeğin girmesine pek sıcak bakmazdı.

Ona bir hafta önce Joska'dan bahsetmişim ve bundan pek memnun olmamıştı. Ama belki Sin buradayken biraz daha hoşgörölü olabilirdi.

"Bennie sana dün gece çıktığı randevudan bahsetti mi?" Sin babama sordu.

İkisinin harika bir ilişkisi vardı. Sin onun üçüncü kızı gibiydi ve ben işte olmadığım zamanlarda bile öğle yemeklerinde takılırlardı.

"Hayır, yapmadı." Kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Rahiple mi?"

Ağzımdaki erişteleri çiğnemeyi bitirdim ve yutkunduktan sonra, "Evet, rahiple çıktım. Adı Joska."

"Şu anda bunun bir önemi yok."

Sin ve ben babamın doğrudan açıklamasından sonra birbirimize bakiştık.

"Şey..." Ona tekrar baktığımda dudaklarımı birbirine bastırarak konuşmaya başladım. "Gerçekten çok iyiydi ve çok iyi vakit geçirdim."

"Seni bir restorana götürdü mü?"

"Evet."

"Nerede?"

"L'Osteria. Şık bir İtalyan restoranı." "Seni o mu aldı?"

"Evet, yemeğin parasını ödedi ve beni eve bıraktı," diye teminat verdim, bir sonraki sorusunun bunlar olacağını biliyordum.

Kahverengi gözleriyle beni inceledi. Kaşlarının arasındaki kırışıklık bana ne kadar soğukkanlı olduğunu gösteriyordu. "İşe gitmediği zamanlarda beyaz yaka takıyor mu?"

Sin güldü ve ben de gözlerimi devirdim. "Hayır, takmıyor. Henüz onu takarken görmedim. O normal bir adam."

"O bir rahip."

"Ne olmuş

yani?"

Babam omuz silkti. "Yok bir şey. Sadece dikkat istedim. Komik olduğunu düşünüyorum."

Babam Sin'e göz kırparken iç çektim. Benimle dalga geçmeye çalışıyordu. Buna sadece onun izni vardı.

"Gerçekten iyi vakit geçirdim ve Çarşamba günü onu tekrar göreceğim. Onun hızında birlikte yemek pişiriyoruz."

"Bunu istediğine emin misin?" Babam kaşlarını kaldırarak sordu. "Ona şimdiden o kadar güveniyor musun?"

"Evet." Ona kaşlarımı çattım. Sadece iyi niyetli olduğunu biliyordum ama Joska hakkındaki fikrimi değiştirmeden önce bir adım geri atması gerekiyordu. "Ona Shawn'a güvendiğimden daha çok güveniyorum."

Eski sevgilimin adını söylemekten nefret ediyordum ve babam da bunu biliyordu ama bir noktaya değinmem gerekiyordu. Tekrar iç çekerek bakışlarımı indirdim ve çatalımı erişteme sapladım. "Onun hakkında iyi hislerim var ve bana kötü davranmayacağını biliyorum. Kardeşi varken olmaz."

"Bu kesin! Joska senin duygularınla oynasaydı Tabor buna izin vermezdi. Ben ve diğer çocuklar da buna izin vermeyiz. Bu konuda endişelenme Connor."

Babamın Sin'e dikkatle baktığını görmek için tekrar başımı kaldırdım. Joska hakkında sormak istediği daha pek çok soru vardı ama bana bunu benim için mahvetmemesi için sessizce yalvardığımı görünce bu soruları kendine sakladı.

"Tamam. Sadece şunu bil ki, eğer kalbini kırarsa onu ilk inciten ben olacağım."

Sıkıca gülümsedim ve elimi koluna koydum. "Biliyorum baba." Ama bilmesine gerek yoktu.

Bundan emindim.

BÖLÜM 11

JOSKA

Hafta içi kiliseye nadiren insan geliyordu, ancak geldiklerinde de çoğunlukla Boulder'ı ziyarette gelen ve şehirdeki bazı binaların çılgın mimarisini görmeye karar veren turistler oluyordu.

Çalıştığım kilise de bu binalardan biriydi. Büyüleyici ve büyüktü ve insanlar geldiğinde onlara kilisenin tarihini anlatmayı ve hatta bazen çan kulelerini göstermeyi severdim.

Koridorda yavaşça bana doğru yürüyen adam pek de turistik görünmüyordu. Kaşlarının arasında derin bir çatıklık vardı ve üzerinde durduğum mihraba çıkan birkaç basamağa ulaştığında o kalın kaşlarını kaldırarak "Joska sen misin?" diye sordu.

Beni katletmek için geldiyse, hayır demeliydim. Ama beni lanet bir kilisede öldürdüğüne göre çok hasta bir adam olmalı. "Öyleyim. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

İşimi yaparken her zamanki gibi kibar davranıyordum. Kilisemin içindeyken her zaman yaptığım gibi cüppelerimi giyiyordum.

"Buraya yardım için gelmedim. Sizi uyarmak için buradayım." Adamın sesi karanlık ve hırıltılıydı ve sesi ciddiye.

Doğrudum ve İncil'i kapattım. O içeri girmeden önce, Pazar günkü ayin için mükemmel ayetleri bulmak üzere sayfaları çeviriyordum.

"Beni ne hakkında uyaracaksın?" Kulaklarımı dört açmıştım.

Bu adam daha önce kızını becerdiğim rastgele bir adam olabilirdi ya da belki karısı ayinden sonra benimle biraz fazla uzun konuşmuştu ve bir dahaki sefere ondan uzak durmamı söylemek için buradaydı. Pazar günleri beni vaaz verirken dinleyen pek çok kadın vardı ve bazıları benden biraz fazla hoşlanıyor, ayinden sonra özel olarak konuşmak istiyor ve beni daha iyi tanımayı umuyorlardı.

Onlarla konuşmak beni rahatsız etmiyordu ama onlar için bir rahipten fazlası olamıyordum.

Adam boğazını temizledi ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, savunmacı ve kararlı görünüyordu. "Kızımı tanıyorsun. Benedetta."

Ah...kahretsin.

Bennie'nin adını söylediğini duymak beni gülümsetti. Elimde değildi. Ve şimdi o adamın kim olduğunu bildiğime göre, kızına olan hafif benzerliği görebiliyordum. Gülümsemem sırtmaya dönüştü. Ona zarar vermemem için beni uyarmaya gelmişti. Normalde, uğruna buraya geldiği kız bir yerlerde tanıştığım rastgele bir kız olsaydı sinirlenirdim. Ama Bennie rastgele biri değildi. Çıktığım kişiydi ve kafamı yavaş yavaş olabilecek en iyi şekilde alt üst eden kişiydi.

"Kızınızı tanıyorum. Onu tanıma ve bir randevuya götürme zevkine eriştim," dedim, şimdi kendimi çok daha rahatlamış hissediyordum.

Kilisemde rastgele bir adam tarafından öldürülmeyecektim. Bu beni rahatlatı.

"Evet, o konuda. Yarın akşam başka bir randevu için sana geleceğini söyledi. Nerede yaşıyorsunuz? Kilise arazisinde mi?"

"Hayır, efendim." Bennie'nin yaşından çok onun yaşına yakın olduğum için ona böyle hitap etmek gereksizdi. Ama sonra, saygılı olmak istedim. Beni sevmesine ihtiyacım vardı. "Güney Boulder'da bir evim var. Güzel bir mahallesi olan küçük, sakın bir yer."

"Adres nedir?"

Soruları karşısında eğlenerek dudaklarımı büzdüm. Gerçi bir kızım olsaydı, ben de aynısını yapardım. Bu adamı sevdim.

Ona adresimi söyledim ve hatırlamak için bir anlığına beynine yazdı. Bu benim için sorun değildi. "Sanırım Bennie size zor geçmişinden bahsetmiştir. Yeterince şey yaşadı ve bir erkeğin ona tekrar cehennemi yaşatmasına ihtiyacı yok. Onu incitmeyeceksin, kalbini kırmayacaksın. Eski sevgilisiyle birlikteyken ona göz kulak olmakta pek iyi bir iş çıkaramadım çünkü o da beni kandırmayı başardı ama bundan sonra onunla kim çıkarsa çıksın duygularıyla oynamayacağından emin olmak için onu deli gibi koruyacağım."

Yüksek sesle ve net konuşuyordu ama henüz bitirmemişti. Ben de devam etmesine izin verdim.

"Eğer onunla ilgili niyetin iyi değilse, onunla görüşmeyi bırakmanı istiyorum. Eğer onun hakkında ciddiysen, o zaman sana engel olmayacağım. Peki *baba*, kızım ile ilgili niyetin nedir?"

Benim dinimde yalan söylemek g nahtı. Neyse ki, hiçbir zaman yalan söylemek ya da bir şeyleri gizlemek için yalan uydurmak zorunda kalmadım. Dürüst bir adamdım ve kadınlar yalan   yleyeceğim son kişilerdi, özellikle de söz konusu duygular olduğuunda.

Sunağın etrafından dolaştım ve birkaç basamak inerek onun önünde durdum. Bay Madden iri yarı bir adamdı, boyu altı-   civarındaydı. Beyazlaşmaya başlayan bir sakalı vardı ama kafasındaki sa lar hâlâ koyu kahverengiydi. Tıpkı Bennie'ninki gibi.

"Kızınızı koruduğunuz için size saygı duyuyorum. Bennie'nin karakterini ve değerlerini aldığını görebiliyorum. Size karşı dürüst olacağım Bay Madden.

."

"Connor," diye mırıldandı, niyetimi öğrenmeden önce bana adını söylediği için mutlu değildi.

Gülümsedim. "Connor. Ciddi bir şey aramıyordum. Doğrusu, yapmam gereken şey bu değil, ama kadınlarla çıkmak ve bir gün bir aile sahibi olmak için hiç istek duymadığımı söylersen yalan söylemiş olurum. Ne de olsa ben bir erkeğim ve günümüzde biz rahipler bile eski yıllardaki kurallara uymuyoruz. Bennie'yi tanıyalı bir haftadan biraz fazla oldu ama geçen Pazar günkü randevumuzda onu daha yakından tanıma fırsatı buldum. Harika vakit geçirdim ve beni hazır olmadığım bir şekilde . Onunla ilgili niyetim iyi."

Connor ben konuşurken beni dikkatle izledi ve ben sustuğumda nefesimi tutarak onun bir şey söylemesini bekledim. Sesimin oldukça dürüst çıktığını düşünüyordum, çünkü gerçekten  yleydim, ama sözlerimin yeterince ikna edici olduğuundan emin değildim.

Ağır bir i  geçirdi, elini saçlarında gezdirirken yenilmiş görünüyordu. "Ciddiyim. Ona zarar verme yoksa boynunu kırarım."

Yüzüme eğlenceli bir sırıtma yayıldı. "Kilisede söylenecek çok kaba sözler."

"Ben dindar değilim. Artık değilim. Kiliseye olan saygımı kaybettim."

Yeterince adil.

"Yargılamıyorum Connor."

"Güzel." Tam arkasını dönüp gidecekti ki elimi sıkmak için kendini durdurdu. Elimi sıkarken beni izledi ve dişlerini sıkarak, "Ona  i ek al. şakayık. En sevdiği çiçektir."

Ona her halükarda  i ek alırdım ama en sevdiği çiçekleri bilmek işime yaradı. Bana  l m bakışlarıyla bakan bir baba için

Bana büyük bir iyilik yaptığına eminim.

Elini bir süre daha sıktım ve minnettar bir ifadeyle gülümsedim. "Teşekkür ederim Connor."

Hızlıca başını salladı ve başka bir şey söylemeden koridorda yürüyerek büyük kapılara ulaştı ve oradan ayrıldı.

Bu konuşma ne kadar gergin geçerse geçsin, Bennie konusunda ne kadar ciddi olduğumu gördüğünde Connor'la iyi anlaşacağımızı şimdiden söyleyebilirdim.

Ondan hoşlanmıştım ve işin iyi yanı, kızından daha da çok hoşlanmıştım.

Görünüşe göre bugün *Joska'yı kilisede ziyaret etme* günüymüş.

Bu sabah Connor uğradıktan sonra, bebek arabasını iterek kiliseye giren Sin oldu. Bana doğru yürürken gülümsedi ve ben de ona gülümseyerek karşılık verdim.

"Ne büyük bir zevk. Böyle günahkâr bir isme sahip bir kadının kutsal bir kilisede ne işi var?" Ona takılarak sordum. İsmiyle ilgili şakalar yapmak hiç eskimezdi. En azından benim için hiç eskimedi. Bir elimi beline koydum ve yanağından öpmek için eğildim.

Hafifçe güldü ve ben bebek arabasında uyuyan Luca'ya bakarken, "Hâlâ hayatta olup olmadığına bakmaya geldim. Connor bana daha önce uğradığını söyledi. Nasıl geçti?"

Luca'nın yanağını parmaklarımın tersiyle okşadım ve onu uyandırmamak için kısa bir süre sonra geri . Tekrar Sin'e baktım ve dudaklarımı büzdüm. "Bennie de onun geldiğini biliyor mu?"

"Hayır, bilmiyor. Ama şu anda bilmesi gerektiğini sanmıyorum. En azından yarınki randevunuzdan önce. Çok heyecanlı, biliyor musun?" Sin nazikçe gülümsedi. Bana ihtiyacım olan güvenceyi veriyordu.

"Ben de heyecanlıyım. Onun güzel yüzünü tekrar görmek için sabırsızlanıyorum," dedim ona dürüstçe.

"Bu çok iyi. Connor sana ne dedi? Korkutucu muydu?"

Kıkırdadım. "İlk başta biraz, ama o iyi bir adam. Bennie'ye karşı çok korumacı, ki öyle de olmalı. Ama onunla ilgili niyetimin iyi olduğuna dair ona söz verdim."

"Ve sen bu konuda dürüst müydün?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. "Yalan söylüyorsan seni öldüreceğini biliyorsun ve ondan sonra seni tekrar öldüreceğim ve son olarak kardeşin bunu üçüncü kez yapacak."

Eğlenerek sııttım. "Bunun gayet farkındayım. Ama onu hiçbir şekilde incitmeyeceğime dair sana söz verebilirim. Ondan gerçekten hoşlanıyorum Sin. Kulağa klişe gelebilir ama ilk tanıştığımız günden sonra içimde bir şeylerin değiştiğini hissettim. Eminim bu hissi biliyorsundur. Aynı şeyi Archer'da da hissettin, sonra diğer üçünde de."

Yüz ifadesi yumuşarken beni inceledi. Dudaklarını büzdü ve bir elini bebek arabasının üzerine koyarak bebeğini sallamak için yavaşça ileri geri hareket ettirdi. "Archer'ı ilk gördüğümde ona sıırsıklam aşık oldum. Onunla tanıştıktan sadece birkaç gün sonra aşık olmuşum. Ona kafayı takmışım Joska ve birbirimiz için yaratıldığımızı biliyordum. Bennie'ye karşı hissettiğinin bu olduğuna emin misin?" Sorusu zorlayıcıydı.

Daha önce hiç aşık olmamışım ve onun sözleri gerçekten nasıl hissettiğimi düşünmemi sağladı.

Cevabımı düşünmek için biraz zaman ayırdım ve bu sırada gördüğüm tek şey Bennie'nin yüzüydü. Gülümsemeye başladım ve ardından söylediğim sözler kalbimden geldi.

"Onu ilk gördüğümde aşık olduğumu söyleyemem ama yaptığımız sohbetten sonra aramızda bir şeyler olduğunu hissedebiliyordum. Bir şey beni ona doğru çekiyordu ve onun da aynı şeyi hissettiğini biliyordum. Ayrıca acele etmenin onu tekrar uzaklaştıracağını da biliyordum ve bu yüzden kontrolü ona bıraktım ve daha fazlasını isteyip istemediğini seçmesine izin verdim. Ona numaramı verdim ve eğer beni tekrar görmek isterse bu numarayı kullanabilirdi. İstemezse de sorun olmazdı ama mesaj attığı için gerçekten çok mutluyum." Durdum, düşüncelerimi toparlamak için bir dakikaya daha ihtiyacım vardı. "Ona yakın olmak ve onu daha iyi tanımak istiyorum ama bunu yavaş ve istikrarlı bir şekilde yapmalıyım. Size onun çok şey yaşadığını söylememe gerek yok sanırım ve ben her zaman bir aziz olmasam da, asla birinin duygularıyla oynayıp onu incitmem. Yani, sanırım demek istediğim... Ona karşı hislerim var, ama Archer'a yaptığın gibi acele edemem. Bennie'nin zamana ihtiyacı var ve ben de ona bunu vereceğim."

Sin sanki söylediklerime inanmıyormuş gibi gözlerini kısarak bana baktı. "İlk randevunda onunla öpüştün. Bu nasıl ağırdan almak oluyor?"

Kıkırdadım ve bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Adil bir soru ama onu durup dururken öpmedim. Önce ben sordum ve o da evet dedi."

"Uh-huh..." Sııttı ve beni yakından incelemeye devam etti. "Anladığım kadarıyla bir rahip yalan söyleyemez, özellikle de kilisede. Ama sonra, kilisede kadınları becerdin.

Yani bu kolayca çiğneyebileceğin bir kural. Ama ben sana inanıyorum. Ve en iyi arkadaşımın işleri berbat etmeyeceğine güveniyorum. Ve eğer yaparsan, tek gözün açık uyusan iyi edersin."

Onun tehdidi karşısında sırtıma başladım. "Seni seviyorum. Biraz seksi," diye takıldım. Ona ve ailesine saygı duyduğumu biliyordu.

Gözlerini devirdi ve göğsüme bir tokat attı. "Kes şunu. Şimdi, yarınki randevun için ona şakayık getir. Bunlar onun en sevdikleri."

Güldüm. "Teşekkürler, Connor zaten söyledi."

"mi? Tanrım, bu adam daha mükemmel olamaz. Eğer bir gün seni damadın olarak kabul ederse, çok şanslı olacaksın."

"Ağzını bozma," diye uyardım, onu tekrar

kızdırarak. "Doğru, sanki umurundaymış gibi."

Ona göz kırptım ve yanağına bir öpücük daha kondurmak için eğildim. "Seni kovmaktan nefret ediyorum ama bazı işleri bitirmem gerekiyor. Geldiğin için teşekkürler, Sin."

"Elbette. Görüşürüz, Joska."

Bebek Luca'yı alıp gitti ve ben de Pazar günü için notlarımı tamamlamak üzere sunağa geri döndüm.

Eve gitmek için ayrıldığım an Bennie'yi arardım. Onun sesini duymaya ihtiyacım vardı.

BÖLÜM 12

BENNIE

Joska bugün beni almak için ısrar etti ama ona evine kendim gitmek istediğimi söyledim. Böylece beni eve götürmek için gecenin ilerleyen saatlerinde evden ayrılmak zorunda kalmayacaktı.

Ayrıca, ne zaman gergin olsam, bir yere varmak için fazladan uzun bir yol sürmek sakinleşmeme yardımcı oluyordu.

Dün gece ben kanepede yemek yerken ve televizyon izlerken beni facetime'dan aramıştı. Bir süre konuştuk ve o da yemeğini yemeye başladığında, telefonda küçük bir randevu gibi hissettirdi.

O bana günümü sordu, ben de ona gününü sordum ve yemeğimizi bitirdikten sonra bile sohbete devam ettik. Orada oturduk ve konuştuk, hatta bana evinin küçük bir ön gösterimini bile yaptı.

Randevu hakkında konuşmaya geldiğimizde, beni saat kaçta almasını istediğimi sordu, ama sonra bunu yapmamasını ve altı buçukta orada olacağımı söyledim. Oraya kendim gitmem konusunda fikrimi değiştirmeye çalıştı ama ben ısrar ettim ve sonunda pes etti.

Benim evimle onunki arasındaki yol sadece on beş dakikaydı ama en yavaş yolu izleyerek sonunda onun evine ulaştım.

Zaten kendimi güvende hissetmemi sağlayan güzel bir mahallede yaşıyordu. Babam nereye gidersem gideyim çevrem hakkında iyi şeyler hissetmem gerektiğini söylerdi ve ben burada kendimi kesinlikle iyi hissediyordum.

Arabamı onunkinin yanına park ettim ve çantamı ve şampanya şişemi almak için uzandıktan sonra arabadan indim ve ön kapısına giden birkaç basamağı çıkmadan önce derin bir nefes daha aldım.

Ben daha zili çalamadan kapı açıldı ve Joska siyah bir pantolon ve düğmeleri açık siyah bir gömlekle duruyordu. Göğüs kıllarını görebiliyordum, bu da kalbimin hızla çarpmasına neden oldu.

Göğüs kılları beni bu kadar heyecanlandırmamalıydı ama işte buradaydık.

Ne kadar yakışıklı görüldüğüne bakarken dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırdım. Siyah saçları geriye taranmıştı ve kolları dirseklerine kadar kıvrılmıştı.

Tanrım... Ne cüretle bu kadar seksi olur?!

"Hey, güzelim," dedi karanlık ama nazik sesiyle. "Harika görünüyorsun, Bennie."

Kızarmamak için kendimi zor tuttum. O yoğun kahverengi gözleriyle bana bakıyordu ve eğer ona bakmaya devam edersem, kapısının önünde eriyip gidecektim.

"Teşekkür , Joska. Sen yakışıklı görünüyorsun."

Elini uzatıp belime dokunurken gülümsemesi yumuşak bir sırıtışa dönüştü. "Ne getirdin?" diye sordu, elimdeki şişeyi göstererek.

"En sevdiğim şampanya. Umarım sen de seversin. Süper ucuz bir tür ama tadı harika."

"Seveceğime eminim. İçeri gelin." İçeri girebilmem için kenara çekildi ve evinin ne kadar temiz ve mükemmel olduğu beni hemen şaşırttı. Arka tarafa doğru büyük pencereleri olan açık bir kat planı vardı ve iç tasarım daha uygun olamazdı. Bol yeşilli koyu renkli ahşap, mekânı davetkâr bir görünüme büründürüyordu ve loş aydınlatma bana kendimi rahat ve evde.

Dün gece telefonda bana bir göz atmıştı ama evini gerçek hayatta görmek beni kesinlikle daha çok şaşırttı. "Vay canına... Burası çok güzelmiş. Ne zamandır burada yaşıyorsun?"

"Birkaç yıldır. Daha önce kiliseye yakın bir dairem vardı, ancak bir eve taşınmak ve geceleri rahatlayabilmek için işten biraz daha uzaklaşmak istedim," dedi gülerek. "İş ve özel hayatımı birbirinden ayırmak istedim ve taşındım."

"Anlaşılabilir. İşe yakın bir yerde yaşamak beni deli ederdi."

Joska şişeyi benden aldı ve gülümseyerek tekrar bana dönmeden önce mutfak tezgahının üzerine koydu. Bir eliyle yanağımı kavradı ve diğerini öpmek için eğildi, bana tekrar bakmak için geriye yaslanmadan önce dudakları bir süre tenimde kaldı. "Bu gece geldiğin için teşekkür ederim. Seninle vakit geçirmek için sabırsızlanıyorum."

Ona gülümsedim ve elimi göğsüne koydum. "Ben de."

"Sana bir şey getirdim." Onu koridorda yürürken izledim ve geri döndüğünde elinde beyaz ve pembe şakayıklardan oluşan güzel bir buket tutuyordu. Gözlerim büyüdü ve ona bakmaktan kendimi alamadım.

"Vay be..." Nutkum tutulmuştu. "Sen nasıl..."

Dudaklarında nazik bir gülümsemeyle buketi bana uzattı. "Beğendin mi?"

"*Bayıldım* onlara! Çok güzeller. Teşekkür ederim, Joska." Yan tarafa döndüm, böylece bir kolumu sırtına dolayıp ona sarılabılırken diğer kolumu çiçeklere dolayabildim.

Başımın üstünü öptü ve beni kendi tarafına doğru sıkıştırdı. "Bir şey değil, tatlım. Hadi onları suya geri koyalım."

O vazoyu almaya giderken, ben de bizim için hazırladığı her şeye üzere mutfığa yöneldim. Bu gece için bir şey almamam konusunda ısrar etmişti ve güzel bir akşam yemeği pişirmek için ihtiyacımız olan her şeyi almak üzere dışarı çıktı.

Biftek ve sebzeler, tatlı olarak da güzel bir bitter çikolatalı mus yapmak konusunda anlaşmıştık. Heyecanlıydım, çünkü birbirimizi farklı bir açıdan tanıyacaktık.

"Sen benden daha iyi bir aşçısın. Biftek harikaydı, ballı sebzeler de öyle."

Yemek pişirme becerilerime iltifat eden Joska'ya gülümsedim. "Bir şeylerde iyi olmalıyım, değil mi?" Alaycı bir tonla söyledim.

"Zaten birçok şeyde iyi olduğuna eminim, sevgilim." Durulamak üzere başka bir tabak almak için uzandı ve işimiz bittikten sonra ikimiz de ellerimizi kuruladık ve kanepeye oturmak için bardaklarımızı ve şampanyamızı aldık.

Bütün gece son derece rahattım ve Joska geçmişinden anlattığı komik hikâyelerle beni güldürmeye devam etti. Bu hikayelerin hiçbiri kiliseyi ya da kadınları içermiyordu, ancak aile hayatından ve çok fazla taşındığı için edindiği ve sonunda kaybettiği tüm arkadaşlarından .

Ama bu konuda üzgün değildi. Burada, Boulder'da evindeydi ve Tabor yanındayken ve ailesi arada sırada ararken daha fazlasına ihtiyacı yoktu.

Kanepeye kıvrılmak için bacaklarımı altıma çektim ve o da istemeden bacaklarımı sıcak tutmak için üzerlerine hafif bir battaniye örttü. Kalbimin kontrolsüzce çarpmasına neden olan en küçük şeyleri yaptığı birçok örnek vardı ve inşa ettiğimiz şeyde bu kadar erken tepki vermediğimi diledim.

İşleri yavaştan almak zorundaydık çünkü bunu mahvetmek istemiyordum.

Sohbetimiz yavaş yavaş azalırken ona gülümsedim ama sessizlik garip değildi. Bu bana içinde bulunduğumuz anı değerlendirmek ve onun arkadaşlığını takdir etmek için zaman verdi.

"Şakayıkların en sevdiğim çiçekler olduğunu nereden biliyordun?" Sordum, sesim nazikti.

Bir yudum alıp sehpanın üzerine koymadan önce kadehindeki şampanyaya baktı. Gözleri mimikleriyle tekrar buluştuğunda, yüz ifadesi bana gerçeğe hazır olmadığını söylüyordu. "Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Dudaklarımı büzdüm. "Evet."

Derin bir nefes aldı ve şöyle dedi: "Sana söylemeden önce şunu bilmeni isterim ki, her sana çiçek alacaktım. Ama... baban dün sabah kiliseye geldi."

Ne?

Çenem düştü. Nasıl tepki vereceğimden emin değildim.

Oh, Tanrım...

"Çok özür dilerim!"

Kıkırdadı ve elini dizime koydu. "Üzülme. Sorun değil. Seni bu şekilde kollamasının çok tatlı olduğunu düşündüm. O iyi bir adam. Bana en sevdiğin çiçeklerin ne olduğunu söyleyen oydu ve bunu bana söylediği için memnunum."

Onu yakından inceledim. "Seni korkutmaya mı çalıştı?"

"Oh, kesinlikle, ama çekiciydim ve beni çabucak rahatlattı," dedi göz kırparak. "Hayır ama, gerçekten. İyi biriydi. Baban iyi bir adam ve hayatında seni onun gibi kollayan biri olduğu için mutluyum."

Babamın Joska'yı kilisede ziyaret etmesi konusunda ne hissedeceğimden hâlâ emin değildim ama bir bakıma ziyaret etmesine sevinmiştim. Bu randevunun gerçekleşmesini engellemediği için Joska ile bir sorunu olmadığı anlamına geliyordu. Babam Joska'ya bir şans veriyordu.

Gülümsemem sıkıydı ve elimi onun elinin üzerine koyarak parmaklarını nazikçe sıktım. "Çiçekleri çok sevdim ve yarın babama onun

bir daha gelip seni uyarmak zorunda kalmayacağım çünkü bu gece seninle çok iyi vakit geçirdim."

Joska'nın gülümsemesi sözlerim üzerine genişledi ve gözlerindeki sıcaklık içimde bir şeylerin çırpınmasına neden oldu. Koltuğa yaslandı ve diğer kolunu rahatça arkama dayadı. "İyi vakit geçirdiğine sevindim. Hikâyelerimi sıkıcı bulacağından endişeleniyordum."

Başımı hızla salladım. "Hiç de değil. Bütün gece seni konuşurken dinleyebilirim," diye itiraf ettim.

"Dikkatli ol," diye takıldı, "bunu bir meydan okuma olarak algılayabilirim."

Hafifçe kıkırdadım ve kadehi onunkinin yanına koymadan önce şampanyanın son yudumunu içtim. Şampanyadan sadece üç kadeh içmiştim ve içkimi kolayca tutabilsem de başım dönüyordu.

Dürüst olmak gerekirse, alkolün beni hissettirdiğini düşünmüyordum.

Bana yoğun ve odaklanmış bir şekilde bakmaya devam eden Joska'ydı. Sanki içimi görebiliyor gibiydi.

Aramızda yine bir sessizlik oldu ama bu seferki daha doluydu. Her şeyin aşırı farkında olmanızı sağlayan türden bir sessizlik; lambanın yumuşak ışıltısı, kolonyasının sıcaklığıyla karışan şakayıkların kokusu ve başparmağının elimin arkasında dalgın dalgın daireler çizmeye başlaması.

"Bu gece için teşekkür ederim," dedi usulca, sesi şimdi daha alçaktı, neredeyse bir fısıltı.

"Bana teşekkür etmene gerek yok," diye cevap verdim, yanaklarımın ısındığını hissederek. "Her dakikasından keyif aldım."

Başını eğdi, bakışları gözlerimden dudaklarıma ve oradan da tekrar gözlerime kaydı. Bir an için eğilip beni tekrar öpebileceğini düşündüm. Kalbim küt küt atıyor, göğsümde beklenti yükseliyordu. Ama bunun yerine, sanki içsel bir savaş veriyormuş gibi hafifçe geri çekildi.

"Bunu seninle doğru yapmak için gerçekten çok uğraşıyorum, Bennie," diye itiraf etti. "Bunun yürümesini istiyorum."

Sin ve Tabor'un bana Joska hakkında anlattıkları zihnimde canlanırken onu dikkatle izledim. Tavırları, benimle tatlı tatlı konuşması ve bana davranış biçimi hiç de onların anlattığı gibi değildi.

İnanılmaz derecede yoğun bir cinsel hayatı varken nasıl olur da bana karşı bu kadar dikkatli davranırdı?

Bundan sonra ne söyleyeceğimi düşünürken alt dudağımı yaladım ve hafifçe ısırdım. Gözlerim tekrar onunkilerle buluştuğunda, yaramaz geçmişini doğrudan ondan duymak istediğime karar verdim.

"Sin bana kadınlarla olan geçmişin hakkında bir şeyler anlattı," diye fısıldadım, her şeyi mahvetmemeyi umarak.

"Öyle mi?"

Dudaklarımı büzerek başımı salladım.

Bu konuşmaya başladığım gibi, tekrar bitirmek istedim. Ama yapamadım. Onun bu yönünü öğrenmeliydim. Ve buna ayak uydurup uyduramayacağımı bilmem gerekiyordu.

BÖLÜM 13

JOSKA

Beni test etmeye çalışmıyordu. Benim karanlık tarafıma hazır olup olmadığını anlamaya çalışıyordu. Daha önce birlikte olduğum kadınlar gibi değildi. O kadınlar benimle eğlenmek için birlikteydi ve hiçbirisi daha fazlasını istememişti. Ya da tam tersi.

Onlara karşı her zaman dürüst oldum, birlikte geçirdiğimiz bir geceden sonra onları bir daha görmek istemediğimi bildiklerinden emin oldum. Çünkü o zamanlar aynı kadını asla iki kez sıkmezdim.

Bennie ile işler biraz farklıydı.

Çıkıyorduk ve bu sadece ikinci buluşmamız olmasına rağmen, ikimiz de aramızda güçlü bir şeylerin büyüdüğünü biliyorduk. Ve eğer işler daha da ileri giderse, kesinlikle hayatımın geri kalanında her gün, her şeyi tekrar yapmak isterdim.

Elini tutmak için uzandım, parmaklarının arkasını okşarken kucağımda tuttum. "Diğer kadınlarla olan geçmişim hakkında ne bilmek istiyorsun?" Ona her türlü sorusunu yanıtlamaya açık olduğumu göstererek sordum.

Güzel kahverengi gözleriyle beni inceledi, birçok düşüncesini bir araya getirdi. İçsel bir savaş veriyor gibiydi, gözlerinde bir eğlence ve merak parıltısı yanıp sönüyordu. "Gerçekten daha önce üçlü yaptınız mı?"

Soracağını düşündüğüm onca şey arasında bu yoktu. Güldüm ve elini nazikçe sıktım. "Bunu sana Sin mi söyledi, yoksa kardeşim mi?"

Dudaklarını büzdü ve omuz silkti. "İkisi de. Peki, doğru mu?"

Başımı salladım ve ona nazikçe gülümsedim. "Evet, bu doğru. Birkaç tane yaşadım."

"Ve... onları birlikte yaşadığınız kadınlar... onlar..." Durdu ve kaşlarını çattı. "Dindar mıydılar?"

"Bilmiyorum. Onlara dinlerini hiç sormadım."

Dilinin ucu dudaklarını yalamak için dışarı çıktı ve daha fazla kelime bulmakta zorlanırken yüzünü yakından izledim. Yine inancıyla savaşıyor, nasıl hissedeceğinden emin olamıyordu.

"Konuş benimle, Bennie. Yardım edebilirim," dedim ona, sesim sakindi.

Tekrar gözlerimin içine baktı ve sıkıca gülümsedi, bakışları güvensizlikle doluydu. "Küçükken bana hep bir erkekle cinsel anlamda birlikte olmanın günah olduğu söylenirdi. Buna inandım ve sadece yeterince büyüdüğümde bir erkekle yakınlaşacağıma ikna oldum. Yaşım ilerledikçe cinselliğimi keşfetmenin o kadar da kötü olmayacağını düşündüm ve benimle ilgilenen çok fazla erkek olmasa da birkaçını öptüm. Sonra eski sevgilimle tanıştığımda ona o kadar aşık oldum ki cinselliğimi daha da keşfetmek istedim ve cinsel şeyler yapan tek dindar kadının ben olmadığımı biliyordum. Bu yüzden Tanrı'nın bana kıyamayacağını düşündüm. Ayrıca, beni iki kez kanserle savaşmak zorunda bıraktığı için benden zaten nefret ettiğini düşünüyordum."

Derin bir nefes aldı, duyguları onu ele geçirmişti. Sesi titremeye başladı ve vücudu gerildi.

Onu kendime doğru çektim, bir kolumu omuzlarına dolayarak onu kendime yakın tuttum ve elini kucağımda tutmaya devam ettim. Alnına uzun bir öpücük kondurdum ve ona ihtiyacı olan zamanı verdim.

"Tanrı senden nefret etmiyor, Bennie," diye ona güvence verdim ve hafifçe ovuşturdum.

Geri.

"Buna inanabilir miyim bilmiyorum."

Onun sorunlarını anlıyordum ve ona rehberlik etmem gerekirken öfke hissetmeye başlamıştım. İkimizin de hayatımız boyunca güvendiği Tanrı Bennie'yi incitmişti ve bu beni öfkeliendirmişti. Garip bir şekilde, yaşadığı her şeyi sorgulamaya başlamasına neden olacak kadar çok acı çektirdiği için ona karşı öfke duydum.

Vücudum gergindi ve her şeyi düşünmek için biraz zamana ihtiyacım vardı.

Bennie inancımı sorgulamama neden olan ilk kişiydi, Bir rahip olarak her zaman iyi bir iş çıkardığımı bilsem de, özel hayatımın günahkâr olduğunu ve Tanrı'nın yaptığım şeyleri kesinlikle takdir etmediğini biliyordum.

Ama Bennie ile hiçbir şeyden pişmanlık duymuyordum. Ne beni buraya getiren yoldan, ne kiliseyi üzme için yaptığım şeylerden, ne de ona karşı hissettiğim çekimden. Bana sadece inancımı değil, amacımı da sorgulattı.

Belki de hiçbir zaman lanet bir rahip olmamam gerekiyordu. Belki de ara sıra kiliseye gidip af dileyen, sonra da kiliseyi terk edip her şeyi yeniden yapan günahkâr bir adam olmam gerekiyordu.

Ama işimde çok iyiydim. İnsanları dinlemekte, onlara yardım etmekte, tavsiyelerde bulunmakta iyiydim. Şu anda inançlarımı sorguluyor olsam bile, yine de iyi bir rahip olabilirdim.

"Özür dilerim," diye fısıldadı, sesi ağır sessizliği bozdu. Başını eğdi ve saçları öne düşerek yüzünü gizledi.

"Ne için?" diye sordum, sesim amaçladığımdan daha keskindi. Bana bakması için çenesini yukarı kaldırdım, teninin sıcaklığı duygularım içimde kıpırdanırken beni hemen sakinleştirdi. "Bennie, üzgün olmanı gerektirecek hiçbir şey yok. Asla."

Dudakları titredi. "Evet, . Seni bütün bunlar hakkında konuşturduğum için. Şüphe ettiğim için. Seni karmaşamın içine sürüklediğim için."

Başımı salladım, dudaklarımda alaycı bir gülümseme belirdi. "Bunun bir karmaşa olduğunu mu düşünüyorsun? Bennie, şu anda hayatımdaki en net şey sensin. Yalanmış gibi hissettirmeyen tek şey. Bana olabilecek en iyi şekilde meydan okuyorsun. Başka hiçbir kadının bana meydan okumadığı bir şekilde."

Gözleri benimkileri aradı ve ben de gerçeği görmesine izin verdim. Gerçekte kim olduğumu saklamak için yıllar boyunca ördüğüm tüm duvarları nasıl yıktığını. hissetmemem gerekiyordu, bir şeyi kendim ve seçtiğim hayat hakkında bildiğimi sandığım her şeyi tehdit edecek kadar çok istememem gerekiyordu. Ama işte buradaydım ve o da buradaydı ve istesem bile gitmesine izin veremezdim.

Daha yakına eğildim ve alnımı onunkine yasladım. "İkimizin de çözmesi gereken çok şey var ama bunu birlikte çözeceğiz. Ben senin için buradayım. Senin için burada olmak *istiyorum*. Ve aramızdaki bu şeyin büyük olacağını biliyorum."

Vücudu yavaşça gevşerken yumuşak bir iç çekti. Gözlerinin içine bakmak için arkama yaslandım ve o da bana usulca gülümsedi. "Bu çok komik, biliyor musun?"

"Neymiş o?"

"Aklım beni bir yöne götürürken kalbim beni bu yola çekti." Başını hafifçe sallayarak usulca güldü. "Geçmişini bilmek, yaptığın şeyler hakkında her şeyi öğrenmek istiyordum ama şimdi tek istediğim bunu kendim öğrenmek."

Merakı hâlâ oradaydı. Hiç gitmedi ve bir bakıma bu şimdiye kadarki en tatlı şeydi. Daha önce birçok kez incinmiş masum bir ruhu vardı ama keşfetmek istiyordu. Hayatın nasıl bir şey olduğunu görmek istiyordu.

ona yeni şeyler gösterebilecek bir erkekle birlikte olmaktı. İyi şeyler. Değer vereceği ve sevmeyi öğreneceği şeyler.

Tüm bunları onun için istedim. Ve onun adam olmak istedim.

"Kendimi berbat hissediyorum," diye fısıldadı, bakışları kucağımdaki ellerimize kaydı. "Ama bu heyecan verici."

Gülümsedim ve alnına bir öpücük daha kondurdum, sonra yanağına ve son olarak da yumuşak dudaklarına. "Bunu . Birlikte. Ve bunu her adımında heyecan verici kılacağız."

Yüzü aydınlandı, o merak gözlerinde parlamaya devam ediyordu. "Söz mü?"

"Söz veriyorum, tatlım."

Kollarını bana doladı, sanki hiç bırakmak istemiyormuş gibi bana sımsıkı sarıldı. Ve o anda, Bennie'nin hayatımı mümkün olduğunu hiç düşünmediğim şekillerde değiştirecek kişi olduğunu biliyordum.

BENNIE

Randevumuz bir randevudan çok daha fazlasıydı.

Tıpkı ilkinde olduğu gibi, uyumlu olup olmadığımızı anlamak için birbirimizi tanımaktan daha fazlasıydı.

Birbirimiz hakkında basit şeyleri anlamaya çalışarak sadece yüzeyde gezinmedik. Hayır. Derin konuşmalar ve ciddi sohbetler yaptık. Bana anlattığı hikayeler bile ikinci bir buluşmada pek konuşulmayacak şeyler hakkında konuşmamızı sağladı.

Ama yaptığımıza memnun oldum.

onun kadınlarla olan geçmişi hakkında daha fazla bilgi edinmek olsa da, daha sonra daha derine inmemeye karar verdim. Nihayetinde bu beni ilgilendirmezdi.

Bana söylediği sözler ve daha önce verdiği vaatler benim için çok önemliydi. Dışarıdan bakıldığında aramızdaki şeyler aceleye gelmiş gibi görünse de, doğru olan her şeyi olduğu gibi kabul etmektir.

Bu kadar doğru hissettirirken neden bunu durduralım ki? Neden savaşalım ki?

Bunun için bir neden yoktu ve bir bakıma kendime, hayatımda bir kez olsun duygularımı biraz olsun serbest bırakabileceğimi ve sürekli kontrol altında tutamayacağımı kanıtlamak istiyordum.

Yaşamaya ve sürekli endişelenmemeye ihtiyacım vardı, çünkü çok sık yaptığım bir şey varsa o da geleceğim hakkında endişelenmekti.

Artık endişelenmek istemiyordum.

Ne geçmişim ne de geleceğim hakkında.

Joska'nın koridordan geri dönüşünü izlemek için bakışlarımı şömineden ayırdım. Önümde durarak bana gülümsedi. "Hazır mısın?"

Ben de gülümsedim ve başımı salladım. "Hazır." Koltuktan kalkıp tam önünde durdum ve başımı eğerek ona baktım.

Gülümsemesi kendini beğenmiş bir sırıtışa dönüştü ve elleri kalçalarım dokunarak beni kendisine yaklaştırdı. "Fikrini değiştirmeyeceğini ve yarın işe gitmek için erken kalkman gerektiğini biliyorum ama keşke bu gece kalsan."

Elleri sırtımın alt kısmına doğru ilerlerken bedenim ona yaslandı ve ellerimi göğsüne koyarak yavaşça boynuna doğru götürdüm. "Bu gece çok iyi vakit geçirdim," diyerek ona nazikçe gülümsedim. "Ama korkarım kalırsam beni sonsuza dek burada tutacaksın."

"Bu kulağa hoş geliyor." Eğildi ve boynumun kenarını öptü, dudakları ve dili tenimde gezinirken tüm vücudum karıncalandı. "Fikrini değiştirmeyeceğine emin misin?"

Gözlerimi kapattım ve öpücüklerinin tadını çıkardım, boynumu nazikçe emerken yumuşakça inledim. "Eminim. Ama başka bir zaman kalmak isterim."

"Bütün hafta sonu boşum." Bana bakmak için arkasına yaslandı, gözleri heyecanla doluydu. "Cuma akşamı gelmek ister misin?"

Buna nasıl hayır diyebilirim ki?

Onunla vakit geçirmek benim için önemli hale geldi.

"Evet, bunu gerçekten isterim."

"Güzel. Bu da başka bir randevu," dedi gururlu bir sırıtışla. "Yemek pişireceğiz, film izleyeceğiz ya da konuşacağız ve tüm hafta sonu boyunca birlikte vakit geçireceğiz."

Bu iyi bir plandı.

"Pazar günü ne olacak? Ayin yok mu?"

", ama belki sen de benimle gelebilirsin. Beni çalışırken izlersin."

"Gerçekten mi?"

Başımı salladı, elleri daha da aşağı inip kıcımı avuçlarken hafifçe gülümsedi. "Gerçekten. Bu şekilde benim iyi tarafımı görebilirsin." Göz kırptı.

Dudaklarımı bükerek bir kez daha zihnimin henüz keşfetmediğim yerlerde dolaşmasına izin verdim. Onunla ilk tanıştığımдан beri iyi tarafını göstermişti, ama henüz tanımadığım karanlık tarafıydı.

"Seni vaaz verirken görmeyi çok isterim. Belki bir şeyleri anlamama bile dışarı yardımcı olur.
."

Tekrar başını salladı ve eğilerek bana hızlı bir öpücük verdi. "Güzel.
Yapamam

Kalabalığın içinde o güzel yüzünü görmek için sabırsızlanıyorum." Ağzımı tekrar aldı ve ellerim saçlarında gezinirken onun içinde eridim.

Öpüşmeyi derinleştirdi ve dili benimkinin etrafında kıvrılırken kıcımı sıkıca sıkı. Vücudum ısındı ve kalbim göğsümde yüksek sesle pompalandı. Her gün, sonsuza dek böyle hissetmek istiyordum.

Öpüşmeyi kesmesine hazır ama gerçekten gitmem gerekiyordu.

Elleri saçlarımı geriye doğru tararken beni yakından izledi.

Beni bir kez daha öptükten sonra, "Seni arabana kadar geçireyim." dedi.

Ona izin verdim ve çıkarken benim için aldığı çiçekleri almaya gitti. Bütün gece koklayabilmek için o çiçekleri yatağımın yanına koyardım.

Dışarı çıktıktan sonra arabaya yöneldik ve kilidini açtıktan sonra çiçekleri dikkatlice içine koymak için arka koltuğun kapısını açtı. Bu iş bittiğinde beni tekrar kendine çekti ve sıkıca sarıldı. "Eve döndüğünde bana mesaj at, tamam mı?"

"Tamam, yapacağım." Gülümsedim. Benim güvende olmamı istiyordu. "Bu gece için tekrar teşekkür ederim, Joska."

"Teşekkür ederim." Uzaklaşıp arabaya binmeme yardım etmeden önce başıma bir öpücük kondurdu. "Dikkatli sür."

"Öyle yapacağım. İyi geceler, Joska."

Gülümsemesi yumuşaktı, gözleri memnun bakıyordu. "İyi geceler, tatlım." Bu gece uykuya dalmakta zorlanacaktım.

Bir, çünkü Joska sayesinde bu gece inanılmazdı. İki, çünkü onu Cuma günü tekrar görmek için sabırsızlanıyordum.

BÖLÜM 14

BENNIE

Sonunda Cuma günüydü ve son iki gündür Joska'ya mesaj atıp onu aramış olsam da, bu gece onu tekrar göreceğim için daha heyecanlı olamazdım. Bir bakıma, benim için hayatı kolaylaştırmıştı.

Artık hiçbir şeyden şüphe etmiyor ya da endişelenmiyordum. Düşüncelerim daha parlaktı ve göğsüm daha hafif hissediyordu.

Joska'nın dünyayı farklı bir gözle görmeme yardımcı olduğunu söyleyebilirim ve bundan sonra her şeyin daha iyi olacağını biliyordum.

Babamla birlikte dükkânı kapattıktan sonra hafta sonu için çantamı hazırlamak üzere eve döndüm. Hafta sonunu Joska ile geçirme fikri heyecan vericiydi. Babama planlarımızdan bahsettiğimde ilk başta sessiz kalmıştı. Ama bir süre sonra rahatladı ve bana küçük bir gülümseme verdi. "Mutlu olmayı hak ediyorsun Bennie," demişti. "Sadece kendine iyi bak."

Sözleri aklımdan çıkmadı ve çantamı hazırlarken içimi ısıttı. Evden uzakta geçireceğim iki gece için ihtiyacım olan her şeyi aldığımı emin oldum. Joska'nın evinde tembel bir Cumartesi geçirmeyi umarak pijamalarımı hazırladım ama dışarı çıkmak isterse diye kot pantolon ve hırka da aldım. Pazar ayını için kiliseye sık sık giydiğim güzel bir elbise getirmeye karar verdim ve ayakkabı olarak da giydiğim her kıyafete uyan botlarımda karar kıldım.

Bu gece için, bütün gün işte giydiğim kıyafeti giymeye devam etmeye karar verdim. Kendimi rahat hissediyordum ve Joska'nın beni gündelik iş kıyafetlerimle görmesini istiyordum.

Saat tam altıda kapı çaldı. Onu içeri almak için acele ederken kalbim küt küt atıyordu ve kapıyı açıp oturduğum ikinci kata ulaşmasını bekledim.

Üst kata çıktığını duyduktan bir süre sonra, üzerinde siyah düğmeli bir gömlek ve ona tam oturan bir kot pantolonla belirdi. Ben ikna olmuşum.

Büyük bir plastik torba giyse yine de seksi görünür.

Bana doğru yürürken alt dudağımı ısırđım ve önümde durduğunda parlak bir şekilde gülümsedim. "Merhaba."

"Selam güzelim." Sesi sıcaktı. Elini yanağıma koydu ve beni öpmek için eğildi, ben de hemen onun içinde eridim, erimemek mümkün değildi.

Kendimi sabitlemek için omzuna tutundum ve uzun, derin bir öpücükten sonra tekrar gözlerinin içine bakmak için geri çekildim. "Seni tekrar görmek çok güzel."

Dudaklarında bir sırıtiş belirdi. "Sen de tatlım. Hazır mısın?" "Bir saniye içinde. Ben çantamı alırken içeri gel."

Arkamı dönüp çantayı almak için yatak odama yöneldim ve tekrar odamdan çıktığımda Joska'yı elleri cebinde ve yüzünde memnun bir gülümsemeyle oturma odamda dururken buldum. "Burası çok rahat," dedi ses tonu onaylar nitelikteydi. Sanki buranın tek başıma yaşamam için güvenli olduğundan emin olmak ister gibiydi.

Öyleydi, yani endişelenecek bir şey yoktu.

"Teşekkürler," dedim, ona doğru yürüdüm ve çantayı yanımdaki kanepeye koydum. "Burayı gerçekten sevdim. İki yıl önce başka bir dairem vardı ve buraya taşındığım için memnunum."

"Kesinlikle güzel bir yer. Ve konumu da güzel. Kiliseme oldukça yakın," diye alay ederek ellerini kalçalarına koydu ve beni kendine çekti.

Hafifçe güldüm ve kollarımı boynuna dolayarak ona yaklaştım. "Birbirimize bu kadar yakın olmamıza rağmen daha önce hiç tanışmamış olmamız ne kadar tuhaf, değil mi?"

"Bu garip. Ama sanırım böyle olması gerekiyordu." Eğildi ve beni tekrar öptü. Bu sefer hemen bırakmıyordum. "Seni özledim," diye mırıldandı öpüşürken, elleri kıcıımı kavrarken beni vücuduna yakın tuttu.

Sadece iki gün ayrı kalmış olsak bile onu ben de özledim.

Bedenimi onun kine bastırdım ve öpüşmeyi derinleştirmesine izin verdim. Dillerimiz birbirinin etrafında kıvrıldı ve kıcıımı nazikçe sıkıığında bir inilti benden kaçtı. Gerçekten düşünmeden, oturmadan önce bizi kanepenin önüne taşıdı ve beni de yanına çekti.

Öpüşmeyi kesmeden kucağına oturdum ve öpüşmeyi daha da derinleştirmek için başını eğdi, dilini ağzımın içine daha fazla soktu.

Benden yumuşak bir inilti kaçtı ve ikimiz de nefes almak için bir dakikaya ihtiyaç duyana kadar öpüşmenin devam etmesine izin verdik. Gözlerimizdeki arzuyla birbirimize baktık ve saçımın bir tutamını geriye atarken yanaklarımın kızardığını hissettim.

Dudaklarında çarpık bir sırıtış belirdi. "Eğer böyle devam edersek, asla ayrılamayacağız. Ve seni gerçekten evime götürmek istiyorum çünkü senin için küçük bir sürprizim var."

Sürpriz mi?

Heyecanım yeniden yükseldi. "Sürprizlere bayılırım."

"Öyle mi? İlk defa kadının bunu söylediğini duyuyorum," dedi kıkırdayarak. Beni kaldırmadan ve kendisi de ayağa kalkmadan önce beni bir kez daha öptü. Kötü tarafımı tuttu, sonra gözleri tekrar benimkilerle buluşmadan önce etrafına bakındı. "Hazır mısın?"

Başımı salladım, ona hayranlıkla bakarken gülümsedim. "Hazır."

Joska ön kapıyı açtı ve önce benim içeri girmeme izin verdi ve beni şimdiye kadarki en güzel yemek masası düzeni karşıladı. Masayı mumlar ve küçük çiçek buketleriyle süslemişti -ki bunların arasında en sevdiğim şakayıklar da vardı- ve peçeteler bile mükemmel bir şekilde üçgen şeklinde katlanmıştı.

Arka planda hafif bir müzik çalıyordu ve tüm alan nefis kokuyordu. "Vay canına... Bu harika görünüyor."

"Beğendin mi? Bugün bütün gün çalıştıktan sonra yemek yiyip dinlenebilmen için bu akşam bize yemek yapabileceğimi düşündüm."

Bu onun için çok düşünceli ve nazik bir davranıştı. Ona döndüm ve gülümseyerek kollarımı boynuna doladım ve yanağından öptüm. "Bunu yapmak zorunda değildin ama gerçekten minnettarım. Teşekkür ederim, Joska. Beni gerçekten çok özel hissettiriyorsun."

Elleriyle sırtımı okşayarak bana sıcak bir şekilde gülümsedi. "Sen özelsin. Bunu unutma." Burnumun ucunu öptü, sonra elimi tutarak beni mutfağa doğru yönlendirdi. "Tavuk birkaç dakika içinde pişer. Kızarmış patatesle birlikte fırına koydum. Tatlı olarak da pastaneden iki dilim kek aldım."

"Kulağa harika geliyor."

Akşam güzel başlamıştı ve bundan sonra daha da güzelleşecekti.

Orada.

JOSKA

Gülüſü bulaſıcıydı ve bir kez olsun ne kadar çekici ve komik olduğum için kendimi övdüm. Sadece onun için böyle olmak istiyordum, başka hiçbir kadın için değil.

Akſam yemeğini ve tatlıyı yedikten sonra bulaſıkları yıkamama yardım etmek için ısrar etti ama ben mutfağı temizlerken onu ſöminenin önündeki kanepeye oturtup bir kadeh ſampanya içirdim.

Müzik arka planda yavaşça çalmaya devam ediyordu ve ben sık sık bakıſlarımı kaldırıp ona bakıyordum. Onun burada olması doğru geliyordu. Buraya, benim yanıma aitmıſ gibi hissediyordum ve belki de tüm hafta sonu boyunca burada kalması, iliſkimizi daha ileri götürürsek aramızdaki iliſkinin yürüyebileceğini gösterecekti. Hâlâ sadece çıkıyorduk ama Çarſamba günü yaptığımız son buluſma birbirimize daha derin bir seviyede bağlı olduğumuzu kanıtlamıſtı.

Bir elimde ſampanya kadehim, diğer elimde ſiſem, nihayet ben de kanepeye doğru gözleri parlıyor ve gülümsemesi yumuſuyordu. Yanına oturdum ve arkama yaslanmadan önce yanağına bir öpücük kondurdum. "Ne dersin? Film izleyelim mi?"

"Kulağa hoſ geliyor. Genelde ne izlersin?" diye sordu. Bacaklarını altına kıvrımak için yukarı çekti ve yüzünü bana daha iyi dönmek için vücudunu bana doğru çevirdi.

"Çok sık film izlemem ama izlediğimde de çoğunlukla psikolojik gerilim filmleri izlerim. Tarihi filmlerden de hoſlanırım."

"Bu çok güzel. Peki ya korku filmleri?" Kaſlarımı kaldırdım. "Korku filmi mi izliyorsun?" Sırıtıſı yaramazcaydı. "Bazen."

"Yapacağını düşünmemiſtim." Uzaktan kumandaya uzandım ve televizyonu açtım. "Hangi korku filmini önerirsin?"

Her ſeye açtım. O mutlu olduğu sürece film değildi. Zaten o yanımdayken filme odaklanamayacağımdan emindim.

Bana izleyebileceğimiz tüm filmlerden bahsetti ve daha gençken sadece ilkinizi izlediğim Scream serisine hayran kaldıktan sonra bir maraton baſlatmaya karar verdik.

Ne de zamanımız vardı.

Tüm hafta sonunu birbirimizle geçirdik ve çok iyi vakit geçirdik.

İlk film sırasında Bennie yanıma sokulmuş, başını omzuma yaslamış ve elini kalçama koymuştu. İkimiz de filme odaklanırken ben de elimle onun tenini okşuyordum.

Aramızda bir gerilim vardı ve bu kadar yakın olmak ateşi daha da alevlendiriyordu.

İlk film biter bitmez hemen ikincisine başladık. Bennie kendini ayarladı, bana yaklaştı ve vücudunu benimkine bastırdı.

Parfümünün kokusu etrafımda dolaşıyordu. Sarhoş edici ve karşı konulmazdı ama kendimi tutmam gerekiyordu. Gecesini cinselliğe çevirerek mahvetmek istemiyordum, bu bana da iyi gelse bile.

Başımı çevirip kokusunu içime çektim, meyvemsi tatlılığa bayıldım. "Parfümüne bayılıyorum," dedim sesimi alçaltarak.

"Öyle mi?" Başını eğdi ve bana gülümsedi. "Teşekkür ederim. Bu benim favorim. Yıllardır bende."

"Hangi parfüm bu?"

Evet, not alıp onun için alacaktım. Ve daha fazlasını. Ona daha fazla çiçek almak istiyordum. Daha fazla şakayık.

O çok sevdiği Tiramisu'dan biraz daha. Tanrım, ona dünyayı vermek istedim.

"*Burberry Her*. Şeffaf şişedeki açık pembe olan." Son kısmı vurgulayarak bu küçük ayrıntının önemini vurguladı.

Ne dediğini hatırladığımdan emin oldum ve neden sorduğumu merak etmemesi için alnından öptüm ve dikkatini tekrar filme vermesini sağladım.

On dakika sonra Bennie bana bakmak için başını çevirdi ve gözleriyle karşılaştığımda, gözleri eğlenceyle parlıyordu.

"Filmlerden düşündüğümden daha fazla keyif alıyorsun," diye takıldı.

"Öyle miyim?" Dudaklarımda bir sırıtışla cevap verdim. "Belki de sadece arkadaşlığın tadını çıkarıyorumdur."

Yanakları kızardı ve usulca güldü. Bu sesi duymak göğsümde bir sarsıntı yarattı... ve sikime.

Sikeyim.

Kendimi tutamadım. Artık tutamam.

Kendime söz verdiğim her şeyi unuttum ve Tanrı'dan, bundan sonra yapacaklarımdan etkilenmemesini diledim.

Bir elimle yanağını kavradım, ağzını almak için eğildim, dilim içeri girerken onu derinden öptüm. Geri çekilmedi. Bunun yerine, içimde eridi.

Eli göğsümden duruyordu ve onu kucağıma oturtmak için üstüme çektim. Onu tutkuyla öpmeye devam ederken ellerimi kalçalarına koydum.

Diziyle kumandaya bastırıyor olmalıydı çünkü televizyon kapandı ve bizi şöminenin sıcak ışığında bıraktı. Etrafımız romantizmle doluydu ve ben bunun her saniyesinden keyif aldım.

Elleri göğsümden saçlarıma doğru kayıyor, parmakları saçlarımda kırılıyordu. Onun her küçük dokunuşunu seviyordum ve keşke onu hafta sonundan daha uzun süre burada tutabilseydim.

Duyabildiğimiz tek şey ateşin çıtırtısı ve öpüşmelerimiz arasındaki nefes alışverişlerimizdi ve bu bir kadınla yaşadığım en şehvetli şeydi. Dudakları yumuşaktı, başımı döndüren bir heves ve şefkat karışımıyla benimkilere doğru hareket ediyordu.

Daha önceki bir versiyonum için ona aşık olduğumu itiraf etmek zor olurdu, ama şimdi bunu itiraf etmekte hiçbir sorunum yoktu. *Kahretsin...* Ona doyamıyordum.

Ellerimi kışına doğru kaydurdum ve onu vücuduma daha da yaklaştırmak için sıkıca kavradım. İçimde eridi, öpüşmemiz daha da derinleşti ve kalçalarını benimkilere doğru çevirmeye başladığında sabırsızlanmaya başladım.

Ondan daha fazlasını istedim. , hepsini istiyordum.

İkimizin de nefes almasını sağlamak için öpüşmeyi kestim ve gözleri benimkilerle buluştuğunda içlerindeki ateşi görebiliyordum. Aramızda yanan tutku yoğundu, ama bizi aniden vurmamıştı. Yavaş yavaş bu noktaya geleceğini biliyorduk.

İki elimi yanaklarında gezdirdim ve güzel yüzüne hayranlıkla bakarken saçlarını geriye doğru tarayıp kulaklarının arkasına çektim. "Burada uslu durmak için gerçekten çok uğraştığımı biliyorsun," diye fısıldadım küçük bir sırıtışla.

"Ben de."

Dudaklarına hızlı bir öpücük kondurmadan önce kıkırdadım. "Öyle mi? O zaman ikimiz de sıcak sulardayız," diye fısıldadım, ona yakın durarak. "Bu konuda ne yapacağız, tatlım?"

Omuz silkti, kaşlarını çatı. "O kadar emin değilim."

İkimiz de bir an sessiz kaldık ve aramızdaki ateşin parlamasına izin verdik. Yine de onu söndürmek istemedik.

Dudaklarına bir öpücük daha kondurdum, ondan uzak duramıyordum. "Belki de davranabilirmişiz gibi yapmayı bırakmalıyız," diye mırıldandım öpücüğün içinde.

Başını eğdi ve öpücüğü isteksizce kesti. Sözlerimi tartmak için zaman ayırmasını izledim ve gözleri benimkilerle buluştuğunda, içlerindeki ihtiyaç yoğunluğunu.

"Zaten rol yapmaktan hoşlanmıyorum."

Bu sözleri duymak içimde bir şeyleri harekete geçirdi ve kararımızı vermiştik.

Artık ağırdan almak yok.

Artık beklemek yok.

Mümkün olan her şekilde birbirimize ihtiyacımız vardı.

BÖLÜM 15

BENNIE

Her ne kadar kendimi istesem de, ona ayak uyduramayacağımdan endişeleniyordum.

Daha önce erkeklerle deneyimlerim olmuştu ama hiçbir erkek bana böyle hissettirmemişti.

Joska kendimi güçlü ve özgüvenli hissetmemi sağladı, bu da zaman zaman bunalıcı olabiliyordu çünkü bu yönümü hiç yaşama şansım olmadı. Beni istediğini biliyordum, ben de onu istiyordum ama onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyordum.

Ya açılmazsam? Ona içimde derinlerde saklı olduğunu bildiğim yanıma gösteremezsem? Eski sevgilimin bana kötü davranarak bastırmaya çalıştığı yanıma.

"Durmamı ister misin?" Joska sordu. Arkasına yaslandı ve beni yakından izlerken mesafesini korudu.

"Hayır, durmanı istemiyorum. Ama sana ihtiyacım var..." Durdum ve ellerime baktım, bundan sonra ne söylemek istediğimi nasıl ifade edeceğimi bilemiyordum. "Bunu istiyorum. İsteddiğimi biliyorsun. Ama yavaş gitmene ihtiyacım var."

Joska'nın gözleri beni hiç terk etmedi ve bana ihtiyacım olan zamanı verdi. Elleri benimkileri sardı, nazıkçe sıktı. "Bekleyebiliriz."

Yavaşça başımı salladım. Duygusaldım ama bu konuda emin değildim. "Hayır, bunu istiyorum. Bu gece."

"Tamam."

Yine sessizlik oldu ve bir sonraki hamleyi yapmamı beklediğini biliyordum. Bu işi kendi ellerime almamı ve ona bunu istediğini göstermemi istiyordu. Bana saygı duyuyor ve ona onay vermemi bekliyordu.

Bana doğru davranan ilk adamdı.

Beni olduğum gibi kabul eden ve bana ihtiyacım olan zamanı veren ilk kişi.

Gülümsedim ve onu öpmek için eğildim. Yavaş bir öpücüktü ama ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu.

Hemen devraldı, öpücüğü derinleştirdi ve beni daha da yakınlaştırmak için kollarını belime doladı. Bir süre sonra koltuktan kalktı ve bizi yatak odasına götürdü.

Kollarımı ve bacaklarımı ona dolamıştım, o beni yavaşça yatağa indirene kadar sıkıca tuttum. Öpüşmeyi hiç kesmedi ve üzerime eğilirken beni öpmeye devam etti.

Elleri belimden kalçalarımaya doğru hareket etti, dokunuşu nazikti. Kontrolü ele almasına izin verdim, bana bu konuda rehberlik etmesini istedim.

Öpüşmeyi kesti ve boynum boyunca öpücükler bıraktı, dili beni tatmak için tenimi yaladı. Tatlı sözler mırıldandı, beni övdü, ne kadar güzel olduğumu söyledi. Ve beni iyi hissettireceğini söyledi. Onunla seks yapmanın daha önce başka bir erkekle yaptığım gibi olmayacağı konusunda beni temin ediyordu. İstendiğimi hissedecektim. Sevildiğimi.

Kazağımı yukarı çekti ve elini karnıma koyduktan sonra yavaşça yukarı doğru hareket ettirerek mememi avuçladı. Nazikçe sıktı, aynı şeyi diğerine yapmadan önce bir süre masaj yaptı.

Başımı eğerek ve sırtımı kamburlaştırarak inledim.

"Bu nasıl bir his?" diye sordu, dudakları çeneme bastırarak.

Şimdi.

"Güzel," diye nefes aldım. Elimi başının arkasına koydum ve Parmaklarımı onun kalın saçlarına geçirdim. "Çok iyi hissettiriyor."

Memnun bir ses çıkardı ve sütyenim ortaya çıkana kadar kazağımı daha da yukarı itti. Dirseğinin üzerinde doğrulup bakışlarını göğüslerime dikti. Altıma uzanıp sütyenimi çözerken yüzünü yakından izledim. Göğüslerim ortaya çıktığında dudaklarını yaladı ve gülümsedi. "Çok güzelsin."

Gözleri benimkilerle buluştu ve ben de ona gülümseyerek yüzünü hafifçe okşadım. "Teşekkür ederim."

Dilinin ucu alt dudağını yalamak için dışarı çıktı ve bakışlarını tekrar indirdiğinde, bundan sonra olacakların tadını çıkarmak için gözlerimi kapattım.

Ağzı göğüslerimden birini kapladı, dili göğüs ucumda gezinirken meme ucumu emdi. Parmaklarımı tekrar saçlarının arasına sokarak tekrar inledim.

Bir mememden diğerine ve her ikisinin de aynı ilgiyi gördüğünden emin olarak ağzıyla beni memnun etmeye devam etti.

Memelerimi emdikçe külotumun daha da ıslandığını hissediyordum. Onu çok istiyordum ama bu işi bu kadar yavaş yapması hoşuma gidiyordu. Bu şekilde her saniyenin tadını çıkarma şansım vardı.

Eli pantolonumun düğmelerini açmak için daha da aşağı indi ve ben de onları bacaklarımdan aşağı kaydırmaya yardım ettim, ardından külotum geldi. Eliyle amımı kavradı, parmaklarını kıvrımlarımda gezdirirken avuç içi klitorisime bastırıyordu.

"Siktir..." diye mırıldandı, başını kaldırıp bana baktı. "Benim için çok ıslaksın, bebeğim."

Alt dudağımı ısırdım ve başımı

salladım. Hepsi onun içindi.

Bunu çok istemiştim.

"Seni orada tatmamın bir sakıncası var mı?"

Tanrım, çok saygılı davranıyordu. Bu benim için çok daha kolay oldu.

Rahat

la. "Oramın yalanmasından hiç hoşlanmadım," dedim ona. "Çünkü bunu yapan erkekler doğru yapmadılar mı?"

Omuz silktilim.

Muhtemelen durum buydu. İyi hissettirdi ama bir süre sonra acı verdi.

Çünkü eski sevgilim çok sert emiyordu. Ayrıca dişlerini klitorisimin hemen üzerindeki derime geçirdi, bu da her şeyi bin kat daha kötü hale getirdi.

"Muhtemelen doğru yapmadıkları içindir."

"Bana güveniyor musun?" diye sordu parmaklarını kıvrımlarımda yavaşça gezdirmeye devam ederken.

"Evet, biliyorum," diye onu temin ettim.

"O zaman sana ne kadar iyi hissettirebileceğini göstereyim."

Başımı sallamadan önce bir süre onu izledim. "Tamam."

Gülümsedi ve dudaklarıma bir öpücük kondurduktan sonra aşağı inerek karnıma öpücükler kondurdu. Dili, amıma yaklaşıp kadar vücudumda bir yol izledi. Üzerinde gezinirken, sıcak nefesini hassas tenimde hissettim, gıdıklıyordu.

Başını hafifçe kaldırdı ve gözlerimin içine bakarak sessizce rahatlamamı ve her şeyin yoluna gireceğini söyledi.

Boğazımda oluşan yumruyu yuttum. Rahat olmam gerekiyordu, bu yüzden tekrar uzanmadan önce kazağımdan ve sütyenimden kurtuldum. Derin bir nefes aldıktan sonra kendimi rahatlattım.

Gözlerimi kapattım ve o da başını tekrar eğdi. Nazik davranacağını ve eğer istersem duracağını biliyordum. Ama içten içe onu durdurmak zorunda kalmayacağımı da biliyordum. İlk tanıştığımızdan beri bana çok iyi davranıyordu ve şimdi bunu berbat edeceğini düşünemezdim.

Aramızda çok fazla duygu vardı. Bunu mahvedemeyecek kadar derin bir bağ.

Eski sevgilime hiç
benzemiordu. O daha iyiydi.
Çok, çok daha iyi.
Ve ona sahip olduğum için şanslıydım.

JOSKA

Tadı inanılmazdı.

Çok tatlı ve bağımlılık yapıcı ve durmak istemedim.

Dilimi yavaşça yarığının içinde gezdirdim, amı kasılırken hassas etini nazikçe okşadım. Hâlâ biraz gergindi ama dilimin ucu klitorisine her dokunduğunda vücudu gevşiyordu.

Boşalmasını istiyordum ama yavaştan almam gerekiyordu. Onu bunaltaarak uzaklaştırmak istemiyordum ama ona neler yapabileceğimi bir kez tattığında daha fazlasını isteyeceğini biliyordum.

Karnının üzerinde duran sağ elimi onunkinin üzerine koydum. Parmaklarımızı iç içe geçirerek elimi kadar sıkmasına izin verdim. Bunu yaparak bana işaretler verebilir ve durmamı isterse bana söyleyebilirdi.

Ama beni itmek yerine başparmağını kullanarak daha fazlasını istediğini söyledi. Başparmağı benimkini okşuyor, beni cesaretlendiriyor, bundan zevk aldığını söylüyordu. Bacaklarını birbirinden ayırmak için sol elimi kullandım. Sağ kalçasının etrafına sarmıştım, amına iyi erişebilmek için yerinde tutuyordum.

"Oh..." İnemeleri duyduğum en tatlı sestti. Çok şehvetli. Çok seksiydi.

Ağzımı amının üzerinde tutarken ona baktığımda, anlamlı yüzünün şehvetten muhtaçlığa, sonra da istekliliğe dönüştüğünü gördüm. Çok yaklaşmıştı ve boşalmak istiyordu ama bir şey onu engelliyordu.

"Bebeğim," dedim başımı kaldırıp dilimi iki parmağımla değiştirirken. Kıvrımlarını ıslatmak için izledim, sonra yavaşça içine ittim. Lanet olsun, çok dardı ama bana direnmiyordu.

Gözleri benimkilerle buluştu ve yüzünde yumuşak bir ifade belirdi. "Evet?"

"Tadın cennet gibi ve dilime boşaldığında tadının daha da güzel olacağını biliyorum. Bunu tatmama izin verecek misin?" Başparmağımla klitorisini daire içine alırken parmaklarımı nazikçe daha derine kaydardım.

"Evet" derken inledi ve sırtını kamburlaştırdı. "Peki bana güveniyor musun?"

"Güveniyorum," dedi gülümseyerek. "Sana her zaman güveniyorum."

"Aferin kızım," diye övdüm, parmaklarımı onun içinde ve dışında kaydırmaya devam ettim. "Kendini bırakmanı istiyorum. Derin bir nefes al ve gözlerini kapat, şimdiye kadar yaşadığın en iyi orgazmı yaşayacağından emin olacağım."

"Bu benim ilk olacak," diye itiraf etti.

Kaşlarımı çattım. "Hiç mi?"

Küçük bir omuz silkme hareketi yaptı. "Bir erkeğin bana verdiği ilk hediye." Yani bunu daha önce kendisi de yapmıştı.

Bu konuda daha fazla bilgi edinmek istedim.

Nasıl, ne zaman. Tüm detayları bilmek istiyordum. Ama önce, adımı haykırmasını sağlayacaktım.

Ağzımı tekrar amına dayadıktan sonra bağırarak boşalması için bana yalvarması uzun sürmedi. Durmadım, onu yaladım, parmaklarım hala içindeyken klitorisinin zonklamasını sağladım.

Elleri saçlarımı sıkıca kavıyordu ve parmaklarımın her itişinde, onları daha derine sokmak için kalçalarını hareket ettiriyordu.

Muhtaç.

Tanrım, çok yaramazdı.

İnlemeleri yükseldikçe ona baktım ve vücudu gerildiğinde, doruğa ulaşmasını sağlamak için dilimi klitorisine daha hızlı vurdum.

Daha fazla suyu dilimi kapladı ve son damlasına kadar içtiğimde, adımı haykırarak kendini bıraktı.

Saçlarımdaki tutuş sıkılaştı ve o sessizleşip nefes nefese kalana kadar devam ettim.

"Nefes al, bebeğim. Çok güzel görünüyorsun."

Gözlerini açıp bana bakmasını izledim. Derin bir nefes çekerken göğsü yükseldi. Dudaklarında bir gülümseme belirdi, gözleri

yumuşuyor. "Teşekkür ederim."

Kaşlarımı kaldırdım ve kıkırdadım. "Bana teşekkür mü ediyorsun? Tanrım, çok tatlısın." Yüzüne doğru ilerlemeden önce kalçasının iç kısmına bir öpücük kondurdum. Burnumun ucunu onunkine değdirerek fısıldadım: "Seni iyi hissettirdiğim için bana asla teşekkür etme."

"Ama hiç hissetmemiştim. Ve bana hissettirdiklerin için sana minnettarım," dedi bana, sesi kısık bir şekilde.

Onun ne kadar değerli olduğunu anlatacak kelime bulamıyordum. Ne kadar yaramaz olursa olsun ve bana cinsel olarak ne kadar açılsa açılsın, bir insanın sahip olabileceği en güzel kalbe sahipti.

Birbirimizi gerçekten bulmuştuk. Birbirimiz için yaratılmıştık ve onu yakınımda tutmak için ihtiyacı olan her şeyi ona verdiğimden emin olurdum.

Ağzını tuttum ve onu derinden öptüm, ona ne kadar hayran olduğumu göstermek istiyordum. Kalbim göğsümden gümbür gümbür atıyordu ve ona tam olarak ne hissettiğimi söylemek için güçlü bir dürtü duyuyordum. Bu kelimeler bir süredir aklımdaydı ama onu bunaltmak istemiyordum. Bana karşı ne hissettiğini tam olarak öğrenmeden olmazdı.

Yine de kendimi daha fazla tutamadım.

Onun benim olmasını istiyordum.

Resmi olarak.

Öpüşmeyi kestim ve gözlerinin içine baktım, saçının bir tutamını yüzünden uzaklaştırdım. "Eğer şimdi söyleyeceklerim seni bunaltırsa, şunu bil ki seni bunları söylemeye zorlamıyorum. Ama söylediklerimi duymanı istiyorum."

İri gözleri yüzümü aradı. Yüz ifadesi yumuşaktı. Meraklı ama naif. "Ne oldu?"

"Sana aşık oluyorum Bennie," demeden önce güzelliğine hayran kalarak nazıkçe gülümsedim. Bu sözleri bir kadına söyleyebileceğimi hiç düşünmemiştim çünkü kalbimi hiç kimseye bu şekilde açmak istememişim. Ama söz konusu sen olunca buna engel olamadım." Durdum ve kelimelerin içime işlemesine izin verdim.

Yüz ifadesi değişti. Gözleri heyecanla parladı. Sözlerime şaşırmamıştı. Sanki bunu söylememi bekliyormuş ve istiyormuş gibi görünüyordu. Yine de cevap vermek istediği belli olmasına rağmen cevap vermedi.

Bana gülümsedi ve kollarını boynuma dolayarak beni kendine çekti. Tek kelime etmesine gerek yoktu. Onun da aynı şeyleri hissettiğini gözlerinden anlayabiliyordum.

Bu benim için yeterliydi.
Şimdilik.

BÖLÜM 16

BENNIE

Ona benim de aşık olduğumu söylemek istiyordum ama sözleri beni suskunlaştırmıştı ve ona karşı hissettiklerimi dile getiremiyordum.

Ben kelimelerimi kullanmasam bile anladığını biliyordum.

Ben de ona aşık olmuştum ve bu beni biraz korkutsa da Joska'nın benim için doğru erkek olduğuna ikna . Her şey çok hızlı gelişti ama aramızda iyi bir his vardı. Her şey doğru geliyordu ve aramızdaki çekim, birlikte geçirdiğimiz zaman arttıkça daha da güçleniyordu.

Ve eğer Joska hakkında yanılıyorsam, babam, Sin ve onun tüm adamları kalbimi gerçekten kıracak olursa hak ettiğini bulmasını sağlayacaktı. Kalbimi bu kadar dolu hissettiren o olduğu için nasıl kıracağını hayal bile edemiyordum.

Bir elini kalçama götürürken onu tekrar öptüm. Kalçasını bana doğru bastırırken kalçamı kaldırdı ve etrafına sardı. Kot pantolonunun üzerinden sikini hissettirdi, büyük ve sertti.

"Prezervatifin var mı?" Öpücüklerin arasında sordum. Sormam gerekiyordu çünkü doğum kontrol hapı kullanmıyordum ve korunmadan seks yapmak riske atmak istediğim bir şey değildi.

Joska öpüşmeyi kesti ve başını sallayarak bana baktı. "Tabii ki."

Bunu sorgulamadı. Prezervatif takmadan seks yapmam için beni zorlamaya çalışmadı. Ayrıca aleti çok rahatsız edeceği için prezervatif takmak istemediği konusunda da sızlanmıyordu. Bunların hepsi Shawn'ın bana söylediği şeylerdi. Nadiren prezervatif takardı ve ne zaman taksa, bunun yarısı kadar bile iyi hissettirmedeğinden yakınırdı.

Çıkarmasına izin vermem için beni ikna etti ve boşaldığında her zaman çıkaracağına dair bana söz verdi. Nadiren yaptı, sonuçlarını düşünmedi ve kendimi sık sık ertesi gün hapı almak için eczaneye giderken buldum çünkü çok paranoyaktım.

Hiçbir zaman kazara bir hamilelik olmadı, ama olsaydı, Shawn'ın hemen beni suçlayacağından emindim.

Joska'nın yataktan kalkıp komodini açmasını izlerken içimi yoğun bir duygu dalgası kapladı. Bana doğru davranıyordu. Saygı gösteriyordu. Ve aynı zamanda en iyi adam olmayı da başarmıştı. O bir erkekti. Yetişkin. İnsanlara nasıl davranacağını bilen bir yetişkin. Kadınlara nasıl davranacağını.

Ama rahip olduğu için tüm bunları bilmek zorundaydı. Empatik ve nazik olması gerekiyordu.

Sır saklayan ve bazı sınırları aşan bir rahip olabilir ama bu süreçte kimseye zarar vermedi.

Tanrım... O adamı gerçekten sevmiştim.

"Hey, sorun ne?" Kazağını ve kot pantolonunu çoktan çıkarmıştı ve şimdi üzerinde sadece boxer'ı vardı, sağ elinde bir prezervatif tutuyordu.

Doğrulup dizlerimi göğsüme çektim ve çıplak bedenimi sıcak tutmak için kollarımı bacaklarıma doladım. "Bir şey yok," dedim burnumu çekerek ve yumuşak bir gülümsemeyle. "Sadece başıma gelen en güzel şeyin sen olduğunu fark ediyorum."

Sözlerimi duyunca endişeli ifadesi hafifledi. Yatağa çıkmadan önce beni dikkatle izledi. Yan tarafa oturdu, vücudu bana dönüktü ve eli dizimin üzerindeydi. "Bunu duyduğuma sevindim Bennie. Kendini rahat hissetmeni istiyorum. Umarım sen de bunu biliyorsundur."

". Ve..." Derin bir nefes aldım ve yanaklarımda kıpkırmızı olduğunu hissettim. "Sanırım ben de sana aşık oldum."

Kıkırdaması beni sinirlendirdi. Tanrım, neden öyle söyledim ki? Muhtemelen emin olmadığımı düşündü.

"Öyle mi düşünüyorsun?"

Omuz silktim. "Sanırım sana kesinlikle aşık oldum." Bu her şeyi daha da kötüleştirdi.

Tanrım, çok tuhafsın!

"Yani, ben de sana kesinlikle aşık olduğumu *biliyorum*."

Tekrar kıkırdadı ve yüzündeki sırıtiş gururlu bir gülümsemeye dönüştü. "Öyle mi?"

"Evet ve harika hissettiriyor. Bu büyük bir duygu ve bununla nasıl başa çıkacağımı tam olarak bilmiyorum ama iyi bir duygu," dedim ona sesimdeki inançla.

Joska yaklaşıp beni tekrar yatırmadan önce elimi sıktı. Dirseği başımın yanında duracak şekilde üzerime eğildi. "Seni bu kadar iyi hissettirebildiğim için mutluyum. Sen de bana aynısını hissettiriyorsun."

Öpücüğü tutkuluydu ve kendimi tekrar bıraktım, onunla bir sonraki adımı atmaya ihtiyacım vardı. Dillerimiz birbirine dolanırken, o ustalıkla boxer'ını çıkarmayı ve prezervatifi takmayı başardı. Bacaklarımın arasında rahatladı ve uzunluğunu amıma doğru bastırarak benim için ne kadar sert olduğunu hissettirdi.

Klitorisime sürtündüğünde inledim ve öpücüğüm daha istekli hale geldiğinde, sonunda ucunu girişime yönlendirmek için aşağı uzandı. Ondan önce seks yapmak beni hep germiştir. Acı olmadan, güzel hissettirdiği bir zamanı hatırlayamıyordum. Ama Joska ile farklı hissedeceğimi biliyordum.

Öpüşmeyi kesti ve hareketsiz dururken gözlerimin içine baktı. "İyi misin?" diye sordu, sesi alçaktı.

"Evet," fısıldadım. "Ben hazırım."

Aşağı bakmadan önce dudaklarıma bir öpücük daha kondurdu ve yavaşça içime girdi. Bunu istiyordum ve bedenim direnmeden ona izin verdi. Kalçaları yavaşça ileri geri hareket ederek içime girdi ve onu tamamen içime gömdü.

Inledim ve bir elimle omzunu kavrayıp diğer elimi göğsüne koydum.

"Bu iyi hissettiriyor mu bebeğim?" diye sordu, gözleri tekrar benimkilerle buluştu. Başımı salladım, konuşamıyordum.

Devam etmesine ihtiyacım vardı ve ben de kalçalarımı kaldırarak onu Hareket et.

Tereddüt etmedi ve yavaş itişlerle girip çıktı.

Ağzı tekrar benimkini aldı ve öpüşmemiz derinleştikçe, her itişte siki de içime girdi.

"Çok iyi hissediyorum, bebeğim. Çok sıkı. Çok ıslak," diye mırıldandı Dudaklar.

Sözleri tüylerimi diken diken etmişti.

hissediyordu. Konuşmaya devam istiyordum, bu yüzden ona yalvardım. "Daha fazla." "Daha fazla mı, Bennie? Bana ne istediğini söyle."

Yutkundum ve tekrar inledim. "Edepsiz konuşman hoşuma gidiyor."

Bir homurtu çıkardı ve içime daha sert girdi. "Öyle mi? Sanırım sana bu amcığın ne kadar dar olduğunu söylemeye devam etmem gerekecek. Çok ateşli,

Bebeğim. Sikimi kıvamında sıkıyorsun."

Sözleri etrafımızda yankılanırken vücudum sarsıldı ve onu daha da fazla hissetme ihtiyacıyla kalçalarımı kaldırarak itişlerine karşılık verdim. "Oh...evet."

"Sana doyamıyorum. Bu amcık benim."

Beni tekrar öptü, dili ağzımın içine daldı ve benimkinin etrafında kıvrıldı. Sikinin içimde zonkladığını hissedene kadar daha hızlı hareket etti ve aynı tanıdık his sürünmeye başladığında, kendime bu kadar çabuk bitecek olsa bile gitmesine izin vermemi söyledim. Bütün gecemiz vardı ve bundan sonra her şeyi tekrar yapmak istiyordum. Onun da buna hazır olacağını biliyordum. Henüz boşalmasına izin vermedi. Vücudunun gerildiğini, orgazmı engellemeye çalıştığını hissedebiliyordum.

Ben yaklaştıkça Joska boynumu öpmeye başladı ve bana en tatlı, en yaramaz şeyleri mırıldandı. Sözleri beni nefesimi tutmak zorunda kalana kadar sınıra yaklaştırdı. Tüm vücudum gerildi ve doruğa ulaştığımda omuzlarını kavradım.

Adını haykırdım ve tırnaklarımı tenine geçirerek her şeyin üzerimden akıp gitmesine izin verdim.

"Lanet olsun," diye homurdandı, ağzı boynumda ve çenemde öpücükler bırakıyordu. "Nefes al, bebeğim. Nefes almalısın."

Etrafımdaki her şey bir anlığına karardı ve gözlerimi açtığımda derin bir nefes alıp memnun bir gülümsemeyle gözlerinin içine baktım. "Bu-" Bir nefes daha aldım ve gözlerimi kapattım. "Bu mükemmeldi."

O da gülümsedi ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "Güzel." Bir süre sessizlik oldu ve sikinin içimde zonkladığını hissettim. "Tekrar hareket edebilir miyim?" diye sordu, yine iznimi istiyordu.

Başımı salladım ve bir elimi saçlarında gezdirdim. "Evet, yapabilirsin." Bu noktada her şeyi yapabilirdi.

Herhangi bir şey, sonsuza kadar.

JOSKA

Bütün gün ona sarılmak istedim.

Dürüst olmak gerekirse, bunun için bütün günümüz vardı ama sonunda kalkmamız gerekiyordu.

yemek için.

Bir günü aç geçirmesine izin veremezdim, özellikle de yaşadığımız gecedan sonra.

Kollarımı vücuduna dolayarak yüzümü boynunun kıvrımlarına gömdüm ve küçük öpücükler bıraktım. Ondan gelen küçük sesler sikimin zonklamasına neden oldu. Tekrar onun içinde olmak istiyordum ama eminim canı yanıyordu ve ben de onu incitmek istemiyordum.

"Kalkmak istemiyorum," diye fısıldadı. Bir elini saçlarımın arasına soktu ve bacağına kalçalarımın doladı, kaçamayayım diye beni kendine yakın tuttu.

"Yemek yemelisin," dedim ve geri çekilip ona bakmadan önce boynuna bir öpücük daha kondurdum. Yorgundu, gözleri zar zor açılıyordu ama yine de delicesine güzel görünüyordu. Saçının bir telini geriye doğru taradım ve burnunun ucuna bir öpücük kondurmadan önce gülümsedim. "Nasıl hissediyorsun tatlım?"

En tatlı gülümsemesiyle gülümsedi. "Güzel. Rahatladım. Çok sevdim."

Sözleri karşısında sııttım, göğsüm memnuniyetle ısındı. "Güzel. Tam olarak böyle hissetmelisin."

Eli sırtımda geziniyor, yataktan kalkma planımı uygulamamı zorlaştırıyordu. Eğer dikkatli olmazsam, kahvaltı sonradan aklıma gelen bir şey olmaktan öteye gidemeyecekti. Yine de aç kalmasına izin veremezdim.

"Böyle kalmayı ne kadar istesem de, yemeğe ihtiyacımız var. Senin yemeğe ihtiyacın var," dedim usulca, dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirerek. Onu tekrar öptüm, bunu kendim için son derece zor hale getirdim. Öpücük tatlıydı ve ikimiz de acele etmek istemiyorduk.

Tekrar bırakmayı denedim ama geri çekildiğimde protesto etmek için bana daha sıkı sarıldı. "Hayır..."

Kıkırdadım, bu sefer planımı uyguladım. Kendimi yataktan ittim ve ayağa kalktım, sırt üstü dönerken ona baktım. "Peki," diye ofladı, sonra gülümsedi. "Ne yapıyoruz?"

"Krep mi waffle mı?" Seçmesine izin verdim.

Bir süre düşündü ve sonra "Waffle" dedi.

"İyi seçim. Haydi, şimdi." Ona doğru uzandım ve elini benimkinin üzerine koymasını bekledim. Elini tuttuğumda onu yukarı çektim ve aşağıya baktım, üzerine bir şeyler giymesinin iyi olacağını düşündüm.

Üzerinde sadece külotu ve üstü vardı, bu beni rahatsız etmedi ama üşütmesini de istemedim.

Elimle çenesini kavradım ve mümkün olan her an onu öpmekten kendimi alamayarak onu sertçe öptüm. Tekrar geri çekildiğimde, yerden pijama pantolonunu aldım ve ona uzattım. "Al, bunu giy."

İkimiz de giyindikten sonra mutfığa ve Bennie meyve de yememiz gerektiği konusunda ısrar ederken, ben hemen waffle yapmaya başladım. Hepsini kesti ve tam gelip bana yardım etmek istediğinde, ona tezgahdaki taburelerden birine oturmasını söyledim, böylece bize tek başıma kahvaltı hazırlamaya devam edebilecektim.

"Otur ve izle. Manzaranın tadını çıkar. Bu hafta sonunun senin için rahatlatıcı olmasını planlamıştım, bu yüzden burada bana yardım etmeni istemiyorum."

Dudaklarını büzdü, eğlenmiş görünüyordu. "Sen benim için istediğim her şeyi yaparken benim de oturup güzel görünmemi istediğini mi söylüyorsun?"

Başımı salladım, sırtarak omzumun üzerinden ona baktım. "Evet."

"Tamam. Bunu yapabilirim."

Kahvaltıdan sonra kalktım ve elimi uzattım. ", gidip temizlenelim."

O baktı yukarı at Ben ile a yükseltilmiş Kaş, onu gözler Şakacı. "Birlikte mi?"

"Evet, birlikte."

"Peki ya bulaşıklar?" "Onu sonra hallederim."

"Yine oturup izlemek zorunda kalacak mıyım?"

Kıkırdadım. "Evet. Bu hafta sonu dinlenmek ve eğlenmekten başka bir şey yapmana gerek yok."

Ayağa kalktı, tam önümde durdu, başını arkaya eğdi ve dudaklarında küçük bir sırıtış vardı. "Bunu göreceğiz. Bir şey yapmadığım zaman çok çabuk sıkılıyorum."

Yeterince adil.

Kıkırdadım ve onunla tartışmaya başlamadan önce onu üst banyoma götürdüm.

Duşun yanında durdum ve etrafıma bakındım, geçirdiğimiz sıcak geceden sonra tazelenmek için daha güzel bir yol düşündüm. "Bunun yerine banyo yapmaya ne dersin?" Ona bakarak sordum.

"Bana uyar."

"Öyle mi? Banyo yapmayı seven pek fazla insan tanımıyorum. Ben genelde yapmam."

"Ama benimle olacaksın?"

"Kesinlikle." Ona sııttım. "Sanırım bir süre önce banyo köpüğü bile almıştım ama hiç kullanmadım."

İçine bakmak için dolaba yöneldim ve aslında henüz kullanmadığım bir şişe banyo köpüğü buldum. "Ah, işte burada."

"Harika." Gülümsedi ve ben küvette suyun akmasına izin verirken ikimiz de soyunduk.

Küvet dolarken, arkasından kendim girmeden önce ona yardım ettim. Su tam da mükemmel sıcaklıktaydı ve ikimiz de rahatlayarak sıcaklığın bizi ısıtmasına izin verdik.

Cildimiz kırışmaya başlarken pek konuşmuyorduk ama etrafımızdaki sessizlik garip değildi. Birbirimizin yanında rahat hissetmek için konuşmamız gerekmiyordu.

BÖLÜM 17

BENNIE

Joska sunağın arkasındaki küçük hazırlık odasında bir aynanın önünde duruyordu ve ben de girdiğimiz kapının yanında durmuş, beyaz papaz yakasını düzeltirken onu yakından izliyordum. Çocukken daha önce de böyle bir odada bulunmuştum, rahiplerin giysilerini giydikleri ve ayin için hazırlandıkları yerde, ama rahip gerçekten hazırlanırken hiç orada bulunmamıştım.

Bu sabah bana beş kez onunla gitmek konusunda emin olup olmadığımı sormuştu ve ben de beş kez evet demiştim. Gitmediğim için üzüleceğime emindim ama son derece gergindim. Çünkü uzun zamandır kiliseye gitmemiştim ve Joska'nın Tanrı hakkındaki vaazını dinlerken nasıl bir tepki vereceğimden emin değildim.

Joska aynadan bana baktı ve ben de başımı eğerek ona gülümsedim. "Yakışıklı görünüyorsun."

Kıkırdadı ve sırtarak bana döndü. "Öyle mi? Bunu kilise dışında giysem benimle dolaşır mısın?"

Burnumu kıvırdım ve onu tepeden tırnağa inceledim. "Belki de değilsin. Ama sen kesinlikle gördüğüm en seksi rahipsin."

Güldü ve bana doğru yürüdü. Ellerini kalçalarımın altına koyup beni kendine çekti, ben de kollarımı kaldırıp boynuna doladım. "Bu bir . Gergin görünüyorsun. Orada oturup vaaz verişimi izlemek istediğine emin misin?"

"Evet, biliyorum. Biz artık bir şeyiz, değil mi? Yani... Seni en azından bir kez rahip olurken izlemem gerekiyor."

Dudakları bir sırıtışla kıvrıldı. "Bir şey, ha? İnsanlar artık ilişkileri böyle mi etiketliyor?"

Hafifçe güldüm. "Erkek arkadaş terimini kullanırdım ama bu çok liseli bir ifade tarzı."

"Bana ne demek istiyorsun?"

Bir an düşündüm, sonra omuz silktilim. "Bilmiyorum. Sadece sana benim demek istiyorum."

Joska sırtıttı, elleri kırımını avuçlamak için aşağı indi. "Kulağa hoş geliyor. Ben de sana benim diyeceğim." Eğildi ve dudaklarına bir gülümseme yayılırken beni öptü. Ne kadar tuhaf olsa da, rahip kıyafetleri içindeyken onu öpmek hoşuma gitmişti. Yanlış hissettirmesi gerekirdi ama hissettirmedi.

Heyecan vericiydi, heyecanlıydı.

Kilise çanları çalmaya başladı ve ayinin yakında başlayacağını duyurdu. Joska öpüşmeyi kesti ve bana sevgiyle baktı. "Seni kovmaktan nefret ediyorum ama dışarıda iyi bir yer kapmak istiyorsan hemen gitmelisin. Ön sıralar muhtemelen çoktan dolmuştur."

"Ne, süper hayranların tarafından mı?" Sırıtarak alay ettim.

"Aynen öyle." Göz kırptı ve ben de gözlerimi devirerek güldüm.

"Ben zaten arkada oturmak istiyorum. İlahilere katılmak da istemiyorum. Son zamanlarda kendimi pek... bağlı hissetmiyorum."

Joska'nın ifadesi yumuşadı. Bir elini koluma koydu ve nazikçe okşadı. "Sorun değil. Kendini baskı altında hissetme." Yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra başıyla kapıya doğru işaret etti. "Git. Kendine iyi bir yer bul."

Kiliseye gitmek üzere odadan çıkmadan önce ona gülümsedim.

Dar bir koridorda yürüdüm ve sunağın merdivenlerinin hemen yanındaki ağır perdelerin arasından çıktım. Orada oturmuş, sessizce birbirleriyle konuşan insanlara baktım. Kimse arkadan geldiğimi fark etmemişti, bunun iyi bir şey olduğunu düşündüm.

Oturacak iyi bir yer bulduğumda derin bir nefes aldım ve mihraba bakarken parmaklarımı kucağımda birbirine geçirdim. Kiliseye gitmeyeli uzun zaman olmuştu ve bir bakıma kendimi yabancı gibi hissediyordum. Tanrı'yla ilişkim değişmişti ama zamana ihtiyacı olduğu için bana kızgın olamayacağını biliyordum. Çok şey yaşamıştım ve nihayetinde, beni izleyen daha yüksek bir güce hâlâ ihtiyacım olup olmadığını görmek için buradaydım.

Joska'yı sunağa doğru yürürken izledim, hareketleri kusursuzdu. Bu onun daha önce hiç görmediğim bir yanıydı. Yine de, gece geç saatlerde derin sohbetler ve ateşli anlar paylaştığım aynı adamdı. Onu kilisedeki tüm bu insanlar tarafından hayranlıkla izlerken gülümsememi gizleyemedim.

Keşke hepiniz dün gece o rahiple seks yaptığımı bilseydiniz.

Konuşmaya başladığında, sesi yatıştırıcı bir otorite taşıyordu. Sevgi ve bağışlama hakkında vaaz verdi ve ben de onun sözlerini

şu anki duygularımı anlamamı sağladı. Joska'nın kutsal kitaptan benim durumuma uyan hikayeler eklediğini açıkça görebiliyordum. Herkesle konuşuyordu ama kasıtlı olarak beni etkileyen şeylerden bahsediyordu.

Bu beni özel hissettirdi ama sözleri derinleştikçe daha da bunaldım.

Ayin devam etti ve Joska tanıdık ritüelleri yerine getirirken kendimi rahatlamış buldum. Oradaki varlığı çekiciydi, karizmasını sakın bir samimiyetle harmanlayarak dikkat kesilmemeyi imkansız hale getiriyordu. Onu izlerken, ona derin bir hayranlık duyan tek kişinin ben olmadığımı fark ettim.

Tek fark, o da bana tapıyordu.

Son ilahiden sonra insanlar ayağa kalkmaya başladı ama ben yerimde kaldım. Acele etmek için bir nedenim yoktu. Joska'nın mihrabın yanındaki insanlarla tokalaşmasını, nazik sözler söylemesini ve onları kutsamasını izledim. Her biriyle iletişim kurarken yüzü gerçek bir sıcaklıkla aydınlanıyordu. Onlardan sakladığı tüm karanlığa rağmen gerçekten iyi bir adamdı.

Onu benim için bu kadar heyecan verici yapan da buydu.

Kalabalık dağıldığında gözüme takıldı ve başıyla beni işaret etti.

Onu.

Ayağa kalktım ve mihrabın yanında onunla buluşmak için koridorda yürüdüm.

Ona ulaştım, ellerimi tuttu ve parmaklarımı öpmek için dudaklarına götürdü. Ellerimi tekrar indirirken usulca "Yaşadın mı?" diye sordu.

Küçük bir attım. "Neredeyse. Yine de oldukça iyi bir vaizsin.

İnsanların neden her Pazar geri geldiğini anlayabiliyorum."

"Bugün gelmene sevindim. Kalman ve bu yönümü görmek benim için çok önemli."

"Tabii ki. Ve... söylediklerini duymaya ihtiyacım vardı." İtiraf etmek üzere olduğum şeyin ağırlığını hissederek ona baktım. "Ama korkarım ki bu bana Tanrı'nın yanında nerede durduğumu fark ettirdi."

Joska başını salladı, kaşları çatılmıştı. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Bunun için doğru yerde olmamıza rağmen, henüz bu konu hakkında konuşmak istemiyordum. "Şimdi olmaz," dedim ona gülümseyerek.

"Tamam. Sadece inancın düz bir çizgi olmadığını bilin. Sorgulamak, geri adım atmak ve yeniden değerlendirmek sorun değil. Tanrı hiçbir yere gitmiyor, ben de öyle." Ellerimi sıktı ve beni çekti. "Her şeyi bugün çözmek zorunda değilsin Bennie."

Etrafımı saran kollarının sıcaklığı beni toprakladı. Yüzümü boynunun kıvrımlarına gömdüm ve kollarımı ona sıkıca sardım. "Teşekkür ederim

Sen, Joska. Yardım etmek istediğin ve yanımda olduğun için."

"Tabii ki. Yapmak istediğim başka bir şey yok. Yine de..." diye kıkırdayarak sözünü kesti. "Daha önce sunağa adım attığımdan beri yapmayı düşündüğüm bir şey var."

Dudaklarımı büzdüm ve ona baktım. "Ne oldu?"

Ellerini kaldırdı ve yanaklarımı kavradı, gözleri yüzümde dolaşırken başımı arkaya yatırdı. "Bu sunağın üzerinde sevişirken eğlenceli bir hayal kurdum."

Gözlerim kocaman oldu ve dudaklarım . Konuşmaya çalıştığımda kelimelerim boğazımda düğümlendi, onun fikri karşısında şaşırmıştım. "Ne?"

"Beni duydun, tatlım. Seni becermek istiyorum. Tam orada."

İçimden gergin bir kahkaha yükseldi. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Peki ya... Tanrı?"

"Peki ya o?"

"Sen... biz-" Başımı sallayarak bir kahkaha daha attım. "Az önce o sunakta yaklaşık yüz kişiye vaaz verdin."

"Tabii ki yaptım. Ve şimdi seni onun üzerinde becermek istiyorum." Şaka yapmıyordu. Çok ciddiye.

Kalbim çarpıyordu ve etrafıma bakındım, bir kilisenin seks yapmak için doğru yer olup olmadığından emin değildim. Beni heyecanlandırırsa bile, yakalanmak istemiyordum.

-Ya da yakalanmasını sağla.

"Ya biri gelirse? Kapılar kilitli değil."

Ellerini belime doğru indirdi ve kıcımlı avuçlamadan önce beni tekrar kendine çekti. "Bu işin heyecanını artırıyor. Ayrıca... şimdi herkes yemeğini yiyor. Kimse geri gelmeyecek. Bu konuda bana güven."

Ona güveniyordum ama başkalarına güvenmiyordum.

Onu yakından inceledim, ona teslim olup olmamam gerektiğinden emin değildim.

Gözlerimi kısarak ciddi bir ifadeyle ona baktım. "Eğer yakalanırsak, bu işten kovulman benim suçum olmayacak."

Kıkırdadı ve bana muzipçe sırıttı. "Ve eğer yakalanmazsak... önümüzdeki Pazar yine yaparız."

JOSKA

Onu masanın üzerine kaldırmadan önce üzerimdeki kıyafetlerden kurtulmuştum ve o ellerini omuzlarıma koyarken bacaklarının arasına girdim. Etrafına bakınıyordu, tüm bu olanlardan emin değildi. Ama bunun olmasına engel olamayacağını biliyordum.

Bu kadar pervasız olmanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyordu, özellikle de bir kilisede. Ne kadar ileri gidebileceğini görmek istiyordu.

Bakışları arkamdaki duvarda asılı duran büyük haça takıldı ve gözlerinden birçok duygu geçerken onu dikkatle izledim. "İzliyor olacak."

Kıkırdadım ve başımı salladım. "Sanırım öyle."

"Bu seni rahatsız etmiyor mu?"

Omuz silktilim. "Her zaman teşhircilikle ilgilenmişimdir."

Gülerek başını arkaya yatırdı ve gözleri benimkilerle buluştuğunda "Sen delisin" dedi. Derin bir nefes alırken elleri saçlarımda gezindi.

Şimdi gergin görünüyordu.

"Kimsenin gelmeyeceğinden emin misin?"

Hayır, emin değildim. Ama günün bu saatinde buraya birinin girmesi tuhaf olurdu. "Kimse görmeyecek. Ayrıca..." Çarmıhtaki İsa'yı ima etmek için başımı salladım.

Haça tekrar baktı ve "Cehenneme gideceğim" diye mırıldandı.

Kıkırdadım ve onu kendime daha sıkı çektim. Ben de onun yanında olurdum. Tabii Tanrı affedici değilse. Ve Bennie'nin durumunda, geçmişinde yaşadığı onca boktan şeyden sonra çok bağışlayıcı .

Ağzını tuttum ve rahatlayıp içimde eriyene kadar onu nazikçe öptüm. Bunu onun için olabildiğince iyi hale getirmek için yavaştan aldım.

Bir süre sonra öpüşmeyi kestim ve tatlı teninin tadına bakarak boynundan aşağı öpücükler bıraktım. "Dün geceden dolayı ağrın var mı?"

"Hayır," diye nefes aldı, bana daha iyi erişim sağlamak için başını yana eğdi. "Ama..."

"Ne oldu bebeğim?" Endişeli ifadesine bakmak için başımı kaldırdım.

"Prezervatif getirdin mi?"

Bu konuda ne kadar tutarlı ve inatçı olduğuna hayran kaldım. Vücudunu nasıl koruduğuna. Prezervatifle sevişmek beni rahatsız etmiyordu ve eğer her zaman bu şekilde seks yapmak istiyorsa, öyle olsun. Fikrini değiştirmeye çalışmazdım. Onu çıplak sikmeme izin vermesi için zorlamayacaktım.

Bu onun seçimiydi ve ben buna saygı duydum.

"Evet, tam burada." Kotumun arka cebine uzandım ve folyo ambalajı çıkarıp ona gösterdim.

Elimden aldı ve bana gülümsedi. "Bunu sana takmak istiyorum." " et."

Küçük bir adım geri attım ve pantolonumun düğmelerini açarak

Onları kalçalarımın altına indirdi, ardından boxerımı giydi. Aletimi hızlıca ovaladıktan sonra, folyoyu yırtıp açarken ve prezervatifi ucuma yerleştirip yavaşça aşağıya doğru kaydırırken ellerine baktım.

İşini bitirdiğinde dudaklarında gururlu bir gülümseme vardı.

Başını kaldırdığında yanağından öptüm. "Tatlı kız. Benim kızım."

Tekrar ağzına girdim ve taytını ve külotunu indirdikten sonra eteğini yukarı ittim ve ucumu kıvrımlarında gezdirebilmek için yaklaştım. Islak, muhtaç ve benim için hazırды.

Bacaklarından birini yukarı kaldırıp kolumu etrafına dolayarak sonunda içine girdim. Önce yavaşladım ama bir süre sonra daha hızlı hareket ettim.

"Kahretsin," diye mırıldandım, yüzümü boynunun yan tarafına gömdüm.

İnlemeye devam etti ama şimdi arkamdaki haçı daha iyi görebildiği için vücudunun gerildiğini hissettim.

"Görmezden gel. Nerede olduğumuzu düşünme. Kiminle birlikte olduğunu düşün." Ben onu daha sert sikerken tırnakları boynuma batıyordu. "Benimlesin bebeğim. Sadece benimle ve sana bu kadar iyi hissettiriyorum."

"Oh, Joska!" Çığlıkları daha da yükseldi ve itişlerimi karşılamak için kalçalarını hareket ettirdi. "Daha sert!"

Devam ettim ve ağzını tekrar aldım, daha fazla tadına bakmak için dilimi içeri soktum. Her ne kadar sadece ona odaklanmaya çalışsam da, lanet olası bir kilisede seks yaptığım diğer tüm kadınları hatırlamadan edemiyordum. Yine de bu anıların hiçbirini düşünmeye değmezdi çünkü bu çizgiyi geçerken hisler beslediğim tek kişi Bennie'ydı.

Önemli olan tek kişi oydu. O benim geçmişim, bugünüm ve geleceğimdi.

Vücudu titremeye başladı ve orgazm olurken yüzüne bakmak için öpüşmeyi tekrar kestim. Onun boşalmasını izlemek hoşuma gidiyordu. Tüm o duyguların yüzüne aktığını görmeye bayılıyordum. Ve ona pompalamaya devam ederken, o doruğa ulaşmasına yardım ettim, benim sıram gelmeden önce ihtiyaç duyduğu sürece sürmesine izin verdim.

Onun her şeye sahip olmasını istedim.

Ne kadar kontrolcü olsam da, onu kontrol etmek istemiyordum. Ya da vücudunu. Onun özgür ve sevildiğini hissetmesini istedim.

Ve hayatının herhangi bir döneminde mümkün olan her şekilde tatmin olmuş hissetmek.

BÖLÜM 18

BENNIE

Joska'dan beri hayat daha hafif geliyordu. Daha kolay.

Bunu ifade etmenin garip bir yoluymuş ama her yeni sabahta daha da mutlu oluyordum. Göğsüm sevgiyle doluydu ve hiçbir şey ruh halimi bozmuyordu. Bu sabah yanlışlıkla bana doğru yürüyen ve elindeki ketçaplı sosisli sandviçle beyaz kazağımı mahveden adam bile.

İşe gittiğimde yeni bir kazak giydim ve gün boyu gülümsemeye devam ettim, kendimi durduramadım çünkü çok mutluydum.

"Onun nesi var?" Sinclair her zamanki gibi güzel görünerek dükkâna girdi.

Ona baktım ve dudaklarımı büzdüm.

Babam oflayıp pufladı ve elini salladı. "Bütün hafta boyunca böyle sıırttı."

"Bunun senin adamın Bennie ile bir ilgisi var mı?" Sin sırtarak sordu. "Son zamanlarda bana Joska'yla aranızdaki ilişkiden pek bahsetmedin. Ama görünüşe göre onunla vakit geçirmekten hoşlanıyorsun."

Onun adını söylediğinde yanaklarımın kıpkırmızı olduğunu hissettim. "Mutluyum," diye itiraf ettim, Sin'e tekrar bakmadan önce babama gülümsedim. "Joska yarın akşam yemeğe geliyor. Erken bir Noel yemeği yiyeceğiz."

"Oh, gerçekten mi? Kulağa eğlenceli geliyor." Gülümsedi ve önümdeki tezgâha yaslandı. "Böylece seninle resmen tanışmış olacak Connor."

Babam güldü. "Evet, sanırım bunu ona borçluyum. Kilisesine gitmenin pek şık olmadığını düşündüm ve sanırım onu gerçekten korkuttum. Kızımı mutlu ediyor ve onunla çıkmasının benim için sorun olmadığını bilmesini istiyorum."

"Çok . Joska iyi bir adam," diye güvence verdi Sin. "Ve Bennie'nin de mutlu olduğu çok açık."

"Kız kardeşim de gelecek. Umarım uslu durur. Boşandığı için hâlâ dünyaya kızgın ve onunla ne zaman konuşmaya çalışsam beni tersliyor." Kız kardeşimi arayıp yarınki yemeğe davet ettiğimde, yeni erkek arkadaşımın da orada olacağını söyledim. Ve onunla tanışacağı için heyecan duyacağımı söyledim. Pek hevesli değildi ve ondan çok şey beklememem gerektiğini çünkü hala kalbinin çok kırık olduğunu söyledi.

Boşanmanın başa çıkılması zor bir şey olduğunu anlıyordum ama o hala desteğine güvenmeyi umduğum ablamdı. Ancak bazen davranışları cesaret kırıcı ve hayal kırıklığı yaratıyordu.

"Yarın uslu durmasını sağlayacağım. Sen merak etme, sevgilim."

Sin'e gülümsemeden önce, "Umarım öyledir," diye mırıldandım. "Adamların ve Luca'yla birlikte bize katılmak ister misin?"

"Çok isterdim ama hafta sonu için şehirden ayrılıyoruz."

"Gerçekten mi? Nereye gidiyorsunuz?"

"Aspen. Kayak yapmaya gidiyoruz. Ford, Tabor ve ben gideceğiz. Link ve Archer Luca ile kalacak."

"Kulağa eğlenceli geliyor! Uzun zamandır kayak yapmadık baba. Yakında bir gün gitmeliyiz," diye önerdim.

"Göreceğiz, Bennie. Belki gelecek ay."

"Tamam. Şey... Yarın kız kardeşimle işlerin nasıl gittiğini sana kesinlikle bildireceğim. Umarım gereksiz tartışmalar başlatmaz."

Belki kız kardeşim bir kez olsun her şeyin kendisiyle ilgili olmadığını fark ederdi. Ve belki bir kez olsun, ondan her zaman istediğim şefkati bana gösterirdi. Benim için mutlu olmasını istedim çünkü ben onun için her zaman mutlu oldum.

Joska'yı çocukluk odamı gezerken izledim. Dudakları büzülmüştü ve gözleri eğlenceyle doluydu.

"Bir şey söyle," diye ısrar ettim gergin bir kahkahayla.

"Çok şirin." Dönüp bana baktı ve sırıttı. "Daireni döşediğinden çok farklı."

"Bu renkten biraz ," dedim pembe odama bakarak.

"Küçük Bennie'nin bebekleriyle oynadığını görebiliyorum. Eminim çok tatlı bir çocuktun."

Hafifçe güldüm ve beni kendisine çektiğinde kollarımı omuzlarına doladım. "Çok sessizdim. Utangaç değil ama sessiz. Çok gözlem yapardım ama aynı zamanda çok gürültülü ve yorucu da olabilirdim."

"Öyle mi? Hangi durumlarda?" Ellerini belime koydu, gözleri sürekli benimkilerin üzerindeydi.

"Oyun alanlarına, özellikle de korsan gemisi veya kale gibi temaları olanlara takıntılıydım. Babam beni hafta sonları Colorado'daki en büyük oyun parklarına ve ne zaman o parklarda oynasam hiper enerjik bir çocuğa dönüşürdüm. Hiç ayrılmak istemezdim ve babam beni arabaya kadar sürüklemek zorunda kalırdı."

Joska kıkırdadı. "Çok güzel. Şimdi benim evimdeyken de aynısın. Seks yaparken enerji dolusun, senden kurtulmaya çalıştığım da ise son derece çekilmez oluyorsun."

Gözlerimi devirdim ve göğsüne bir tokat attım. "Kaba!"

Sırıttı ve yüzümün her tarafına öpücükler kondurmadan önce kollarını etrafımda sıktı. "Sadece seninle dalga geçtiğimi biliyorsun," diye mırıldandı. "Senden asla ayrı kalmak istemiyorum."

O bana aşk bombardımanı yaparken gülümsemem parlaktı ve hissettiğim tüm duygular bunaltıcıydı ama güzeldi. Zaman zaman Joska'nın beni sevdiğine ve benimle birlikte olmak istediğine hala inanamıyordum. Ama o bana her gün bu ilişkiye kendini adadığını kanıtlıyordu.

Ağzı benimkini kapladı ve çocukluk odamda dururken beni tutkuyla öpmesine izin vererek onun içinde eridim. Bu odada pek çok kötü anı biriktirdim. Yıllarımı bu odada hasta olarak geçirdim ve hastaneden döndüğümde, içinde büyüdüğüm yatak odasına daha az benzediğini hissettim.

Taşındıktan sonra, bu odanın hep böyle kalacağını düşünmüştüm. Kötü anıları barındıran bir oda. Ama şimdi geriye dönüp bu ana bakıyor, sevdiğim adamla öpüştüğüm bu tutkulu anı hatırlıyordum.

Öpüşmeyi kestikten sonra birbirimizin gözlerine özlemle baktık, bu anın bitmesini istemiyorduk. Ama bitmek zorundaydı, çünkü babam aşağıdaydı ve az önce kız kardeşimin arabasının dışarı çıktığını duydum.

"Aşağıya geri dönmeliyiz. Sanırım kız kardeşim burada," dedim ona, sesim kısıktı.

"Tamam," diye fısıldadı, yüz ifadesi yumuşaktı.

Parmaklarımız birbirine kenetlenmiş halde aşağıya indik. Son zamanlarda kendimi çok neşeli hissediyordum ve kız kardeşimin kötü ruh halinin bile bunu değiştiremeyeceğini biliyordum. Kötü bir ruh hali içinde olmasını istediğimden değil, ama onu ve son zamanlarda nasıl olduğunu yeterince iyi biliyordum.

Merdivenlerin dibine vardığımızda babam, "Kız kardeşin burada," dedi. "Daha beş dakika önce aradı, sokakta bir kadın önünü kesmiş diye bana bağırıyordu. Pek iyi bir ruh halinde değil," diye ekledi gergin bir ifadeyle.

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve Joska'ya baktım. Keşke ona bu gecenin iyi geçeceğini söyleyebilseydim ama eğer böyle başladıysa ona hiçbir şey için söz veremezdim. Babama dönüp baktım ve iç çektim. "Belki şimdi sakinleşmiştir."

"Bundan şüpheliyim." Joska'ya baktı. "Büyük kızım sana kaba davranmaya kalkarsa ona cevap vermen ve haddini bildirmen için sana izin veriyorum."

Joska kıkırdadı ve elini salladı. "Her şey girecek, eminim."

"Umarım," diye fısıldadım nefesimin altında.

Kapı hiçbir uyarı olmadan açıldı. Zil çalmadı, kapı çalınmadı. Kız kardeşim kapıda belirdi ve kendini olabilecek en iğrenç şekilde duyurdu.

Güneş daha doğmamışken neden taktığından emin olamadığım güneş gözlüklerini çıkarırken ağır bir iç çekti, sonra babama baktı ve "Gerçekten herkesten nefret ediyorum. Bazı insanların araba kullanmasına izin ."

Babam boğazını temizledi ve kaşlarını kaldırarak ona orada duran Joska ve beni tanıma şansı verdi. Ama o bize bakmadı. O da kaşlarını kaldırdı, gözleri keskin bıçaklar gibi babamınkilere saplandı. "Ne oldu? Haksız mıyım? Sen de sürekli insanlardan şikâyet ediyorsun."

O yapmadı.

Babam Alexis gibi değildi. Aslında o ailedeki hiçbirimize benzemiyordu. Otuz yedi yaşında biri için Alexis hâlâ bir genç kız gibi davranıyordu.

"Merhaba Alexis," dedim dikkatini çekmeye çalışarak.

Arkasını döndüğünde tekrar iç çekti ve gözleri Joska'ya dikildi. Onu tepeden tırnağa süzdü, sonra ateş saçan gözlerinde bir şey değişti.

Meraklanmış görünüyordu.

Bu Joska etkisi.

"Sen onun erkek arkadaşı mısın?" diye sordu, hâlâ bana bakmıyordu.

Joska'nın yanımda gerildiğini hissedebiliyordum. Alexis'in bize davranış şekline hoşlanmamıştı ama sakinliğini korudu. Elini Alexis'e uzattı, Alexis'in elini uzatmasını bekledi ve Alexis elini uzattığında, "Ben Joska. Tanıştığımıza memnun oldum Alexis."

Arkadaş canlısıydı. Joska terbiyeliydi.

"Joska..." Adını yavaşça söyledi, ilk kısmı şehvetli bir alt tonla sürükleyerek. "Senin gibi bir adamın küçük kız kardeşim gibi biriyle ne işi var? Onun için biraz yaşlı değil misin?"

Dudaklarımı büzdüm. Bunu bir zafer olarak kabul ettim. Burada şanslı olan bendim ve Alexis açıkça kıskanıyordu. Yüzünde belli etmiyordu ama gözlerinde görebiliyordum.

"Buna cevap vermek zorunda değilsin. Aptalca bir soru," dedi babam, Alexis'e ters ters bakarak. "Akşam yemeği neredeyse hazır. Git yemek masasına otur."

Başımı salladım ve ellerimi Joska'nın koluna dolayarak nazik bir gülümsemeyle ona baktım. "Aç mısın?"

"Çok güzel. Şimdiden harika kokuyor," diyerek babamın yemeklerine iltifat etti. Beğeneceğinden emindim. Babam harika bir aşçıydı.

Alexis babamı mutfığa kadar takip ederken Joska ve ben yemek odasına gidip masaya oturduk. Masayı daha önce hazırlamıştım ve süslemeler için çok fazla ayrıntıya girmiştim. Son halini çok sevsem de Joska'nın getirdiği şakayıklar masayı daha da mükemmelleştirdi.

Masaya oturduğumuzda "Bana sürekli çiçek alıyorsun," dedim. Bunu kötü anlamda söylememiştim. Elinde bir demet şakayıkla orada durup ıslıl ıslıl gülümsemesini seviyordum çünkü o çiçekleri ne kadar çok sevdiğimi biliyordu.

Joska elini kalçama koydu ve hafifçe sıktı. "Ve onları senin için almaya devam edeceğim. Bu bir alışkanlık haline geldi. Bozmak istemediğim bir alışkanlık."

Ona gülümsedim ve yanağından öpmek için eğildim. "Sen tanışma şerefine eriştiğin en muhteşem adamsın. Şey... Babam dışında."

O güldü ve Omuz silkti ile bir Omuz. "I kabul et ve bunu anla. Baban iyi bir adam. Öte yandan kız kardeşin..." "Biliyorum. Onun için üzgünüm. O... Bence o sadece mutsuz ve tüm hıncını başkalarından çıkarıyor. Babam bu gecedan sonra onunla konuşacağını söyledi. Keşke beni biraz daha kabul etse."

Alexis beni her görmezden geldiğinde kalbim kırılıyordu. Bazen ben orada yokmuşum gibi davranırdı. Ben küçükken ve kanserle bile hastanede beni ziyarete nadiren gelirdi. Benden nefret ettiğini düşünürdüm ama babam her zaman nefret etmediğini söylerdi. Yine de, iki kez ölümle burun buruna gelmişken ablamın bu kadar soğuk davrandığını görmek benim için çok zordu. Joska elimi tuttu ve arkasından öpmek için ağzına .

"Önemli olan, ona karşı her zaman saygılı ve sevgi dolu davrandığınızı bilmenizdir. Her şeyi doğru yaptınız ve kendinizi kötü hissetmenizi hiçbir şey yok. Gerisini onun gerekiyor. Ve bazen insanlar davranışlarının başkalarına karşı ne kadar incitici olabileceğini anlamak için zamana ihtiyaç duyarlar."

Beni daha iyi hissettirmek için hep doğru şeyleri söylerdi.
Ve onu bunun için severdim.

BÖLÜM 19

JOSKA

Bennie'ye karşı son derece kaba davranmasına rağmen Alexis'e bir şans vermek istedim.

Küçük kız kardeşine neredeyse hiç bakmıyor, onunla nadiren konuşuyor ve Bennie ona bir soru sorduğunda, Connor soruyu tekrarlayana kadar genellikle onu tamamen görmezden geliyordu. Connor Alexis'e karşı çok sabırlı davranıyordu ama ona kaba davranışları konusunda ders vermeyi ne kadar çok istediğini anlayabiliyordum.

Connor'ın Bennie'yi üzmemek için öfkesini tuttuğundan emindim ama o yakında bir şey söylemeyecekse ben söyleyecektim.

Bennie'nin elini masanın altından sıktım ve gözleri benimkilerle buluştuğunda ona gülümsedim. Bakışlarındaki hüznün lanet olası kalbimi kırdı. Kız kardeşine karşı çok kibardı ve kız kardeşinin ona davranış şekli yüzünden onu bu kadar üzgün görmek bana acı veriyordu.

"Seni seviyorum," diye mırıldandım, onu daha iyi hissettirmek istiyordum.

Gülümsemesi hafifçe parladı. "Seni seviyorum," diye mırıldandı ve elimi sıkarak karşılık verdi.

"Demek rahipsin," dedi Alexis, Bennie'yle yaşadığım tatlı anı bölerek.

Ona baktım ve başımı salladım. "Evet, öyleyim," diye cevap verdim sıkı bir gülümsemeyle. "Peki sen ne iş yapıyorsun?"

Öne doğru eğilmiş, dirseklerini masaya dayamış ve çenesini ellerinin üzerine koymuş bir halde bana kaşlarını kaldırdı. Daha ağzını açmadan soruma cevap vermeyeceğini anlamıştım. Gözlerinde muzip bir bakış vardı. Hiç hoşlanmadığım bir bakış.

"Çok tanıdık geliyorsunuz," dedi kırmızı dudaklarını büzerek. "Sanırım daha önce tanışmıştık."

"Belki bir pazar ayine gelmişsinizdir." "Hayır...

kesinlikle gelmedim. Ben Tanrı'ya inanmıyorum."

Yeterince adil.

Ona sıkı bir gülümseme verdim ve omuz silktim. "Muhtemelen beni şehirde bir yerlerde görmüşündür."

"Hayır, öyle değil." Sesi meydan okur gibiydi ve Bennie'ye baktığında gözleri karardı.

En kötüsünden korktum ve elini sıkıca tutmak için kucağıma çektim.

"Söylesene Bennie... Seni mihrapta mı becerdi?"

"Alexis!" Connor'ın sesi sertti.

"Ne? Sadece soruyorum. Beyninde hatırlamasını sağlayacak bir kıvılcım çıkabilir." Tekrar bana baktı. Sırıtiş beni rahatsız etti, Bennie'yi de. Çok gergindi.

"Sen neden bahsediyorsun?" Bennie titrek bir nefesle sordu. "Neden erkek arkadaşına sormuyorsun? Bir şeyler saklıyordu senden. Beni hatırladığını biliyorum."

Kaşlarımı çattım. Benimle dalga geçiyordu. Ve herkesi kızdırıyordu.

Connor ona ters ters bakarak, "Kes şunu Alexis," diye uyardı.

"Neyi saklıyorsun?" Bennie gözleri kocaman açılmış ve şaşkınlıkla dolmuş bir halde sordu.

"Söyle ona," diye ısrar etti Alexis. "Ona sunakta becerdiğin ilk kızın o olmadığını söyle."

"Alexis, bu kadar yeter!" Connor elini masaya vurarak Alexis'in ne kadar kızgın olduğunu gösterdi. "Bir aile olarak yaptığımız her şeyi mahvetmek zorunda olman normal değil. Sana uslu durmanı söyledim!"

Connor'ı hiç böyle görmemiştim. Her zaman çok sakın ve soğukkanlıydı, ama Alexis'in davranışları sonunda patlamasına neden oldu.

"Ben köpek değilim baba. Bana uslu durmamı emredemezsin." "Görünüşe göre, zorundayım. Yaşlandıkça davranışların daha da kötüleşiyor. ve senin bu çirkin insana dönüşmeni izlemeye devam edemem. Seni böyle olman için yetiştirmedim."

"Hayır mı? Görünüşe göre yapmışsın!"

"Dur!" Bennie'nin sesi titriyordu ve eli benimkini daha da sert bir şekilde sıktı. "Ne diyor o?"

Bana soruyordu.

Kaşlarımı çatarak ona baktım ve başımı sallayarak Alexis'in ne söylemeye çalıştığına dair hiçbir fikrim olmadığını söyledim. Ama ona tekrar baktığımda kafamda belli belirsiz bir anı belirdi.

"İşte burada," dedi sırtarak. "Hatırlıyorsun, değil mi? Uzun zaman oldu. Sanırım on beş yıl. Senin doğum günündü. Otuzuna yeni basmıştın ve kulüpte tek başına kutlama yapıyordun."

Hepsi bana bakıyordu. Çok garip, çok rahatsız edici bir his kapladı içimi. *Bu mümkün değil.*

"Oh, ona öyle bakma. Onun bir aziz olduğunu düşünüyor olamazsın. Rahip ya da değil, yaka ve cübbeye sarınmış, inanmadığı duaların arkasına saklanan gerçek bir pislik var karşınızda."

"Anlamıyorum..." Bennie kaşlarının arasında derin bir çatıklıkla bana baktı. "Kız kardeşimle seks mi yaptın?"

"I-"

"Sadece ben değil. Poppy de. Üçlü yaptık. Eğlenceliydi." "Lanet olsun, Alexis!" Connor yumruğunu tekrar masaya vurdu. "Bu Yeter!"

"Geçmişte kaldı," diye ekledim, bir noktaya değinmeye çalışarak. Ama bunun yeterli olmayacağını biliyordum. Bennie üzgündü ve bu kez işleri nasıl yoluna koyacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

"İzninizle." Bennie masadan kalktı ve gözyaşlarını silerek yemek odasından çıktı.

"Gidebilirsin." Connor'ın sözlerinin bana yönelik olmasından korkuyordum ama ona baktığımda Alexis'e ters ters baktığını gördüm. "Git. Bu gece ne yaptığını düşün ve kız kardeşinden özür dilemek istemiyorsan geri gelme."

"Burada ben nasıl pislik oluyorum? On beş yıl önce beni becerdi, şimdi de onu beceriyor. Onunla oynuyor! Burada koruyucu olmaya çalışıyorum."

"Onunla oynamıyorum." Kendimi haklı çıkarmak zorundaydım. İlişkimi mahvetmesine izin veremezdim. "Bennie'ye aşığım ve on beş yıl önce her ne yaptysak açıkça sadece bir takılmaydı. Yüzünü bile hatırlayamadım. Bu sana yeterince şey anlatmış olmalı."

Şimdi kabalık ediyordum ama bunun gerekli olduğunu düşündüm.

Connor da aynı fikirde gibiydi. "Git Alexis. Ve kendine çeki düzen ver."

Kendini masadan uzaklaştırırken çenesini sıktı. Ayağa kalkarak şarap bardağını boşaltıp masaya çarptı, sonra da ters ters bakarak Connor'ı işaret etti. "Onu her zaman koruyorsun. Beni bu hale getirenin sen olabileceğin gerçeğini hiç düşündün mü?"

Bana doğru son bir bakış attıktan sonra odadan çıktı ve heyecanla ön kapıdan geçip kapıyı arkasından çarparak kapattı.

Connor ellerini saçlarının arasında gezdirdi. "Ne utanç verici," diye mırıldandı.

"Bu senin hatan değil Connor. Bütün bunları başlatmasına ben sebep olduğum için özür dilerim. Yemin ederim onu hatırlamıyordum."

Bana baktı ve başını salladı. "Sana inanıyorum. Yıllar oldu. Gidip Bennie'yle konuşmalısın."

Başımı salladım.

"Konuşacağım."

"Ve merak etme. Senin yüzünden üzgün değil. Bu kız kardeşinin hatası. Ona karşı hiç nazik olmadı. Hastalandığında bile." Elini uzatıp omzumu okşadı. "Git hadi."

Connor iyi bir adamdı.

Bana ısınması için biraz zamana ihtiyacı vardı, ama beni eskiden olduğum gibi değil, olduğum gibi gördüğü mutluydum. Gerçi o zamanlar bile kadınlara karşı her zaman çok saygılı ve nettim. Asla boş vaatlerde bulunmadım.

"Teşekkürler, Connor."

Kalktım ve Bennie'yi bulmak için üst kata çıktım. Yatak odasının kapısı kapalıydı ve usulca kapıyı çalıp içeri girmeden önce derin bir nefes aldım. Yatağın kenarında oturmuş, ellerini kucağına koymuş, tırnaklarının etrafındaki deriyi karıştırıyordu.

"Hey," dedim nazikçe.

Başını kaldırmadı ama dudakları hafifçe yukarı kıvrıldı. "Merhaba."

"Bu da bir şeydi, değil mi?"

"Evet. Ama seni uyarmıştım. Kız kardeşimin deli olduğunu söylemiştim."

Yanına oturdum ve kolumu omuzlarına dolayarak onu kendime çektim. "Beni uyarmıştın." Devam etmeden önce bir an bekledim, "Biliyorum, berbat bir durum ama onu gerçekten hatırlamıyordum. Çok uzun zaman oldu ve normalde yattığım kızları hatırlamam. Tek gecelik bir ilişkiydi. Sadece bunu bilmeni istedim."

"Biliyorum. Bu konuda üzgün değilim. Yine de... daha önce kız kardeşimle seks yaptığını bilmek biraz garip." Bana baktı ve sıkıca gülümsedi. "Ağlamamın sebebi sen değilsin."

Sağ elimi yanağına koydum ve onu öpmek için eğildim. "Sevindim. Hâlâ üzgünüm. Nasıl hissettiğini hayal bile edemiyorum."

" değil. Sadece Alexis'in farklı olmasını diledim. Daha nazik. Kinder. Sanırım her şey farklı olsaydı, o da farklı olurdu."

"Ne tür şeyler?"

Omuz silkti. "Benim hasta olmam. Belki hiç kanser olmasaydım Alexis bu hale gelmezdi. Belki o zaman... kendini bu kadar dışlanmış hissetmezdi."

"İlk kez hastalandığında Alexis kaç yaşındaydı?" "Yirmi.

Ben sekiz yaşındaydım."

"Anlıyorum. İlk kez teşhis koyduğunuzda nasıl tepki verdi?"

Bennie omuz silkti. "Sanırım ilk seferinde endişelendi. Ama sonra... ben hastanede daha çok zaman geçirdikçe, babam onunla daha az zaman geçirmeye başladı. Ve her şey o zaman başladı. İşte o zaman uzaklaştı. Üniversitedeydi, bu yüzden dikkatini vermesi gereken başka şeyler olduğunu biliyorum."

Onu kendime çektim, iç çekerken göğsüme yaslanmasına izin verdim. Parmakları kucağında benimkilerle iç içe geçmişti, sıkıca kavramıştı.

"Bu senin hatan değil, biliyorsun," dedim usulca. "Sen istemedin ki hasta."

"Biliyorum," diye mırıldandı. "Ama bazen sanki her şey ailemizde yanlış giden her şey benimle başladı. Ve Alexis bunun için beni asla affetmedi."

Ona bakmak için başımı çevirdim ve bakışlarımız buluştu. "O kendi seçimlerini yaptı, Bennie. Onu bu hale sen getirmedin. O bunu kendi başına yaptı."

Dudakları tekrar titredi. "Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?"

". Sanırım o da içten içe bunu biliyor. Ama bununla yüzleşmek istemiyor."

Bennie yumuşak bir kahkaha atarak gözlerini sildi. "Belki de. Belki de sadece benden nefret ediyordur."

"Senden nefret etmiyor," dedim kararlılıkla. "Kızgın. Ve acı çekiyor. Ama nefret mi? Hayır. Bu hiç umursamadığı anlamına gelir. Ve eğer bu doğru olsaydı, bu gece sırf ortalığı karıştırmak için gelmezdi."

Tekrar ellerimize baktı. "Sence hiç değişecek mi?" "Bence değişebilir. Ama sadece o isterse. Ve şu anda, ben Sanırım öyle."

Bennie tekrar konuşmadan önce etrafımızda birkaç dakika sessizlik oldu. "Gitmesine izin vermek zor, biliyor musun? Eskiden benim kahramanımdı.

küçüktü. Onun en havalı insan olduğunu düşünürdüm. Çok güçlü ve eğlenceliydi. Ve şimdi... Sanki tamamen farklı bir insan olmuş gibi."

Elini sıktım. "İnsanlar değişir, Bennie. Bazen daha iyiye, bazen daha kötüye. Ama bu onları sevmekten vazgeçmen gerektiği anlamına gelmez. Sadece kendini koruman gerektiği anlamına gelir."

Başını kaldırıp bana baktı, gözleri benimkileri arıyordu. "Bunu nasıl yapabilirim?"

Yumuşak bir şekilde gülümsedim. "Seni seilmeyi hak ettiğin şekilde seven insanlarla çevreleyerek. Ve Alexis ne söylerse söylesin ya da ne yaparsa yapsın, bunun seni tanımlamadığını hatırlayarak."

Yavaşça başını salladı. "Tamam. Haklısın."

"Genelde öyleyimdir," diye takıldım ve ondan küçük bir kahkaha aldım. Bu iyi bir sesti. İyileştirici bir ses.

Bir süre böyle konuştuk, bu akşamki olayların ağırlığı geçene kadar birbirimize sarıldık.

Sonunda nefes alışının düzene girdiğini, vücudunun benimkine karşı gevşediğini hissettim. "Seni seviyorum, Joska."

"Ben de seni seviyorum, Bennie."

Orada otururken, bundan sonra ne olursa olsun onu koruyacağıma dair kendime sessizce söz verdim. Alexis'ten. Geçmişinden. Huzurunu çalmakla tehdit eden her şeyden.

Çünkü o mutluluğu hak ediyordu. Ve ben onun mutlu olmasını sağlayacaktım. Anladım.

BENNIE

Şanslıydım.

Joska gerçekten inanılmazdı ve ne zaman kendimden şüphe etsem ya da bir durumdan çıkış yolu bulamasam, bana yardım etmek için oradaydı. Her zaman söyleyecek doğru kelimeleri buldu ve her zaman iyi hissetmemi sağladı.

Bugün bütün gün endişeliydim çünkü Alexis'in olay çıkaracağını biliyordum, ama Joska bu endişeyi benden çabucak aldı.

Bir süre çocukluk odamda kaldık ama babamın iyi olduğundan emin olmak için aşağı inmem gerekiyordu. Alexis'in davranışlarından memnun değildi. "Gidip babamla konuşmak istiyorum," dedim Joska'ya, daha çok ona doğru dönerek.

Başını salladı ve saçlarını geriye doğru taradı, sonra elleriyle yüzünü kavradı. "Onunla biraz yalnız kalmak ister misin?"

"Hayır, seni orada istiyorum." Ona gülümsedim ve yataktan kalkmadan önce yanağına bir öpücük kondurdum. Elini tutmak için uzandım. "Gel."

"Tamam." Ayağa kalktı ve babamı kanepede oturmuş, yüzünü ellerinin arasına almış halde bulmak için onu aşağıya indirdim.

Joska'ya baktım ve o da bana küçük bir baş selamı verdi. "Git," diye fısıldadı. "Ben burada olacağım."

Babamın oturduğu kanepeye doğru yürümeden önce onun koltuğa oturmasını izledim. Yanına otururken elimi nazikçe omzuna koydum. "Baba, iyi misin?"

İç çekerek bana baktı ve gözleri benimkilerle buluştuğunda sıkıca gülümsedi. "Özür dilerim, sevgilim. Düşünmek için biraz zamana ihtiyacım vardı. Kendini iyi hissediyor musun?" diye sordu, beni yanına çekerek.

"Daha iyi hissediyorum. Ya sen?"

Onun için endişeleniyordum. Babam bana karşı her zaman çok korumacıydı ve ne zaman canım yansa o da yanardı. Gözyaşlarını tutamadığını görebiliyordum ve bu kalbimi kırıyordu.

"Bunu neden yaptığını anlamıyorum," diye mırıldandı. "de yanında olmak için çok uğraştım. Sen hastayken, Bennie, seni hayatta tutmaya odaklanmaktan başka ne yapacağımı bilemedim. Belki onu ihmal ama onu sevmekten asla vazgeçmedim."

"Onu ihmal etmedin baba. O kendini senden uzaklaştırdı. Ve eminim ki o da bunu biliyor. Bence sadece acı çekiyor ve bizden çıkıyor."

"Hâlâ bir baba olarak başarısız olduğumu hissediyorum."

"Başarısız olmadın. Elinden geleni yaptın. Tüm bunlar olurken onu sevmeye devam ettin. Bu şekilde davranması senin suçun değil." Kollarımı ona doladım ve başımı omzuna yasladım. "Lütfen bunun için kendini suçlama. Sen bir insanın isteyebileceği en iyi baba oldun."

"Ama kızlarımdan sadece biri beni takdir ediyor." Sesi alçaktı. Titriyordu. Sesinin bu kadar acı dolu olduğunu en son hasta olduğum zaman duymuştum. Bundan nefret etmişim ve beni kırmıştı.

"İçten içe seni takdir ettiğini ve sevdiğini biliyorum. Sadece ihtiyacı var. zaman."

Başını salladı ama gözlerindeki hüznün kaybolmadı. "Ben sadece onun bundan daha iyi olabilir. Senin için. Kendisi için. Onun senin için

sırtını dayayabileceğın biri, seni yıkan biri değil."

Ona bakmak için hafıfe geri çekildim. "Belki bir gün daha iyi olur. Ama Şimdilik birbirimize sahibiz. Benim de Joska'm var. Bu fazlasıyla yeterli."

Derin bir nefes aldı ve alnıma bir öpücük kondurmadan önce gülümsedi. "Güzel. Ve onun iyi bir adam olduğunu biliyorum. Sana iyi bakacağına gveniıyorum ama sana zarar verirse onu öldürürüm."

"Yeterince adil." Joska güldü. Babamın sadece Şaka yaptığını bildiği için bize sırtıttı. "Ama endişelenecek bir Şey yok Connor. Onu her Őeyimle koruyacağım ve seveceğim."

Tekrar babama dönmeden önce ona gülümsedim. "Seni seviyorum baba. Her Şey için teşekkür ederim."

Beni sıkıca kucakladı ve ben de küçükken sık sık yaptığı gibi bana sarılmasına izin verdim. "Ben de seni seviyorum, Bennie."

Orada otururken, kollarımız birbirimize sarılıyken, iyi olacağımızı biliyordum. Alexis kaosa neden olmuş olabilirdi ama bu bizi yıkmayacaktı.

Ve belki bir gün, ilk hastalandığımda sahip olduğum abla olarak geri dönecekti.

BÖLÜM 20

BENNIE

2 hafta sonra

Bu sabah beni saran güçlü kollarla uyandım.

Joska'nın sıcak nefesi boynumu gıdıkladı ve kollarında hareket ettiğimde beni daha sıkı kavradı. "Yapma," diye mırıldandı.

Gözlerimi kapalı tutarak gülümsedim.

Güneş dün sabah olduğu gibi pencereden içeri girmiyordu ve karanlık bir gün olduğunu biliyordum çünkü dışarıda fırtına vardı. Bütün Cumartesi günü içeride kalmak için mükemmel bir gündü.

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye teminat verdim.

Yanıt olarak mırıldandı, dudakları şimdi omzumun arkasına sürtünüyordu. Tekrar uykuya dalmaya başladığını hissedebiliyordum, bu yüzden ben de kendimi rahat bıraktım, battaniyelerin ve onun vücudunun sıcaklığına gömüldüm.

Yorgunluğun üzerime çökmesine izin verdim ama tam olarak uykuya dalmadım. Midem gurulduyordu ve kahvaltıdan başka bir şey düşünmeme izin vermiyordu.

Joska'yı uyandıracak ve onu güldürecek kadar yüksek sesle hırladı. "Biri acıkmış," dedi, sesi uykudan ağırlaşmıştı.

Arkamı dönüp ona baktım, kolları hâlâ bana sarılıydı. Gözlerimiz buluştu ve dudaklarındaki o küçük sırıtış beni gülümsetti. "Belki biraz."

"Gidip sana waffle yapayım," diye önerdi, yataktan kalkmaya hazırdı.

"Bekle." Omuzlarından tutup kendime doğru çekerek onu durdurdum. Yeterince yaklaştığında onu tutkuyla öptüm.

Üzerime eğildi ve bir eliyle yüzümü kavrarken diğer eliyle bedenimi kendine doğru çekti. Aletinın amıma doğru bastırıldığını hissettiğimde inledim. Hemen halsizleştım ve midemin dolması için bir süre daha beklemek zorunda kalacağımından korktum.

"Durdur beni," dedi ama ben onu öpmeye devam ettim. Bunu durdurmak istemiyordum. Her anı kullandım, ona bu kadar yakın olmak için elime geçen her fırsatı değerlendirdim, bu aklıktan ölmek anlamına gelse bile.

Onu durdurmayacağımı anladığında kısık bir kıkırdama onu terk etti. Dilini ağzımın içine sokarak öpücüğü derinleştirmeden önce "Yaramaz," diye mırıldandı.

İnledim ve kollarımı boynuna dolayıp ellerimi saçlarının arasına sokarak onu kendime çektim. Onu tatmak için ne kadar istekli olduğumu gizleyemeyerek saçlarını çektim.

Aletini tekrar bana doğru bastırdı ve ben de kalçalarımı kaldırarak onun hamlelerini karşıladım. Bana sürtündükçe siki büyüyordu. Kahvaltı ikinci planda kaldı. Ona yemekten daha çok ihtiyacım vardı.

O andan itibaren her şey çok hızlı gelişti.

Öpüşmeyi kesti ve boxer'ından kurtulmak için kendini yukarı itti ve onlar çıktıktan sonra parmaklarını külotuma sokarak onları da çıkardı.

Ne isterse yapmasına izin verdim. İkimiz de bu işin sonunun nereye biliyorduk zaten.

Rahatlamadan önce çekmeceye uzanıp bir prezervatif çıkardı. Taktı, sonra yatak başlığına yaslandı ve şehvetli gözlerle bana baktı.

"Buraya gel."

Benden ne istediğini anlamak için bir süre onu izledim. "Ben hiç..."

"Sorun değil. Sana rehberlik edeceğim," diyerek beni temin etti ve nazıkçe gülümsedi. "Buraya gel. Üstüme çık."

Kucağına oturana kadar onun üzerinde hareket ettim, ellerimi göğsüne koyarak kendimi sabitledim.

Aletini almak için aramıza uzandı ve kalçalarımı kaldırdıktan sonra, girişime hafifçe bastırmadan önce ucunu kıvrımlarımdan geçirdi.

Yavaşça içime doğru kayarken, "Eğer çok fazla gelirse, bana haber ver," dedi.

"Bunun pek bir fark yaratacağını sanmıyorum-" İçimdeki aletin hissi ilk seferden çok daha farklı hissettirdiğinde kendimi durdurdum. "Woah."

Sırıttı ve iki elini de kığıma koydu. "İyi hissediyor musun?" "Evet.

Her nasılsa daha yoğun."

Başını salladı ve beni yavaşça üzerine yatırdı. "Benim için de."

Kalçalarımı yavaşça hareket ettirdim, gözlerimiz buluşurken ona biniyordum. Yüz ifadesi arzuyla doluydu ve bu sabah fazla uzun sürmeyeceğini hissediyordum. Aramızdaki ateş parlarken inlemelerimiz odayı doldurdu.

Elini boynuma götürdü ve beni öpmek için kendine çekti. Ağzlarımız çarpıştı ve dillerimiz birbirinin etrafında en şehvetli şekilde kıvrıldı.

Zevk neredeyse dayanılmaz bir seviyeye ulaştığında, kendimi serbest bırakmanın eşiğinde hissettim. Nefesimi tutmak için öpüşmeyi kesmek zorunda kaldım ve siki içimdeki o derin noktaya çarptığında kendimi tamamen bırakmak zorunda kaldım.

Ona doğru düşmeden önce bedenim gerilerek haykırdım.

Kollarını bana doladı, o da boşalırken beni kendine yakın tuttu.

Ağır ağır nefes alıyordum, tekrar dik oturabilmem için biraz zamana ihtiyacım vardı. Aşağıya baktım, dölünün içimden dışarı sızmasını izledim ve gülümsedim. "İçime boşalmanı seviyorum," dedim ona, bakışlarıyla tekrar buluşarak. "Ama belki bir dahaki sefere üzerime boşalabilirsin?"

Sırıttı, isteğimle eğleniyordu. "Benden ne istersen yaparım bebeğim."

Onu lavabonun yanında durmuş, üzerinde sadece boxer'bulaşıkları yıkarken ve her zamanki gibi yakışıklı görünürken izledim. Gözlerimi ondan alamıyor, derisinin altındaki her bir kasın esnemesini izliyordum.

Bazen hâlâ onun gibi bir adamı hak etmek için ne yaptığımı merak ediyordum. Bir bakıma, hayatımda hiç yanlış bir şey yapmamıştım. Sadece hiçbir gencin yapmaması gereken şeylerle savaşmak ve mücadele etmek zorunda kaldım ve yaşadığım her şeyden dolayı kendimi güçlü hissetsem de Joska gibi birine layık olduğuma inanmıyordum.

"Bana böyle bakmaya devam edersen sırtımda delikler açacaksın." Başını çevirdi ve bana sıırıttı.

Gözleriyle karşılaştım ve yanaklarımın kıpkırmızı olduğunu hissettim. "Bakmamak gerçekten çok zor."

Kıkırdadı ve bana doğru yürümeden önce havluyu yere bıraktı. İki eliyle yüzümü kavradı ve önüme çömelmeden önce beni öptü. Elleriyle kucağımı tutarken bana gülümsedi ve "Sana sahip olduğum için ne kadar şanslı olduğumu biliyor musun?" dedi.

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve bakışlarımı ellerimize indirdim. Buna verecek bir cevabım yoktu.

"Hey, bana bak."

Bakışlarıyla tekrar buluştuğumda yüz ifadesinin yumuşamasını ve sonra ciddileşmesini izledim. "Seni seviyorum. Bazen sevgiyi hak etmediğini düşündüğünü biliyorum ama bu konuda yanılıyorsun. Sen tüm sevgiyi hak ediyorsun. Tüm *sevgimi*. Ve ben sonsuza dek senin kendini buna layık hissetmeni sağlayacağım."

Bana bu sözleri söylerken dudaklarımın titrediğini hissettim ama ağlamak istemedim. Kendimi tuttum ve ona gülümseyerek ellerini sıkıca kavradım. "Teşekkür ederim. Ben de seni seviyorum."

Gururla sırtıttı ve konuyu değiştirmeden önce parmaklarıma bir öpücük kondurdu. "Peki, yarın benimle kiliseye geliyor musun?"

Cevabımı anlaması için yeterince uzun süre tereddüt ettim. "İstemiyorsan yapmak zorunda değilsin."

"İstiyorum," dedim çabucak. "Ama şey için değil... bilirsin işte." Belli belirsiz tavana doğru el salladım.

Dudakları kıvrıldı. "Tanrı için değil mi?"

Burnumu kıvırdım. "Hayır. Ama senin için."

İfadesi tekrar değişti ve bana gerekçelerimi kabul ettiğini gösterdi. "Benim için yeterince iyi," dedi gülümseyerek. "Bu resmi olarak bir karar verdiğin anlamına mı geliyor?"

Bir süredir onunla bu konu konuşmamıştım ama düşündükçe Tanrı hakkında düşünmeye, dua etmeye ya da eskiden dini olarak yaptığım herhangi bir şeyi yapmaya daha az ihtiyaç duyuyordum. Joska ile geçirdiğim zaman arttıkça, beni iyi hissettiren ve zor zamanlarımda bana yardımcı olan tek bir kişi olduğunu fark ettim.

"Belki..." Söyleyeceğim sözler üzerinde düşünmek için kendimi durdurdum. "Belki de dinden vazgeçmek zorunda değilim. Ama belki... sen benim yeni dinim olabilirsin."

Kaşlarının arasında bir çatıklık belirdi. Ne dediğimi anlaması bir an sürdü. Sonra gülümsedi ve "Bir daha söyle" dedi.

"Belki sen benim yeni dinim olabilirsin."

Gülümsemesi derinleşti ve gözleri, kalbimi eritecek bir şey söylemek üzereyken her zaman yaptığı gibi yumuşadı. Ama konuşmak yerine eğildi ve beni tekrar öptü, bu sefer daha yavaştı, sanki sözlerimi ikimizin de henüz tam olarak anlamadığı bir sözle mühürlüyordu.

Geri çekildiğinde başparmağını yanağımda gezdirdi. "Tapınılmayı hak ediyor muyum bilmiyorum," dedi, alaycı ama aynı zamanda içten. "Ama hayatımın geri kalanını bana inanabileceğini sana kanıtlayarak geçireceğim. Bize her zaman güvenebileceğini."

Başımı salladım, boğazım düğümlendi. Bu sefer gözyaşlarımın akmasına engel olamadım. "Zaten biliyorum. Her şeyden çok."

EPİLOG

BENNIE

üç ay sonra

Her Pazar sabahı ayinde arkada oturup Joska'nın vaazını izlemek bir alışkanlık haline gelmişti. Artık Tanrı'ya gerçekten inanmıyor olsam da, yine de söylediklerini dinliyordum. Etrafımdaki insanların başlarını sallayarak Joska'nın sözlerine katılmalarını izlemekten hoşlanıyordum ve ayrıca ayinden sonra kiliseye gelenlerle konuşmasını izlemekten de keyif alıyordum.

Her zaman tavsiye vermek ya da sadece onları dinlemek için zaman ayırırdı ve onlar gittikten sonra odak noktası ben olurdum. Joska'nın sadece biz olduğumuzda bambaşka bir insana dönüşmesi beni hâlâ eğlendiriyordu. Özünde hala aynıydı ama değişen şey konuşma şekliydi.

Çok daha fazla edepsiz söz söyleniyordu ve ne zaman birlikte olsak ellerini üzerimden çekememesi onun bu insanların asla tanıyamayacağı bir yanıydı.

Bu sabah, Joska ile tanışmadan önce aklımın ucundan bile geçmeyen bir şey yapmaya karar verdim. Özellikle de kilisede. Buraya hala çok fazla saygı duyuyordum, ama Joska daha önce bir kez bundan bahsetmişti ve ona ne kadar yaramaz olabileceğimi göstererek onu şaşırtmak istedim.

Joska'ya bugünkü ayin için iyi şanslar diledikten sonra ve insanlar kiliseye girmeden önce sunağın altına, ayin başladığında Joska'nın duracağını bildiğim yere saklandım. Sunak masasını kaplayan renkli dikişli beyaz bir kumaş vardı ve ön tarafa düştüğü için kimse beni orada göremezdi.

İçeri giren ve her zamanki yerlerini alan insanları dinlerken kalbim göğsümde çarpıyordu. Biraz konuşma oldu ve org çalmaya başladığında hepsinin ayağa kalktığını duydum.

Joska sunağın üst katında belirdi ve kalabalığa hızlıca bir göz attıktan sonra hepimize sırtını dönerek sessiz bir şekilde

duvardaki haça bakarak dua ediyordu.

Derin bir nefes aldım ve daha rahat etmek için dizlerimin üzerinde kaydım. Önümde durduğunda çok fazla hareket etmek istemiyordum.

Arkasını döndüğünde kalabalığı tekrar taradı ve yüzümü aradı. Sabırla gözlerinin benimkilerle buluşmasını bekledim ve sunağın alt katına doğru iki adım attığında nihayet beni fark etti.

Gördüğü manzara onu şaşırttı. Olduğu yerde durdu ve kaşlarını çatmadan önce bir kez daha kalabalığa baktı. Gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda ifadesi hızla değişti ve neler olduğunu hemen anladı. Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi ve başlangıçta bu onun fikri olmasına rağmen, gözlerinde bir belirsizlik vardı.

Masaya çıktı ve org durduğunda boğazını temizledi. Kalabalığı selamladıktan sonra konuşmasına başladı.

Ne söylediğine odaklanamıyordum. Kasıkları tam yüzümün önündeydi, ancak albününün altında ne giydiğini göremiyordum. Ama altında ne giydiğini biliyordum ve ellerimin orada hareket ettiğini kimse görmeden kot pantolonuna nasıl ulaşacağımı merak etmeye başladım.

Konuşmaya devam ederken, kalçaları masaya değene kadar bir adım daha yaklaştı. Elbisesinin bir tarafını kaldırıp elini altından geçirmesini izledim. Çok fark edilmiyordu ama yine de paranoyaklaşmışım. Birkaç saniye sonra elini tekrar çekti.

Duruşunu hafifçe genişletti ve bu benim işaretimdi. Artık sıra bendeydi.

Derin bir nefes daha aldım, sonra kot pantolonunu ve boxer'ını indirene kadar elbisesinin altına uzandım. Aletini çıkarabilecek kadar aşağı çektim ve bir elimi aletin etrafına doladığımda vücudunun gerildiğini hissettim.

Ben sunağın altında en günahkâr şeyi yaparken o hâlâ konuşuyor, hâlâ vaaz veriyordu.

Elbette heyecan vericiydi ama yakalanmaktan korkuyordum.

Yine de, bunun olmayacağından emin olacağını biliyordum.

Eğilip sikini ağzıma aldım ve boğazını temizleyip öksürdüğünü duydum.

"İsa Mesih," dedi sesi titreyerek. "...sevgi ve lütfun vücut bulmuş halidir."

İyi kurtuluş.

Dudaklarımda bir sırtış belirdi ve devam etmeden önce nefes almasına izin verdim. Tekrar konuşmaya başladığında başımı yavaşça ileri geri hareket ettirdim ve ucu boğazımın arkasına değene kadar onu santim santim içime aldım.

Org tekrar çalmaya başladığında Joska *yanlışıklıkla* şarkı kitapçığını düşürdü ve sikini ağzımdan çıkardıktan sonra yüzüme bakmak için çömeldi. Hızlı olması gerekiyordu çünkü şarkı yakında bitecekti. Çenemi kavrayarak bana hızlı bir öpücük vermek için eğildi.

"Ayinden sonra seni çok sert becereceğim. Siktir, bebeğim, bu şimdiye kadarki en güzel sürpriz."

Ona gülümsedim. "Sevindim."

"İnanılmazsın." Kıkırdadı ve kitapçığı kapıp ayağa kalkmadan önce dudaklarıma bir öpücük daha kondurdu. Tekrar elbisesinin altına uzanmakta tereddüt etmedim ve ellerimi sikinin etrafına sararak onu tekrar içeri çektim.

Sertleşirken onu emdim. Bu sefer bütün işi ben yapmak zorundaydım, o başımı sabit tutmadan ve içime girmeden. Onu boşaltmak istiyordum ama kilisedeki herkesin haberi olmadan bunu yapabileceğinden emin değildim.

Yine de devam ettim ve siki zonkladığında biraz daha yavaşladım. "Dua edelim," dedi Joska ve o anın ne zaman olduğunu biliyordum. Son Akşam Yemeği'ni hatırlamadan önce herkes tekrar sessizliğe gömüldü. Joska ekmek ve şarabın üzerinde sessizce dua ederken vücudunun gerildiğini hissettim ve gelmek istediğini anladım.

Ortalığı dağıtmamaya özen gösterirdim.

Daha önce onun dölünü yutmuştum ve en sevdiğim şey olmasa da, tüm bunları bir sır olarak saklamak için yine de yapardım.

Bir süre daha sikini emdikten sonra sonunda kendini bıraktı ve ağzımın içine, dilimin üzerine boşaldı. Tüm dölleri yuttum, ses bile çıkarmadığı için onunla gurur duydum. Bunu daha önce yapıp yapmadığını merak ettim, ama sonra daha önce sunakta seks yaptığını, ancak bunu asla bir kalabalığın önünde yapmadığını söylediğini hatırladım.

Eli masanın altından uzanıp yüzümü kavradı ve sikini ağzımdan çıkarırken beni yavaşça itti. "Teşekkür ederim," dedi, başka bir duaya başladı, ama sadece Tanrı'ya teşekkür etmediğini biliyordum.

JOSKA

Bugün beni vaaz verirken dinlemek için buraya gelen insanlara Efkaristiya dağıtmak üzere sunaktan aşağı inmeden hemen önce pantolonumu yukarı çekmeyi başardım.

Odamdan çıktığımda Bennie'nin masanın altında diz çökmüş olduğunu görmek beni şaşırttı ve ilk başta bir sorun olup olmadığını merak ettim. Ama gözlerindeki heyecanlı ama gergin parıltıyı gördüğümde, neden orada olduğunu tam olarak anladım.

Yaramaz kız.

Benim tatlı, masum Benedetta'm, adı tam anlamıyla *kutsanmış* anlamına geliyordu, küçük bir şeytana dönüşmüştü. Geçmişte yaşadıkları yüzünden belki de artık Tanrı'ya inanmak istemediği sonucuna varmıştı. Onun tüm bu gerekçeleri kendi inancımı sorgulamama neden olsa da bu işten geri adım atamazdım.

Özellikle de bundan sonra.

Günah işlemiştim.

Birçok kez Tanrı'ya sırtımı döndüm ama lanet olsun... tüm Rahip olmayı benim için daha eğlenceli hale getirdi. Ve şimdi Bennie'nin yanımda olması, beni hiçbir Tanrı adamının asla baştan çıkarılmaması gereken şekillerde baştan çıkarması, pişmanlık duymamı daha da zorlaştırdı.

"İsa'nın bedeni," dedim orada ellerini önüme uzatmış duran son adama.

"Amin," dedi ve ben de gofreti eline tutuşturdum.

Org tekrar çalmaya başladığında, sunağa geri döndüm ve sırtım kalabalığa dönük bir şekilde, üzerimde asılı duran haça bakarak durdum.

Kalbim küt küt atıyordu ve sadece benim duyabileceğim sözler fısıldarken Bennie'nin gözlerini üzerimde hissettim.

"Beni affet baba, çünkü üzgün değilim."

Seven Rue'dan daha fazlası

Web sitesi: www.authorsevenrue.com

Amazon: Seven Rue

Instagram: @sevenrue

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.sk

z-lib.gs

z-lib.fm

go-to-library.sk

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

